

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Els articles 65 i 67 de l'Estatut preveuen que les lleis de Catalunya són promulgades, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat. D'acord amb l'anterior promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

La Generalitat té competència exclusiva sobre els ports situats en territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general, d'acord amb el que disposa l'article 140 de l'Estatut d'autonomia.

Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió de tots els ports i instal·lacions portuàries; la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei; el règim econòmic dels serveis portuaris, especialment les potestats tarifària i tributària, i la delimitació de la zona de serveis dels ports i la determinació dels usos, els equipaments i les activitats complementàries dins el recinte portuari.

L'Estatut reforça, així, la competència exclusiva que l'article 9.15 de l'Estatut del 1979 atribuïa a la Generalitat en aquesta matèria i a l'empara de la qual es va aprovar la Llei 5/1998, del 17 d'abril, de ports de Catalunya, la primera manifestació normativa en aquesta matèria, que es va promulgar per al desplegament de la competència assumida en l'Estatut, per a constituir el marc d'ordenació tant dels ports gestionats directament per l'Administració de la Generalitat com dels construïts i explotats en règim de concessió administrativa.

La Llei 5/1998 va ésser desplegada mitjançant el Reglament de policia portuària, aprovat pel Decret 206/2001, del 24 de juliol; el Reglament de desplegament de la Llei 5/1998, del 17 d'abril, de ports de Catalunya, aprovat pel Decret 258/2003, del 21 d'octubre, i el Reglament de marines interiors de Catalunya, aprovat pel Decret 17/2005, del 8 de febrer. Aquest conjunt de normes, que constitueixen el corpus legislatiu portuari, ha ordenat el sistema portuari de Catalunya durant els últims anys. Tot i que, en termes generals, els resultats han estat satisfactoris, actualment hi ha raons importants que aconsellen de reformar el règim jurídic dels ports, amb la finalitat d'optimitzar aquest sector clau de les infraestructures.

En primer lloc, cal fer esment de les circumstàncies territorials, econòmiques i socials, derivades del fet que Catalunya té una forta vinculació amb el mar, materialitzada en l'existència de ports esportius, pesquers, comercials, industrials i mixtos, amb un notable desenvolupament econòmic vinculat al turisme de qualitat.

En tots aquests àmbits hi ha dades objectives que revelen la transformació del sector portuari des de l'aprovació de la Llei 5/1998, amb una especial incidència en el fet que actualment cal donar prioritat a la prestació de serveis respecte a la construcció de noves infraestructures.

A tall d'exemple, la necessitat d'un tractament adequat de la nàutica esportiva, que sens dubte és un element dinamitzador turístic del país, se situa com a factor estratègic en els propers anys, que requereix una acció tendent a potenciar i optimitzar la utilització dels espais portuaris i llur rendibilitat, amb una gestió adequada que permeti comptar amb un nombre més gran d'operadors i d'usuaris que desenvolupin activitats generadores de valor mitjançant uns serveis portuaris eficients.

El trànsit portuari pesquer també presenta signes que evidencien un procés de canvi. Un descens significatiu de les captures de pesca fresca descarregades en els ports de Catalunya ha motivat un procés integral de

CVE-DOGC-A-19357090-2019

modernització de les llotges pesqueres, dirigit i coordinat per l'Administració portuària de la Generalitat, per tal d'aportar valor al procés de comercialització i fomentar una gestió professionalitzada i adequada a l'interès del sector pesquer.

Respecte al trànsit portuari comercial i industrial, es constata que en els darrers anys el nombre total de passatgers i mercaderies que ha transitat pels ports de Catalunya ha evolucionat molt positivament, de manera que aquestes infraestructures portuàries poden esdevenir un instrument rellevant en el desenvolupament econòmic del país per l'aportació que fan a l'economia productiva.

Aquest increment generalitzat de l'activitat econòmica als ports catalans ha comportat més presència de la iniciativa privada en aquestes infraestructures, la qual cosa ha provocat una millora en la quantitat i la qualitat dels serveis i les activitats oferts al públic i un reforç notable en els nivells de competència.

D'altra banda, en aquest període també s'han produït canvis de caràcter qualitatiu en els trànsits portuaris associats als vaixells, als passatgers i a les mercaderies. En efecte, les instal·lacions portuàries de Catalunya comencen a ésser destinació i base d'embarcacions d'esbarjo de grans eslores, d'entre 20 i 60 metres, un mercat que fins avui era aliè als ports catalans. La presència d'aquest tipus d'embarcacions exigeix importants obres de remodelació en les infraestructures portuàries per a satisfer aquesta demanda incipient.

Així mateix, els ports de Catalunya són un punt de referència en el mercat internacional de creuers turístics. Aquesta nova modalitat de trànsit portuari reclama dotar els ports d'estacions marítimes modernes i segures per a donar un servei eficient als passatgers.

El transport de mercaderies també es consolida progressivament en els ports comercials, la qual cosa, sens dubte, comporta noves necessitats d'espai per a les empreses del sector.

Aquesta suma de circumstàncies aconsella reformar la legislació portuària de Catalunya per a donar resposta als nous reptes que presenta aquest sector i reforçar la concepció dels ports com a operadors econòmics i prestadors de serveis.

La reforma i actualització del corpus legislatiu català en matèria portuària s'inscriu també en un context de canvi que la fa necessària i inajornable.

És el cas, per exemple, de la regulació de les tarifes per serveis portuaris. Com a conseqüència de la doctrina del Tribunal Constitucional sobre el concepte de prestació patrimonial de caràcter públic i les seves relacions amb el principi de reserva de llei, es va promulgar el text articulat de les taxes aplicables, aprovat pel Decret legislatiu 2/2010, del 3 d'agost, que regula les prestacions esmentades d'acord amb els conceptes i principis rectoris del dret tributari, el contingut del qual s'incorpora a manera de codificació, i pràcticament de manera íntegra, a aquesta llei.

En aquest mateix sentit, altres reformes normatives, que afecten matèries tan vinculades amb l'ordenació dels ports com ara les relatives al patrimoni de les administracions públiques, la contractació pública, la protecció del medi ambient i la seguretat dels ports, especialment les promulgades en l'àmbit europeu, han superat el marc establert per la Llei 5/1998.

II

En l'àmbit portuari, la promulgació d'aquesta llei ha de permetre actualitzar els principis de la política portuària de la Generalitat per a adequar-los a la realitat present i projectar-los a la futura, de manera que resti garantida una ordenació adequada de la matèria.

En aquest respecte, els objectius de l'ordenació portuària a Catalunya són diversos. En primer lloc, i amb caràcter general, l'articulació d'un sistema portuari adaptat a les noves realitats socioeconòmiques, de manera que les infraestructures portuàries es posin al servei de la promoció econòmica, industrial, turística i social del país.

En segon terme, l'objectiu de fixar un règim jurídic contractual adequat per al foment de les inversions en les infraestructures i els serveis portuaris sense perdre de vista la necessitat de simplificar, des del punt de vista administratiu, la relació entre els operadors del sector i l'Administració portuària.

En aquesta mateixa línia d'actuació, és un objectiu de la llei establir mesures que impulsin la promoció de les activitats nàutiques, d'esbarjo i esportives.

I com a darrer objectiu, igualment important, la llei aspira a garantir la sostenibilitat ambiental de les infraestructures portuàries i de les activitats que s'hi desenvolupen, en compliment de la legislació aplicable en matèria de canvi climàtic.

III

Aquesta llei, amb 250 articles, s'estructura sistemàticament en quatre llibres, dividits en títols, capítols i seccions: el llibre primer conté les disposicions generals; el segon està dedicat al sistema portuari; el tercer regula el transport en aigües marítimes i continentals, i el quart recull el règim de policia i sancionador.

La part final conté tretze disposicions addicionals, vuit disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

IV

El llibre primer, relatiu a les disposicions generals, conté un dels elements més innovadors de la llei. Es tracta del concepte de sistema portuari, configurat per totes les infraestructures portuàries situades en el territori de Catalunya i els serveis i les activitats que regula la llei com a prestacions que s'ofereixen al públic per a satisfer les operacions i les necessitats marítimes i portuàries.

Aquesta categorització, en termes de sistema, al marge d'ajudar a definir amb precisió l'àmbit d'aplicació de la llei, pel que fa al vessant portuari, dota les infraestructures i els serveis portuaris d'un element cohesionador i alhora vertebrador de les polítiques que es projecten sobre aquest sistema portuari.

L'àmbit d'aplicació de la llei es completa amb la referència als serveis de transport en aigües marítimes i continentals prestats a títol oneros mitjançant embarcacions dotades de mitjans mecànics de propulsió que transcorrin íntegrament per Catalunya.

Un altre dels elements destacables del llibre primer és l'enumeració dels objectius que han de satisfer les polítiques que s'apliquin a Catalunya en matèria de ports i transport de passatgers en aigües marítimes i continentals, en els termes expressats en aquest preàmbul.

Finalment, cal esmentar un altre dels aspectes que la llei aporta com a novetat: es tracta del fet que els ports esportius s'identifiquen per categories, d'acord amb el nivell i la qualitat de les seves instal·lacions i dels serveis que ofereixen.

Es tracta, en suma, d'aplicar als ports esportius un sistema de classificació anàleg al dels establiments hotelers. Aquesta qüestió, merament enunciativa en la llei i pendent del que es desplegui per reglament, ha d'ésser un element dinamitzador dels ports esportius, en termes de qualitat i serveis als usuaris, i ha d'incentivar la competència entre instal·lacions d'aquestes característiques.

V

El llibre segon és el nucli central de la llei, per l'extensió i, molt especialment, pel fet que configura els diferents aspectes del sistema portuari. D'acord amb els cinc títols en què s'estructura, tracta de la planificació, l'ordenació i la construcció; de l'organització administrativa portuària de la Generalitat; del règim demanial i contractual; dels serveis en el sistema portuari, i, finalment, del règim econòmic i financer del sistema portuari.

Com s'ha assenyalat abans, un cop consolidat un sistema portuari amb un nombre suficient d'infraestructures, la llei ha de centrar l'atenció no tant en l'eventual construcció de noves instal·lacions sinó, fonamentalment, en la planificació, l'ordenació i la gestió de les que ja existeixen.

Pel que fa a la planificació, la llei consolida la figura del pla de ports com l'instrument per mitjà del qual es determinen les grans línies de planificació i ordenació de les infraestructures i els serveis del sistema portuari, en el marc de les directrius que estableix el planejament territorial general.

D'altra banda, pel que fa als aspectes urbanístics, el plantejament és innovador, ja que la llei crea la figura del pla director urbanístic portuari. Amb aquest pla director s'ordena la zona de servei d'un port i té una naturalesa doble: urbanística però també de pla portuari.

L'organització administrativa portuària de la Generalitat es regula en el títol segon d'aquest llibre, que disposa que les competències en matèria de ports s'exerceixen per mitjà del departament competent en matèria de ports i transports i l'entitat de dret públic Ports de la Generalitat, ambdós amb la consideració d'Administració portuària.

Aquest és un altre dels elements destacables de la llei, per tal com defineix una nova organització administrativa portuària. Aquesta nova organització ha de fer possible la implantació d'un model únic de gestió

CVE-DOGC-A-19357090-2019

portuària, a càrrec de Ports de la Generalitat, sens perjudici de les especificitats pròpies que cal preveure en funció de la diferent tipologia portuària i de gestió.

Així mateix, es crea el Consell de Ports, com a òrgan de consulta i assessorament en matèria portuària adscrit al departament competent en matèria de ports, que és cridat a ésser l'ens que garanteixi un grau de relació permanent entre el sector i l'Administració portuària.

El títol tercer, dedicat al règim demanial i contractual, agrupa, d'una banda, els preceptes que constitueixen el marc jurídic del domini públic portuari i, de l'altra, els contractes administratius per a la construcció d'obres portuàries i la concessió de serveis de les infraestructures portuàries.

Cal tenir en compte que el domini públic portuari es configura sobre la base de dues premisses: la titularitat pública dels béns i la seva afectació al desenvolupament de les operacions portuàries, amb una gestió que s'ha de basar en principis d'eficiència i rendibilitat, sense oblidar que cal preservar-ne la integritat i les característiques naturals, com a domini inscrit en l'àmbit del domini públic marítimoterrestre, és a dir, en un patrimoni públic natural d'alt valor ambiental.

La Llei configura aquest domini públic de manera que, un cop definits els béns que l'integren, se centra en la gestió d'aquest domini públic, en virtut dels títols demanials propis d'aquest àmbit d'actuació, com són especialment la concessió demanial i l'autorització, sempre basant-se en criteris d'utilització rendible i eficient.

En la línia de la necessària simplificació de tràmits, s'incorpora un sistema de llicències, comunicacions i declaracions responsables per a exercir activitats econòmiques en les infraestructures portuàries sota la premissa de l'exercici lliure i en règim de competència real i efectiva per qualsevol persona física o jurídica que compleixi els requisits establerts.

El capítol quart del títol tercer del llibre segon conté les determinacions de la Llei en matèria de contractes administratius per a la construcció d'obres públiques portuàries o la concessió de serveis de les infraestructures portuàries.

El punt de partida és la consideració de les activitats regulades com a operacions d'obra pública o de servei públic, en els termes establerts per la Llei, amb la remissió necessària a les normes de contractació del sector públic.

Pel que fa les especialitats establertes per la Llei, aquestes responen a l'objectiu de fixar les bases d'un sistema concessional més flexible i que incentivi les inversions. Un dels objectius estratègics d'aquesta llei és el de configurar un règim concessional per als ports esportius i les dàrsenes esportives que, sempre en el marc de la normativa sobre contractes del sector públic, aportin solucions a les problemàtiques que puguin generar les diferents conjuntures.

En el cas dels terminis concessionals, per exemple, se'n preveu, tant en aquest àmbit contractual com en el demanial, l'adequació no només per als casos en què estigui prevista en el títol concessional, sinó, especialment, quan l'empresa gestora aborda inversions rellevants, i sempre per a garantir la viabilitat de la instal·lació.

També mereixen un esment especial els aspectes ambientals. D'una banda, la referència al canvi climàtic. En concret, al fet que l'Administració portuària, d'acord amb el que determini la normativa en aquesta matèria, pugui requerir a les entitats gestores de les infraestructures portuàries l'elaboració d'estudis tècnics sobre la modificació del clima marítim i el seu efecte sobre les infraestructures, els serveis i les operacions portuàries, i pugui adoptar les mesures adequades en cada cas.

I, d'altra banda, el tractament en l'àmbit d'aquest domini públic portuari d'aspectes com els dragatges, els abocaments o la gestió dels residus i altres elements contaminants.

El títol quart s'ocupa dels serveis en el sistema portuari, de manera que reclassifica els serveis portuaris en generals i específics, i conceptua com a generals les operacions portuàries a les quals la Llei atribueix aquest caràcter i la titularitat de les quals es reserva l'Administració portuària.

En aquest sentit, la Llei també innova, en la mesura que dota del marc jurídic adequat aquestes operacions portuàries, configurades com les que existeixen de manera permanent a totes les instal·lacions portuàries, que presta directament l'Administració portuària o la persona que explota la instal·lació portuària, amb independència que siguin sol·licitades o no pels usuaris, i que es financen directament a càrrec del pressupost de Ports de la Generalitat o per mitjà de les quotes de manteniment en els casos de gestió indirecta.

Els serveis portuaris específics es caracteritzen pel fet que n'hi ha d'haver a totes les instal·lacions portuàries, i perquè en les instal·lacions portuàries gestionades per l'Administració portuària els presten persones físiques o jurídiques o entitats sense personalitat jurídica diferents de les encarregades de l'explotació portuària, sens perjudici que en circumstàncies excepcionals l'Administració portuària pugui assumir-ne la prestació efectiva.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

En qualsevol cas, qui presta el servei és retribuït directament pel destinatari, ja que aquests serveis es presten amb la petició prèvia dels usuaris.

Cal destacar, en aquest sentit, la detallada regulació de serveis, com els del practicatge, l'amarratge i desamarratge d'embarcacions, el remolc portuari, la recepció de residus generats per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega, i la càrrega, l'estiba, la descàrrega, la desestiba i el transbordament de mercaderies.

Per tant, la Llei defineix el règim jurídic dels serveis portuaris, llurs característiques principals i les formes de prestació, i reconeix la llibertat d'accés a qualsevol persona que disposi dels requeriments legalment establerts, amb la prohibició expressa d'un règim d'exclusivitat o monopoli.

Dins d'aquest títol també es regula la cessió de qualsevol tipus d'elements portuaris i el règim específic dels punts d'amarratge i en trànsit, entre altres, i també el xàrter nàutic.

Es tracta, en suma, en un marc d'activació econòmica, d'un element fonamental per a la promoció de la nàutica esportiva, com a activitat sotmesa a regles de mercat, en la qual cal arbitrar mesures que facilitin una gestió correcta de l'oferta.

En aquest respecte, cal destacar que aquests contractes es regeixen pel dret privat, pel que fa a les relacions entre les parts contractuals, sens perjudici que s'han de subjectar a la normativa vigent en matèria portuària.

En el cas concret de la cessió dels punts d'amarratge, és, com s'ha assenyalat, un element portuari essencial quan es tracta de nàutica esportiva, que es configura en termes de dret d'ús preferent. Pel que fa al règim d'ús, la Llei dona cobertura expressa a l'estada de les tripulacions en l'embarcació, com a complement de l'activitat principal, que és la navegació, sempre que es comuniqui a la direcció del port.

Per contra, la Llei prohibeix expressament l'ús d'artefactes per a usos habitacionals, residencials, hotelers o per a altres tipologies d'usos i activitats turístiques. D'aquesta manera s'evita que es desvirtui la finalitat per a la qual es posa en servei una infraestructura portuària.

El darrer capítol del títol quart es destina a donar cobertura a determinades singularitats del sector pesquer, de manera que, d'una banda, es garanteix que els ports amb instal·lacions portuàries destinades al sector pesquer disposin d'instal·lacions per a l'amarratge i la descàrrega dels productes pesquers i de les instal·lacions per a la manipulació, la preparació, la comercialització i la distribució dels productes pesquers, i de l'altra banda, es garanteix que les naus de classificació i venda de peix, les tradicionals llotges, es configuren com a béns afectes al servei portuari de titularitat pública destinades a la primera venda dels productes de la pesca i centres de control i comercialització amb les garanties necessàries.

El règim tributari del sistema portuari establert en el títol cinquè d'aquest llibre recull en bona part el contingut del text articulat de les taxes aplicables, aprovat pel Decret legislatiu 2/2010, del 3 d'agost, i el fa extensiu a tot el sistema portuari. Així mateix, s'hi introdueixen algunes modificacions amb la finalitat de simplificar-ne i millorar-ne l'aplicació als diversos sectors portuaris.

Aquest règim tributari es regeix per criteris d'equitat i de suficiència financera. Pel que fa al primer, s'adopta en la mesura que les activitats econòmiques que es desenvolupen a l'empara de la Llei, i que, d'una manera o altra, són beneficiàries d'un aprofitament privatiu o especial del domini públic o de l'activitat de l'Administració portuària, han d'aportar una contraprestació econòmica adequada al sistema. Pel que fa al segon, la suficiència financera de l'Administració portuària rau en el fet que els seus ingressos li han de permetre, en règim d'autonomia econòmica, afrontar les despeses d'explotació, conservació, depreciació i amortització, les obligacions legalment exigibles, i el manteniment i millorament de les condicions mediambientals i de seguretat de les instal·lacions i els serveis que gestiona o presta directament, tot això de manera compatible amb l'obtenció d'un rendiment raonable en l'explotació que permeti el finançament de les inversions i les despeses destinades a la creació, l'ampliació i el millorament de les infraestructures i les superestructures portuàries.

Per a fer-ho possible, el senyal econòmic del benefici obtingut o del cost del servei prestat es trasllada als titulars de les activitats destinatàries mitjançant les taxes, els cànons i altres figures regulades en el títol cinquè per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic portuari, i també pels serveis i les activitats que duu a terme l'Administració portuària.

Per tal d'assolir el principi de suficiència financera de les operacions portuàries, la Llei estableix que els ingressos econòmics de l'Administració portuària han de passar a ésser part del pressupost d'ingressos de Ports de la Generalitat, de manera que aquests recursos estan afectats íntegrament al compliment dels objectius i les finalitats de l'empresa en règim d'autonomia financera.

Un esment especial mereix la creació de la taxa pel servei portuari de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells, aplicable als vaixells o les embarcacions que accedeixen per via marítima o fluvial a una infraestructura portuària de competència de la Generalitat, que és conseqüència de la Directiva 2000/59/CE del

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Parlament Europeu i del Consell, del 27 de novembre, sobre instal·lacions portuàries de recepció de residus generats per vaixells i residus de càrrega.

Finalment, pel que fa a aquest àmbit tributari, la Llei també regula el cànon per prestació de serveis portuaris i l'exercici d'activitats comercials i industrials amb usos lucratius. Per a les matèries en què l'Administració portuària actua en règim de lliure competència i en què les activitats no siguin de sol·licitud o recepció obligatòria per als particulars, la Llei estableix el règim jurídic dels preus privats corresponents.

VI

El llibre tercer conté la regulació dels serveis de transport de passatgers, el seu règim de prestació i els requisits de prestació per mitjà d'un sistema de comunicacions prèvies.

Aquesta regulació, que té com a antecedent la de la Llei 10/2000, del 7 de juliol, d'ordenació del transport en aigües marítimes i fluvials, es projecta en dos àmbits, el del transport en aigües marítimes i el del transport en aigües continentals, de manera que comprèn tant els transports amb finalitats turístiques com el desplaçament a llocs per a fer pràctiques esportives, i, en general, qualsevol activitat comercial que comporti el transport de persones en embarcacions proveïdes de mitjans mecànics de propulsió.

S'exceptua del seu àmbit d'aplicació el lloguer d'embarcacions d'esbarjo, amb patró o sense patró, que no té la consideració, als efectes d'aquesta llei, de transport de persones.

Aquests serveis de transport de persones es classifiquen en línies regulars, que són les que estan subjectes a itineraris, freqüència d'escales, preus i altres condicions de transport prèviament establertes i que es presten amb una periodicitat predeterminada, i les línies no regulars o ocasionals, que són totes les que, per llurs característiques, no puguin considerar-se regulars.

En aquest àmbit regeix el principi de llibertat de prestació, de manera que qualsevol persona que compleixi els requisits establerts per la Llei pot exercir, en règim de competència real i efectiva, els serveis de transport de persones.

La principal novetat en aquesta matèria resideix en el fet que, en un context de simplificació administrativa, es passa d'un sistema d'autorització a un règim de comunicació, per a donar compliment a les disposicions de la normativa europea.

VII

El llibre quart s'ocupa del règim de policia portuària amb la finalitat de garantir el desenvolupament adequat de les operacions portuàries i la seguretat dels espais portuaris, de manera que es perfecciona la tipificació de les infraccions administratives, tant en l'àmbit portuari com de transport marítim, d'acord amb el principi de reserva de llei.

D'altra banda, sens perjudici de mantenir els aspectes generals en matèria d'inspecció i vigilància, s'especifiquen addicionalment les mesures de policia portuària i el règim de les ordres individuals, que reforcen la potestat portuària en aquest àmbit.

La regulació es reforça en alguns aspectes, com l'abandonament de vaixells i les mesures provisionals o cautelars, i s'hi incorporen altres qüestions, com ara l'embargament i la retenció judicial o administrativa, la negativa a l'entrada i a la prestació de serveis i activitats i la inspecció dels serveis de transport.

VIII

La part final de la Llei és integrada per tretze disposicions addicionals, vuit disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

Cal destacar, en primer lloc, la disposició addicional primera, que articula un procediment de renovació de concessions i contractes de concessió de serveis de les infraestructures portuàries, amb l'objectiu de permetre anticipar aquest procés de renovació contractual sense haver d'esperar a la finalització del termini concessional, amb els problemes que de vegades això comporta.

En tot cas, es garanteix que la decisió última resta en l'àmbit de l'Administració portuària, com no podia ésser d'altra manera, ja que pot decidir si gestiona la infraestructura portuària directament o indirectament, si estima que cal diferir el procés fins a una nova licitació en el moment en què fineixi la vigència del títol

CVE-DOGC-A-19357090-2019

administratiu o si opta per iniciar l'expedient de contractació corresponent.

D'altra banda, en un context de promoció de les activitats que es desenvolupen en l'entorn portuari, la disposició addicional tercera conté un mandat per a l'Administració portuària, que, amb la col·laboració de les entitats representatives del sector, ha de promoure les accions que siguin pertinents per al foment de la navegació esportiva, especialment la navegació a vela.

En una línia anàloga, la disposició addicional sisena estableix que l'Administració portuària ha de vetllar perquè el sistema portuari ofereixi un nombre raonable d'amarratges destinats a la nàutica popular, entesa com la que es desenvolupa en embarcacions que no superen els 7 metres d'eslora, i preferentment a les embarcacions d'un nivell baix d'emissions.

Amb la finalitat de reforçar el marc d'exercici de les funcions de policia administrativa dels espais portuaris, i, dins d'aquest, el paper de les entitats concessionàries que gestionen infraestructures i serveis portuaris en els termes que estableix la Llei, la disposició addicional cinquena atribueix la consideració d'agents de l'autoritat als empleats de les dites entitats, quan siguin designats per a l'exercici de funcions internes de vigilància de l'activitat.

La disposició addicional setena té una importància singular, ja que conté el marc jurídic aplicable a les marines interiors de Santa Margarida i Empuriabrava.

La Llei opta, a diferència de normes anteriors, per regular aquestes dues realitats portuàries de manera específica, com a infraestructures portuàries singulars, situades en una urbanització marítimoterrestre.

En aquest context regulador s'atorga un paper important als ajuntaments respectius, de manera que exerceixen les funcions de conservació, manteniment i vigilància del conjunt de la urbanització marítimoterrestre, inclosos els canals o vials navegables.

Llibre primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és la regulació del sistema portuari i el transport de passatgers en aigües marítimes i continentals que són competència de la Generalitat.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és aplicable:

- a) Al sistema portuari que és competència de la Generalitat.
- b) Al transport de passatgers en aigües marítimes i continentals, prestat a títol oneros mitjançant embarcacions dotades de mitjans mecànics de propulsió, que transcorre íntegrament per Catalunya.

Article 3. Objectius

Les polítiques de la Generalitat en matèria de ports i de transport en aigües marítimes i continentals han de satisfer els objectius següents:

- a) Articular un sistema portuari que posi les infraestructures portuàries al servei de la promoció econòmica, industrial, logística, nauticoesportiva, pesquera, turística i social de Catalunya.
- b) Establir l'organització administrativa i de gestió que es plantegi per a posar-la al servei dels operadors del sector, amb especial atenció a la transparència i la simplificació administrativa en la relació entre aquests operadors i l'Administració portuària, amb criteris d'eficàcia i eficiència.
- c) Fixar un règim jurídic contractual adequat per al foment de la col·laboració pública i privada que es materialitzi en les inversions en les infraestructures i els serveis portuaris.
- d) Promoure activitats nàutiques, d'esbarjo, esportives, de recerca científica i culturals associades.
- e) Integrar els ports en llur entorn territorial i vincular-los a la resta d'infraestructures de mobilitat.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- f) Vetllar per la sostenibilitat ambiental de la infraestructura i de les activitats que s'hi duen a terme, en un context de canvi climàtic.
- g) Vetllar perquè les activitats de transport de passatgers en aigües marítimes i continentals es duguin a terme d'una manera sostenible i segura per als usuaris.
- h) Establir un règim tributari del sistema portuari just i proporcionat que en garanteixi la viabilitat i la sostenibilitat des del punt de vista econòmic i financer, i la generació de recursos susceptibles d'ésser reinvertits en la millora del mateix sistema portuari.

Article 4. Sistema portuari

El sistema portuari és configurat per les infraestructures portuàries la gestió de les quals és competència de la Generalitat i pels serveis i les activitats que regula aquesta llei com a prestacions que s'ofereixen al públic per a satisfer les operacions i les necessitats marítimes i portuàries.

Article 5. Tipologia d'infraestructures portuàries

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) *Port*: el conjunt d'aigües abrigades i d'aigües exteriors adjacents d'aproximació i fondeig, d'espais terrestres que hi són contigus i d'instal·lacions i d'accessos terrestres que tenen les condicions físiques naturals o artificials i, si escau, d'organització necessàries per a fer les operacions pròpies de cada port i requerides, per raó de l'ús particular a què es destini, per la flota mercant, pesquera o esportiva i pels usuaris. Inclou les instal·lacions portuàries, enteses com el conjunt d'obres civils d'infraestructura, d'edificació o de superestructura, i també el conjunt d'instal·lacions mecàniques i xarxes tècniques de servei situades al port i destinades a facilitar el tràfic portuari.
- b) *Instal·lació marítima menor*: el conjunt d'espais, obres i instal·lacions fixes o desmuntables per al servei de les embarcacions o les persones i per a la càrrega que, per la seva naturalesa menor, no pot ésser considerat port marítim i que ocupa espais de domini públic maritimoterrestre no inclosos a la zona de servei dels ports. Tenen aquesta consideració els embarcadors, els molls de pilons, els varadors i altres instal·lacions anàlogues que no siguin part d'un port o no hi estiguin adscrites.

2. Els ports es classifiquen en:

- a) Ports marítimes o fluvials, per raó del caràcter de les aigües abrigades.
- b) Ports artificials o naturals, per raó de l'origen de l'abric, segons si requereixen l'execució d'obres d'abric. En particular, són ports naturals els constituïts per les aigües abrigades per la mateixa disposició natural del terreny o els parcialment abrigats que es destinen a l'ancoratge de temporada d'embarcacions de pesca i esportives o d'esbarjo.
- c) Ports comercials, industrials, pesquers, esportius o mixtos, per raó de l'ús o la destinació, segons si es destinen, exclusivament o principalment, a una o a diverses d'aquestes activitats.
- d) Ports base o d'hivernada o ports de temporada, per raó del nivell d'abric i de serveis que ofereixen.

Article 6. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) *Aigües portuàries*: les superfícies d'aigua incloses dins la zona de servei d'un port o instal·lació portuària menor.
- b) *Arqueig brut*: el tonatge de l'embarcació, expressat en GT (*gross tonnage*), que consta en el certificat internacional expedit d'acord amb el Conveni internacional sobre arqueig de vaixells del 1969. Si un vaixell no disposa del dit certificat, es pot recórrer al valor que consti en el Lloyd's Register of Shipping. Si el vaixell presenta un certificat del seu arqueig brut mesurat segons el procediment de l'Estat de la seva bandera, expressat com a tonatge de registre brut (TRB), o si és aquest el que consta en el Lloyd's Register of Shipping, l'Administració portuària li ha d'assignar un arqueig nou a partir de les dimensions bàsiques del vaixell. Aquesta assignació s'ha de fer aplicant la fórmula següent: $GT \text{ (Londres provisional)} = 0,4 \times E \times M \times P$, en què: E = l'eslora màxima total en metres, M = mànega màxima total en metres i P = puntal de traçat en metres. En el

CVE-DOGC-A-19357090-2019

supòsit de construcció, l'arqueig brut és el corresponent al vaixell acabat; en el cas de desballestament, l'arqueig brut és la meitat de l'original.

c) *Atracada*: l'operació portuària que consisteix a acostar unes embarcacions a unes altres o a elements fixos d'amarrament i defensa.

d) *Atracada en punta*: la disponibilitat d'un lloc d'amarrament en pantalà o moll, de manera que l'embarcació queda sensiblement perpendicular a aquest i fixant un dels extrems (proa o popa) d'aquella al pantalà o moll i l'altre extrem a un fondeig permanent o a l'àncora.

e) *Calat màxim*: el calat de traçat definit segons la regla 4.2 del Reglament per a la determinació dels arqueigs brut i net dels vaixells, que figura com a annex I del Conveni internacional sobre arqueig de vaixells del 1969, o, a manca d'aquest, el que consta en el Lloyd's Register of Shipping.

f) *Capità o patró*: la persona que, en possessió del títol corresponent, exerceix el comandament i la direcció del vaixell o embarcació en tots els seus aspectes, i també les altres funcions públiques i privades que li atribueixi la normativa vigent.

g) *Càrrega de mercaderies*: l'operació portuària d'intercanvi del mode terrestre al marítim que consisteix en l'entrada de mercaderies a la zona de servei per via terrestre i la sortida d'aquestes o de llurs productes derivats per via marítima.

h) *Consignatari del vaixell*: la persona física o jurídica que actua en nom i representació del navilier o propietari del vaixell.

i) *Creuer*: vaixell de persones que entra en un port i és despatxat amb aquest caràcter per les autoritats competents i que, a més, té un nombre de passatgers en règim de creuer que supera el 50% del total de passatgers.

j) *Dàrsena*: el conjunt de superfícies de terra i aigua incloses a la zona de servei d'un port, destinades de manera preferent al servei de la flota mercant, pesquera o esportiva o a les activitats turístiques o recreatives complementàries.

k) *Descàrrega de mercaderies*: l'operació portuària d'intercanvi del mode marítim al terrestre que consisteix en l'entrada de mercaderies a la zona de servei per via marítima i la sortida d'aquestes o de llurs productes derivats per via terrestre.

l) *Embarcació d'esbarjo*: el vaixell civil de qualsevol tipus, amb independència del mitjà de propulsió, destinat a activitats d'esbarjo i lleure sense ànim de lucre o a la pesca no professional.

m) *Embarcació de base*: la que té autoritzada l'estada a la infraestructura portuària per un període igual o superior a sis mesos.

n) *Embarcació transeünt*: la que, no essent de base, té autoritzada l'estada a la infraestructura portuària per un període limitat i inferior a sis mesos.

o) *Entrada*: l'operació portuària consistent en l'accés del vaixell a la zona de servei per via marítima.

p) *Eslora màxima*: la llargada màxima d'un vaixell, des de la proa fins a la popa, que consta en el Lloyd's Register of Shipping, en la documentació del vaixell o, a manca d'aquests, la que resulti de l'amidament que faci directament l'Administració portuària. En el cas d'embarcacions d'esbarjo, s'ha de prendre la màxima distància entre els extrems dels elements més sortints de proa i popa de l'embarcació i els seus mitjans auxiliars.

q) *Estada*: l'operació portuària consistent en el fondeig o la permanència del vaixell en les aigües portuàries.

r) *Instal·lació desmuntable*: la que requereix, com a màxim, obres puntuals de fonamentació, que en tot cas no sobresurtin del terreny; està constituïda per elements de sèrie prefabricats, mòduls, panells o similars, sense elaboració de materials en obra ni utilització de soldadures; es munta i desmunta mitjançant processos seqüencials; permet fer-ne l'aixecament sense enderrocament, i es compon d'un conjunt d'elements que és fàcilment transportable.

s) *Instal·lació portuària receptora de residus*: la instal·lació fixa, flotant o mòbil capaç de rebre deixalles generades per vaixells i residus de càrrega.

t) *Lloc de fondeig d'ancoratge amb amarratge a mort*: la disponibilitat d'un amarratge subjecte a un punt fix del fons que permeti fixar la proa o la popa del vaixell, de manera que aquest quedi a la gira.

u) *Llotja*: la instal·lació destinada a l'exposició i primera venda dels productes pesquers frescs, situada a la

CVE-DOGC-A-19357090-2019

zona de servei i autoritzada pels òrgans competents en matèria d'ordenació del sector pesquer.

v) *Màniga màxima*: l'amplada màxima del vaixell, excloent-ne els membres, mesurada en la línia de màxima càrrega de compartimentat o per sota d'aquesta.

w) *Marina seca*: el conjunt d'obres i instal·lacions terrestres autoritzades per l'Administració portuària per a emmagatzemar-hi embarcacions d'esbarjo i, si escau, fer-hi les activitats d'avarar-les, encallar-les, custodiar-les o reparar-les.

x) *Navegació exterior a la Unió Europea*: la que s'efectua entre ports o punts situats en zones en les quals els estats membres de la Unió Europea exerceixen sobirania, drets sobirans o jurisdicció i ports o punts situats fora d'aquestes zones.

y) *Navegació d'esbarjo o esportiva*: la navegació l'objecte exclusiu de la qual és l'esbarjo, la pràctica de l'esport sense propòsit lucratiu o la pesca no professional, pel seu propietari o per altres persones, per mitjà de l'arrendament, el contracte de passatge, la cessió o per qualsevol altre títol, sempre que en aquests casos el vaixell o embarcació no sigui utilitzat per més de dotze persones, sense comptar-hi la tripulació.

z) *Navegació interior a la Unió Europea*: la que s'efectua entre ports o punts situats en zones en les quals els estats membres de la Unió Europea exerceixen sobirania, drets sobirans o jurisdicció.

a') *Navilier*: la persona física o jurídica que, utilitzant vaixells mercants propis o aliens, en fa l'explotació, encara que no constitueixi la seva activitat principal, sota qualsevol modalitat admesa pels usos internacionals.

b') *Operacions portuàries*: el conjunt de serveis, subministraments, activitats i modalitats d'utilització dels béns, equips i instal·lacions destinades a facilitar, coordinar i controlar, en condicions de seguretat, salubritat, eficiència i indemnitat mediambiental, l'accés, estada, trànsit i sortida dels vaixells, embarcacions, passatgers, tripulants, vehicles, mercaderies i productes de la pesca de la zona de servei dels ports i instal·lacions marítimes menors.

c') *Passatgers en règim de creuer turístic*: les persones en règim de transport, bé perquè el port d'embarcament coincideix amb la destinació final de llur viatge o bé perquè estan en trànsit en un port, el qual ha d'estar emparat per un mateix contracte de transport.

d') *Passatgers en règim de transport*: les persones que viatgen a bord d'un vaixell, incloent-hi els conductors de vehicles, i que no tenen la condició de tripulants.

e') *Propietari del vaixell*: la persona titular dominical o la persona titular del dret de gaudir i disposar del vaixell.

f') *Transbordament de mercaderies*: l'operació portuària que consisteix en el trasllat de les mercaderies d'un vaixell a un altre sense detenir-se en els molls, i amb la presència simultània de tots dos vaixells durant les operacions.

g') *Trànsit marítim*: l'operació portuària que consisteix en la transferència de mercaderies o elements de transport en el mode marítim, en què aquestes són descarregades d'un vaixell al moll i, posteriorment, tornen a ésser carregades en un altre vaixell, o al mateix vaixell en diferent escala, sense sortir de la zona de servei del port.

h') *Trànsit terrestre*: l'operació portuària que consisteix en la transferència de mercaderies o elements de transport en el mode terrestre, en què l'entrada i la sortida de la zona de servei del port són per via terrestre.

i') *Transport marítim de curta distància*: el moviment de mercaderies i persones per mar entre ports situats en territori de la Unió Europea o entre aquests ports i els situats en països no europeus amb una línia de costa en els mars riberecs que envolten Europa.

j') *Urbanització maritimoterrestre*: la integrada per una marina interior i els terrenys de la urbanització, que han de constituir un sector de planejament urbanístic vinculat a la marina, d'ús preferentment residencial.

k') *Vaixell*: qualsevol embarcació, plataforma o artefacte flotant, amb desplaçament o sense, apte per a la navegació.

l') *Vaixell pesquer*: el vaixell civil de qualsevol tipus utilitzat comercialment per a la captura de peixos o altres recursos vius del mar.

m') *Vaixell turístic local*: el vaixell que fa excursions amb finalitat turística, amb escales o sense, a una distància màxima de cinquanta milles des del port base.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Article 7. Elements i característiques tècniques de les infraestructures portuàries

1. Les característiques tècniques, els elements, els serveis, les activitats i altres requisits que, amb caràcter mínim, han de tenir les infraestructures portuàries s'han de determinar per reglament, tenint en compte llur naturalesa o destinació.
2. Els ports base o d'hivernada han de garantir durant tot l'any les condicions que es determinin com a mínimes.

Article 8. Categories de ports esportius

Els ports esportius s'identifiquen per categories, d'acord amb el nivell i la qualitat de llurs instal·lacions i dels serveis que ofereixen, en els termes que es determinin per reglament.

Llibre segon. Sistema portuari

Títol I. Planificació, ordenació i construcció

Capítol I. Pla de ports

Article 9. Objecte i naturalesa

1. El pla de ports és l'instrument per mitjà del qual es determinen les grans línies de planificació i ordenació de les infraestructures i els serveis del sistema portuari que és competència de la Generalitat, en el marc de les directrius que estableix el planejament territorial general.
2. El pla de ports té caràcter de pla territorial sectorial, d'acord amb la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, i s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa aquesta norma.

Article 10. Contingut

1. El pla de ports ha de tenir, com a mínim, els continguts següents:
 - a) La determinació dels objectius i les bases del pla.
 - b) La prognosi estratègica de l'activitat futura, basada en un estudi de la demanda i de les previsions d'evolució dels diferents sectors d'activitat.
 - c) La determinació, en el període de vigència del pla, de les directrius i de les actuacions que cal fer d'acord amb els objectius de l'article 3.
 - d) La determinació dels mitjans econòmics, financers i organitzatius necessaris per al desenvolupament i l'execució del pla.
 - e) La definició dels indicadors de seguiment del pla i els criteris per a revisar-lo.
 - f) L'establiment dels criteris per a la sostenibilitat ambiental, econòmica i social del sistema portuari de Catalunya, que incorpori una avaluació sobre el nombre d'instal·lacions portuàries existents i llurs eventuais ampliacions, i també les limitacions a l'establiment de nous ports.
 - g) La definició de les activitats de servei públic d'acord amb aquesta llei.
2. El Govern ha de concretar per reglament el contingut del pla de ports.

Capítol II. Ordenació sectorial i urbanística de la zona de servei portuària

Article 11. Zona de servei portuària

1. Els ports i les instal·lacions marítimes menors han de disposar d'una zona de servei formada per les superfícies de terra i aigua necessàries per al desenvolupament de les operacions portuàries, els espais de reserva que garanteixin la possibilitat de desenvolupament de l'activitat portuària i els que es puguin destinar a usos portuaris complementaris. Les superfícies d'aigua incloses dins la zona de servei són les aigües portuàries interiors protegides o delimitades per instruments de senyalització, les exteriors immediatament adjacents a les obres d'abric i de bocana i les que són necessàries per a fer les operacions d'aproximació al port i de fondeig, en els termes que s'estableixin per reglament.

2. Els usos admissibles a la zona de servei portuària poden ésser bàsics i complementaris:

a) Són usos portuaris bàsics els relacionats amb el desenvolupament de les operacions portuàries i la xarxa bàsica de distribució de serveis i viària. Els usos portuaris bàsics, en funció de la vinculació a la destinació pròpia de cada port, es classifiquen en comercials, nauticoesportius, pesquers, industrials i logístics.

b) Són usos portuaris complementaris els usos que el planejament urbanístic considera compatibles amb les operacions i les activitats portuàries que contribueixen a la sostenibilitat i a l'equilibri econòmic i social del port. Tenen, en tot cas, aquesta consideració els usos destinats a integrar el sistema portuari amb el seu entorn urbà, com els turístics, d'estada de la tripulació, de restauració, comercials, esportius, de serveis, culturals, recreatius, firals i d'exposicions.

3. Dins la zona de servei portuària, les zones corresponents a vials d'accés al port, vials interiors de lliure accés i qualsevol zona on no hi hagi restricció per a l'accés de vianants, i també les obres de defensa no utilitzables, tenen la consideració de zones d'aprofitament públic i gratuït. Aquestes zones no resten subjectes a l'impost de béns immobles, de conformitat amb la normativa reguladora de les finances locals.

Article 12. Ordenació portuària dins la zona de servei

1. Correspon a l'Administració portuària, en l'exercici de les seves potestats d'administració i policia de l'espai portuari, distribuir els àmbits següents:

a) Els serveis, les activitats i les instal·lacions sobre la superfície d'aigua.

b) Els serveis, les activitats i les instal·lacions sobre la superfície de terra que no tinguin component edificatori.

c) Les obres d'infraestructura que no n'impliquin una modificació substancial.

2. La distribució dels àmbits portuaris a què fa referència l'apartat 1 s'ha de reflectir documentalment d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

3. S'han d'establir per reglament les condicions de dimensionament i la resta de paràmetres de la dotació d'aparcaments d'acord amb l'ordenació urbanística de la zona de servei. Aquest dimensionament ha de tenir en compte la mobilitat generada i la seva contribució a la sostenibilitat econòmica de l'explotació portuària.

4. La superfície màxima permesa per als usos previstos a la zona de servei s'ha de determinar per reglament.

Article 13. Coordinació amb el planejament urbanístic

1. Els instruments de planejament urbanístic general i derivat aprovats inicialment que afectin la zona litoral de Catalunya han d'ésser sotmesos a informe de l'Administració portuària pel que fa a les matèries en què té competència, sens perjudici de la resta d'informes exigibles.

2. El règim jurídic aplicable als informes a què fa referència l'apartat 1 és el que regula la legislació urbanística per a les administracions sectorials que han d'informar sobre els instruments de planejament.

Article 14. Pla director urbanístic portuari

1. L'ordenació urbanística de la zona de servei es fa per mitjà de la figura del pla director urbanístic portuari.

2. Els plans directores urbanístics portuaris han de:

- a) Delimitar amb precisió la zona de servei, la qual pot tenir caràcter discontinu.
- b) Qualificar la zona de servei portuària com a sistema general portuari.
- c) Establir les determinacions bàsiques relatives a l'accessibilitat exterior i interior, i a l'edificabilitat i la volumetria i els seus usos, coherentment amb el model territorial i l'estructura general i orgànica del municipi.
3. El pla director urbanístic portuari té naturalesa urbanística i també de pla portuari. En allò que no regula expressament aquesta llei, li són aplicables el règim jurídic i les determinacions dels plans directores urbanístics, de conformitat amb la normativa aplicable en matèria d'urbanisme.
4. El pla director urbanístic portuari es formula, es tramita i s'aprova d'acord amb el que estableix la legislació urbanística. En la tramitació del pla, aquest s'ha de sotmetre a l'informe de l'Administració general de l'Estat, en els termes establerts per la legislació en matèria de costes, i al tràmit d'avaluació ambiental propi dels plans directores urbanístics, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable.
5. Els plans directores urbanístics portuaris han de contenir, a més de la documentació establerta per la legislació urbanística, els documents següents:
- a) Els estudis tècnics justificatius, si escau.
- b) La memòria econòmica i social, que ha d'incloure un apartat sobre l'impacte de gènere de les actuacions.
- c) El document en què es determini l'ordenació detallada del sòl, amb esment especial dels usos admissibles a la zona de servei amb el nivell de detall propi d'un pla urbanístic derivat, i també la concreció de les característiques de les obres d'urbanització.
- d) El document en què constin les comunicacions terrestres necessàries per a assegurar l'accés adequat a la infraestructura i la connectivitat amb la resta del territori.
- e) L'estudi d'avaluació de la mobilitat generada, d'acord amb la seva normativa reguladora.
- f) L'informe de sostenibilitat ambiental, que ha de tenir en compte l'avaluació ambiental del pla de ports.
- g) La resta de documents que es determinin per reglament.
6. L'aprovació d'un pla director urbanístic portuari comporta la declaració d'utilitat pública, als efectes de l'expropiació dels béns i els drets de titularitat privada situats dins la zona de servei, sempre que aquest pla director estableixi el sistema d'actuació per expropiació.
7. La Generalitat, a banda dels plans directores urbanístics de cadascun dels ports, pot promoure plans directores urbanístics per a delimitar i ordenar aspectes concrets en un conjunt de ports determinat.

Article 15. Obres a la zona de servei portuària

1. Les obres vinculades als usos portuaris bàsics que facin l'Administració portuària i els particulars a la zona de servei no sotmeses a llicència o a qualsevol altre acte de control preventiu municipal només poden ésser suspeses pels tribunals competents. Les obres ordinàries i les activitats vinculades als usos portuaris complementaris estan sotmeses a control municipal.
2. La resta d'obres que es facin a la zona de servei estan sotmeses a control municipal.

Títol II. Organització administrativa portuària de la Generalitat

Capítol I. Organització

Article 16. Estructura administrativa

1. Les competències en matèria de ports que corresponen a la Generalitat són exercides pel Govern, per mitjà del departament competent en matèria de ports i l'entitat Ports de la Generalitat, d'acord amb el que

CVE-DOGC-A-19357090-2019

estableixen aquesta llei i les normes reglamentàries que la despleguin.

2. Als efectes d'aquesta llei, són Administració portuària el departament competent en matèria de ports i l'entitat Ports de la Generalitat.

Article 17. Òrgans competents

1. Correspon al Govern definir la política portuària per mitjà de l'establiment dels principis i objectius del sistema portuari.

2. Corresponen al departament competent en matèria de ports les funcions següents:

- a) Impulsar i desenvolupar la política portuària del Govern.
- b) Dirigir i coordinar el sistema portuari.
- c) Elaborar i aprovar la planificació estratègica de les infraestructures portuàries.
- d) Dur a terme l'ordenació general de les infraestructures portuàries i elaborar la normativa necessària per a desplegar-les correctament.
- e) Participar, amb els tràmits previs establerts per la normativa aplicable, amb els organismes d'abast supraautonòmic que compleixen funcions relacionades amb les infraestructures portuàries de titularitat estatal situades a Catalunya.
- f) Aprovar definitivament els projectes i atorgar els contractes que comportin la construcció de noves infraestructures portuàries i dels projectes d'ampliació que comportin l'adscripció de noves superfícies de domini públic marítimoterrestre.
- g) Aprovar la forma concreta de gestió de cadascuna de les infraestructures portuàries de la Generalitat.
- h) Dur a terme la inspecció de les infraestructures portuàries.
- i) Promocionar les infraestructures i els serveis portuaris i fer estudis i recerques en matèries relacionades amb l'activitat portuària.

3. Corresponen a Ports de la Generalitat les funcions següents:

- a) Dirigir i administrar les infraestructures portuàries que gestioni directament o indirectament, i la zona de servei respectiva, incloses les funcions administratives relatives, entre altres, a l'atorgament de les concessions i les autoritzacions pertinents i a la defensa del domini públic portuari.
- b) Contractar les obres de construcció i conservació de les infraestructures portuàries la gestió directa de les quals té encomanada.
- c) Gestionar i percebre les taxes, els cànon i els preus públics i privats en els termes que estableix aquesta llei.
- d) Ordenar els usos dins les zones portuàries i formular els instruments de planejament portuari establerts per aquesta llei que, d'acord amb la planificació urbanística, prevegin desenvolupar-lo.
- e) Facilitar a les empreses dedicades al transport de passatgers en aigües marítimes i continentals el desenvolupament de llurs operacions comercials posant-los a disposició els béns, els elements i els equips existents en les infraestructures portuàries.
- f) Exercir, d'acord amb la normativa aplicable, les funcions de policia i de coordinació dels serveis portuaris i de les activitats econòmiques en les infraestructures portuàries.
- g) Garantir la prestació dels serveis portuaris específics i desenvolupar activitats econòmiques, en règim de lliure competència, per a satisfer les necessitats dels usuaris de les infraestructures portuàries.
- h) Formular els plans d'autoprotecció dels ports, conjuntament amb els municipis i de conformitat amb la normativa sectorial aplicable.
- i) Gestionar la senyalització portuària i atorgar les concessions per a la retirada de residus d'acord amb el Conveni internacional per a prevenir la contaminació causada per vaixells, del 2 de novembre de 1973, modificat pel Protocol de Londres del 17 de febrer de 1978 (MARPOL 73/78).
- j) Participar en el foment de l'ús de les infraestructures portuàries situades en el territori de Catalunya, incidint

CVE-DOGC-A-19357090-2019

directament en les activitats econòmiques que puguin generar-hi sinergies.

k) Garantir la protecció ambiental del domini públic portuari.

l) Fer estudis i recerques en matèries relacionades amb l'activitat portuària.

m) Qualsevol altra funció necessària per a facilitar el tràfic marítim portuari i aconseguir la rendibilitat i la productivitat de l'explotació del domini públic portuari.

n) Qualsevol altra comesa que li sigui encarregada pel departament competent en matèria de ports.

Capítol II. Ports de la Generalitat

Secció primera. Naturalesa jurídica

Article 18. Naturalesa jurídica

1. Ports de la Generalitat és una entitat de dret públic, d'acord amb l'article 1.b.1 del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que té per finalitat gestionar les infraestructures portuàries que són competència de la Generalitat, en els termes establerts per aquesta llei i les normes que la despleguen.

2. Ports de la Generalitat està adscrita al departament competent en matèria de ports i es regeix per la legislació específica en matèria de ports i pels seus estatuts; per les normes del dret civil, mercantil i laboral; per la normativa reguladora de les empreses públiques de la Generalitat, i, en el que li sigui aplicable, per la normativa reguladora de les finances públiques i de patrimoni de la Generalitat.

3. Ports de la Generalitat té personalitat jurídica i patrimoni propis, autonomia administrativa i econòmica i plena capacitat d'obrar per al compliment de les funcions establertes per l'article 17.3. Com a regla general, sotmet les seves activitats al dret privat, excepte en l'exercici de les funcions de poder públic que l'ordenament li atribueix, com, entre altres, les relatives al règim de contractació pública, la potestat sancionadora i les seves relacions amb els departaments de la Generalitat i amb altres administracions i ens públics.

4. Ports de la Generalitat pot adquirir, d'acord amb les normes per les quals es regeix, fins i tot com a beneficiari d'expropiació forçosa, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota classe de béns i drets, concertar crèdits, subscriure contractes, establir i explotar obres i serveis, obligar-se, interposar recursos, exercir accions judicials i executar les activitats regulades per les lleis.

Secció segona. Organització

Article 19. Òrgans

1. Els òrgans de govern de Ports de la Generalitat són la presidència i el Comitè Executiu.

2. L'òrgan de gestió de Ports de la Generalitat és la Direcció General.

Article 20. Presidència

1. El president i el vicepresident de Ports de la Generalitat són nomenats pel Govern, a proposta del conseller competent en matèria de ports.

2. El vicepresident del Comitè Executiu de Ports de la Generalitat substitueix el president en cas de vacant, absència o malaltia i exerceix les funcions que li són encomanades o delegades pel president.

3. El president de Ports de la Generalitat és també president del Comitè Executiu, i li corresponen les funcions següents:

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- a) Exercir la representació de Ports de la Generalitat i del Comitè Executiu.
 - b) Convocar les reunions del Comitè Executiu, amb la fixació del lloc, la data, l'hora i l'ordre del dia.
 - c) Presidir i dirigir les sessions del Comitè Executiu i dirimir els empats amb el seu vot de qualitat.
 - d) Autoritzar amb la seva signatura l'acta de sessions i de certificacions.
 - e) Actuar com a òrgan de contractació de Ports de la Generalitat i exercir les funcions que li són pròpies.
 - f) Subscriure convenis i acordar l'exercici de les accions i els recursos que corresponen a l'entitat en defensa dels seus interessos davant les administracions públiques i els tribunals de justícia.
 - g) Les altres funcions que li pugui delegar el Comitè Executiu.
 - h) Qualsevol altra funció que aquesta llei no assigni als altres òrgans de l'entitat.
4. El president de Ports de la Generalitat pot delegar les seves funcions en el vicepresident o en el director general.

Article 21. Comitè Executiu

1. El Comitè Executiu és l'òrgan rector col·legiat de Ports de la Generalitat, i és constituït pels membres següents:

- a) El president.
 - b) El vicepresident.
 - c) El director general, amb veu i sense vot.
 - d) Un nombre de vocals que ha de determinar el Govern, entre els quals hi ha d'haver necessàriament persones en representació de l'Administració de la Generalitat, de les administracions locals i de les entitats l'activitat de les quals estigui relacionada amb les competències de Ports de la Generalitat.
2. Les persones que representen les administracions locals han d'ésser dues, com a mínim, en representació dels municipis en el terme municipal dels quals hi ha un port gestionat per Ports de la Generalitat.
3. La composició del Comitè Executiu ha de respondre a criteris de representació equilibrada de dones i homes amb relació a les persones que no en siguin membres per raó del càrrec.
4. A les reunions del Comitè Executiu hi assisteix un secretari, amb veu i sense vot, designat pel president.
5. Si l'ordre del dia de la sessió inclou la consideració específica d'una qüestió que pugui afectar un col·lectiu determinat, s'han de consultar les entitats més representatives d'aquest col·lectiu.
6. Correspon al Comitè Executiu:
- a) Fixar les directrius generals d'actuació de l'entitat, de conformitat amb els objectius generals de política portuària del Govern de la Generalitat.
 - b) Aprovar l'avantprojecte de programa d'actuació, d'inversions i de finançament de Ports de la Generalitat corresponent a l'exercici següent.
 - c) Aprovar l'avantprojecte de pressupost d'explotació i de capital de l'entitat, el balanç anual i la memòria de Ports de la Generalitat.
 - d) Proposar al president la licitació dels contractes.
 - e) Autoritzar la inscripció en el cens de Ports de la Generalitat de les empreses consignatàries, de les empreses d'estiba i de les comercialitzadores de peix, tenint en compte el cens actual.
 - f) Aprovar la plantilla i el règim retributiu del personal.
 - g) Acordar la constitució de consorcis, amb l'autorització prèvia del Govern de la Generalitat.
 - h) Atorgar els títols habilitants corresponents per a l'ocupació de superfície de domini públic en les zones de servei portuàries i per al dret d'utilització de les instal·lacions, i procedir a la modificació, el rescabament, la reversió i la caducitat o l'extinció d'aquests títols, d'acord amb els plecs de condicions generals aprovats pel departament competent en matèria de ports.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- i) Aprovar provisionalment, d'acord amb la normativa urbanística aplicable, els projectes d'obres que executi Ports de la Generalitat.
 - j) Adoptar acords en matèria de tributs portuaris i preus privats.
 - k) Proposar al departament competent en matèria de ports l'aprovació de noves normes relatives als serveis portuaris.
 - l) Emetre un informe sobre les normes generals relatives als serveis portuaris.
 - m) Formular i proposar al conseller competent en matèria de ports, amb l'informe municipal previ, l'aprovació del pla de delimitació de la zona de servei portuària i, si escau, el pla director urbanístic portuari.
 - n) Exercir la potestat de policia que sigui necessària per al compliment dels seus fins i controlar, en l'operativa portuària que és competència de la Generalitat, el compliment dels reglaments de mercaderies perilloses, els de seguretat i higiene i els dels sistemes de seguretat i contra incendis, sens perjudici de les competències que corresponguin a altres departaments de la Generalitat.
7. El Comitè Executiu pot delegar en el director general i en el president les funcions que té atribuïdes, llevat de les que per llei siguin indelegables.
8. El Comitè Executiu es reuneix en sessions ordinàries amb una periodicitat trimestral. També es pot reunir en sessions extraordinàries sempre que ho acordi el president o a petició d'almenys una tercera part dels seus membres.

Article 22. Direcció General

1. La Direcció General duu a terme la gestió ordinària de Ports de la Generalitat, sota la direcció de la presidència i del Comitè Executiu.
2. El director general és nomenat pel conseller competent en matèria de ports, a proposta de la presidència de Ports de la Generalitat.
3. Correspon al director general l'exercici de les funcions següents:
 - a) Gestionar i dirigir Ports de la Generalitat en els aspectes administratius i tècnics.
 - b) Dirigir els recursos humans i organitzar el funcionament intern de Ports de la Generalitat i executar els acords del Comitè Executiu en aquesta matèria.
 - c) Gestionar els recursos econòmics i ordenar les despeses i els pagaments, dins els límits establerts pel Comitè Executiu.
 - d) Proposar al Comitè Executiu l'aprovació de la plantilla i el règim retributiu del personal.
 - e) Aprovar en els aspectes tècnics els projectes d'obres.
 - f) Proposar al president, a petició del Comitè Executiu, la formalització de contractes i de convenis.
 - g) Elaborar i presentar al Comitè Executiu l'avantprojecte de pressupost d'explotació i de capital, els comptes i la memòria anual de Ports de la Generalitat.
 - h) Elaborar i presentar al Comitè Executiu l'avantprojecte de programa d'actuació, d'inversió i de finançament.
 - i) Elaborar i proposar al Comitè Executiu les normes generals dels serveis portuaris.
 - j) Proposar al Comitè Executiu la constitució de consorcis.
 - k) Impulsar els expedients sancionadors que en l'àmbit de Ports de la Generalitat es puguin tramitar i elevar-ne la proposta de resolució als òrgans competents per a imposar sancions.
 - l) Exercir les facultats que li siguin delegades pel Comitè Executiu i per la presidència.

Secció tercera. Règim econòmic

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Article 23. Recursos

1. Els recursos econòmics de Ports de la Generalitat estan constituïts per:

- a) Els productes i les rendes del seu patrimoni, i també els recursos procedents de l'alienació dels seus actius.
- b) Els tributs portuaris.
- c) Els ingressos que tinguin el caràcter de recursos de dret privat obtinguts en l'exercici de les seves funcions.
- d) Els ajuts i subvencions de qualsevol procedència.
- e) Els recursos procedents dels crèdits, els préstecs i altres operacions financeres que pugui concertar.
- f) El producte de l'aplicació del règim sancionador establert per aquesta llei.
- g) Les donacions, els llegats i altres aportacions de particulars o entitats privades.
- h) L'import de les penalitzacions contractuals, les multes coercitives, les garanties adquirides per prescripció o confiscació i qualsevol altra prestació patrimonial de caràcter públic adquirida en l'exercici de les seves funcions.
- i) Qualsevol altre recurs que li sigui atribuït per l'ordenament jurídic.

2. Els recursos de l'entitat tenen caràcter finalista, ja que es destinen a la consecució dels seus objectius i, per tant, a l'autofinançament del sistema portuari.

Article 24. Règim pressupostari i de comptabilitat

1. El pressupost de l'entitat és anual i està subjecte a les disposicions sobre pressupostos de les entitats de dret públic que han d'ajustar llur activitat a l'ordenament jurídic privat, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les empreses públiques de la Generalitat.
2. L'entitat ordena la seva comptabilitat d'acord amb el pla general de comptabilitat i resta sotmesa al control financer mitjançant auditories, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les finances públiques de Catalunya.

Secció quarta. Règim jurídic

Article 25. Contractació

La contractació de Ports de la Generalitat es regeix per la normativa aplicable al sector públic i ha de garantir els principis de publicitat, lliure concurrència, transparència, igualtat i no-discriminació.

Article 26. Personal

1. Les relacions entre Ports de la Generalitat i el seu personal es regeixen pel dret laboral.
2. La selecció del personal de Ports de la Generalitat s'ha de fer dins els límits pressupostaris, d'acord amb els principis d'igualtat, inclosa la igualtat d'oportunitats de dones i homes, mèrit i capacitat, per mitjà de procediments que garanteixin la publicitat i la concurrència.
3. S'ha de vetllar per garantir l'eliminació d'estereotips de gènere amb relació a la promoció i l'atribució de tasques laborals.

Article 27. Règim patrimonial

1. El patrimoni de Ports de la Generalitat està constituït pel conjunt dels seus béns i drets, qualsevol que en sigui la naturalesa i sigui quin en sigui el títol d'adquisició o aquell en virtut del qual li hagin estat atribuïts.
2. La gestió i l'administració dels béns i drets patrimonials de Ports de la Generalitat, i també els del patrimoni de la Generalitat que li siguin adscrits per al compliment de les seves finalitats, s'ha d'ajustar a la legislació

CVE-DOGC-A-19357090-2019

portuària, al que disposa per a aquest tipus d'entitats la normativa reguladora de les entitats que integren el sector públic de la Generalitat i, en allò que li sigui aplicable, a la normativa reguladora del patrimoni de la Generalitat i els preceptes de caràcter bàsic de la legislació estatal reguladora del patrimoni de totes les administracions públiques. Les normes generals de dret administratiu i, en absència d'aquestes, les de dret privat, s'han d'aplicar com a dret supletori.

Article 28. Recursos i reclamacions administratives

1. Els actes administratius adoptats pels òrgans de Ports de la Generalitat poden ésser revisats i objecte de recurs de conformitat amb el que estableix la legislació sobre règim jurídic del sector públic, de procediment de les administracions públiques i de contractes del sector públic.
2. Els actes i les actuacions d'aplicació dels tributs portuaris i els actes d'imposició de sancions tributàries poden ésser revisats i objecte de recurs de conformitat amb la legislació tributària.
3. El president de Ports de la Generalitat té la condició d'òrgan jeràrquicament superior del Comitè Executiu i de la Direcció General, i les seves resolucions posen fi a la via administrativa.

Capítol III. Consell de Ports

Article 29. Consell de Ports

1. Es crea el Consell de Ports, com a òrgan de consulta i assessorament en matèria portuària, a fi de cooperar en la consecució dels objectius que li són propis.
2. El Consell de Ports funciona en Ple, en comissions, entre les quals ha de crear una comissió d'innovació, i en grups de treball.
3. El Consell de Ports resta adscrit al departament competent en matèria de ports.

Article 30. Composició i règim de funcionament

1. El Consell de Ports és integrat per persones en representació de les administracions competents en la matèria i de tots els sectors interessats en l'àmbit portuari: representants de l'Administració local, del sector pesquer, del sector nauticoesportiu, del sector del transport de viatgers, del sector d'activitats econòmiques, del sector del transport de mercaderies, dels cossos de seguretat i salvament marítim, dels treballadors, dels col·lectius ecologistes i de totes les persones que representin interessos legítims dels col·lectius afectats, en els termes que es determinin per reglament.
2. La representació de cada entitat en el Consell de Ports correspon al vocal nomenat, sense que pugui designar-se cap suplent. No obstant això, els membres del Consell de Ports poden delegar en un altre membre del consell llur representació i llurs vots per a una sessió concreta.
3. El Consell de Ports s'ha de reunir en sessió ordinària almenys dos cops l'any, i en tantes sessions extraordinàries com calgui, a proposta de la presidència o d'un terç dels seus membres.
4. El funcionament del Consell de Ports es regeix per les normes aplicables als òrgans col·legiats de la Generalitat.

Article 31. Funcions

Corresponen al Consell de Ports les funcions següents:

- a) Actuar com a òrgan permanent de consulta entre el sector i l'Administració portuària.
- b) Emetre un informe sobre els projectes de disposicions generals que es dictin en desplegament d'aquesta llei.
- c) Col·laborar amb l'Administració portuària per a aconseguir la millora progressiva del sistema portuari.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

d) Presentar a l'Administració portuària les propostes i els suggeriments que consideri adequats per a millorar el sector portuari a Catalunya.

e) Qualsevol altra funció que li pugui ésser conferida d'acord amb la legislació vigent.

Article 32. Consells portuaris

1. L'Administració portuària pot constituir, en cadascuna de les infraestructures portuàries del sistema portuari de Catalunya, un consell portuari, que ha d'actuar com a òrgan consultiu en l'àmbit del port corresponent.

2. La composició, les competències i el règim de funcionament dels consells portuaris han d'ésser regulats pel reglament que n'estableixi la creació.

Títol III. Règim demanial i contractual

Capítol I. Règim jurídic del domini públic portuari

Article 33. Concepte de domini públic portuari

1. El domini públic portuari és constituït per les superfícies d'aigua, els terrenys, els béns i els drets de titularitat de l'Administració portuària i afectats als serveis i usos portuaris i, en particular:

a) Les superfícies d'aigua, els terrenys, les obres i les instal·lacions fixes traspassats a la Generalitat per mitjà del Reial decret 2876/1980, del 12 de desembre.

b) Les obres i les instal·lacions fixes que l'Administració portuària faci sobre el domini públic portuari i sobre el domini públic marítimoterrestre adscrit, i també els terrenys, les obres i les instal·lacions fixes que adquireixi conformement a dret, i les obres i les instal·lacions fixes d'ajuda a la navegació la construcció i la conservació de les quals es faci amb càrrec a recursos propis.

c) Les obres i les instal·lacions fixes construïdes pels concessionaris sobre el domini públic portuari i sobre béns de domini públic marítimoterrestre adscrit, i també els terrenys, les obres i les instal·lacions fixes adquirits per a ésser annexionats als esmentats dominis, quan reverteixin a l'Administració portuària. Mentre no es produeix aquesta reversió, i sens perjudici de llur naturalesa i titularitat, resten sotmesos a les potestats pròpies del domini públic portuari en allò que els sigui aplicable.

d) Els terrenys, les obres i les instal·lacions adscrits o que en el futur s'adscriguin a la Generalitat per a usos portuaris.

2. Els béns de domini públic portuari són imprescriptibles, inalienables i inembargables.

3. La inscripció en el Registre de la Propietat del domini públic portuari i dels drets atorgats sobre aquest domini i la cancel·lació dels assentaments respectius s'han de dur a terme d'acord amb la legislació hipotecària.

Article 34. Delimitació i investigació

1. L'Administració portuària pot delimitar els béns de domini públic portuari respecte a altres que pertanyin a terceres persones quan els límits siguin imprecisos o hi hagi indicis d'usurpació.

2. Un cop iniciat el procediment de delimitació, i mentre duri la tramitació, no es pot promoure cap procediment judicial amb la mateixa pretensió.

3. L'Administració portuària té la facultat d'investigar la situació dels béns i drets que presumeixi que pertanyen al domini públic portuari, per tal de determinar-ne la titularitat i d'acord amb les normes de procediment aplicables.

4. En la tramitació del procediment de delimitació, l'Administració portuària ha de requerir l'informe del municipi on s'emplacin els béns i drets del domini públic portuari afectats per la delimitació.

Article 35. Tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari

1. En les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat no són aplicables les limitacions de la propietat sobre els terrenys contigus a la ribera del mar per raons de protecció del domini públic marítimoterrestre establertes per la legislació de costes.
2. L'Administració portuària pot recuperar per si mateixa i en qualsevol moment la possessió dels béns de domini públic portuari. En el procediment de recuperació ha de requerir l'informe del municipi on s'emplacin els béns.
3. L'Administració portuària pot recuperar en via administrativa la possessió dels béns de domini públic portuari, quan decaiguin o desapareguin el títol, les condicions o les circumstàncies que legitimaven l'ocupació per terceres persones.

Capítol II. Normes comunes sobre utilització del sistema portuari

Secció primera. Principis generals de la utilització del sistema portuari

Article 36. Règim d'utilització del sistema portuari

1. La utilització del sistema portuari s'ha de fer amb subjecció a criteris de racionalitat, rendibilitat, eficiència i sostenibilitat, amb l'atorgament previ, si escau, del títol habilitant corresponent, per part de l'Administració portuària, quan la utilització del sistema portuari requereixi o comporti exclusivitat, intensitat, perillositat, rendibilitat econòmica o l'execució d'obres o instal·lacions.
2. Són títols habilitants, d'acord amb aquesta llei, l'autorització i la concessió demanial, l'autorització per a la prestació de serveis específics, la llicència, la comunicació d'activitats, les declaracions responsables i comunicacions prèvies, i els contractes per a la construcció d'obres portuàries o de concessió de serveis de les infraestructures portuàries subjectes a la normativa reguladora dels contractes del sector públic.
3. Els títols que habiliten l'ocupació o utilització del sistema portuari tenen caràcter temporal i no eximeixen les persones titulars d'obtenir els permisos, les llicències, les autoritzacions i altres títols habilitants que siguin exigits per altres disposicions legals. No obstant això, quan aquests s'obtinguin abans del títol administratiu exigible d'acord amb aquesta llei, llur eficàcia resta demorada fins que el títol s'hagi atorgat.
4. Si l'ocupació o la utilització del sistema portuari deriva d'un contracte, l'habilitació s'entén atorgada implícitament en aquest. No obstant això, els títols destinats a la prestació d'un servei que impliquen ocupació demanial han de complir, a més de les condicions derivades de la prestació del servei, les obligacions i condicions que comporta l'ocupació d'un bé demanial.
5. L'obtenció de qualsevol dels títols no atribueix al titular facultats de tutela o policia sobre el domini públic portuari, llevat que es faci constar expressament en el títol habilitant quines facultats li són delegades. Així mateix, l'obtenció d'un títol no implica en cap cas la transmissió de les facultats dominicals de l'Administració portuària, ni l'assumpció per part d'aquesta de responsabilitat de cap tipus respecte al titular del dret a l'ocupació o a terceres persones.
6. L'ocupació i la utilització del sistema portuari en virtut d'un dels títols establerts per aquesta llei implica l'obligació d'utilitzar i conservar els béns de conformitat amb el que, en cada moment i segons el progrés de la ciència, disposi la normativa tècnica, mediambiental, d'accessibilitat, de supressió de barreres arquitectòniques i de seguretat que resulti aplicable. El titular és responsable dels danys i perjudicis que puguin ocasionar les obres, els serveis i les activitats al domini públic i al privat.
7. Els titulars habilitats estan obligats a subscriure i mantenir una pòlissa d'assegurança que cobreixi els riscos de danys a tercers i els supòsits d'incendi, entre altres.
8. Les funcions de coordinació d'activitats empresarials corresponen a Ports de la Generalitat, si el sistema portuari és gestionat directament, i a la persona física o jurídica encarregada de gestionar-lo, si se n'acorda la gestió indirecta, d'acord amb la normativa en matèria de prevenció de riscos laborals.

Secció segona. Canvi climàtic

Article 37. Mesures per a l'adaptació de les infraestructures portuàries i per a la mitigació dels efectes del canvi climàtic

1. L'Administració portuària, en el cas que, coordinadament amb l'administració competent en matèria de canvi climàtic, faci una diagnosi sobre els efectes del canvi climàtic en el sistema portuari, pot requerir als gestors de les infraestructures portuàries que avaluïn quins són aquests efectes sobre la infraestructura, els serveis i les operacions portuàries.
2. L'Administració portuària, d'acord amb la normativa en matèria de canvi climàtic, ha de requerir als gestors de les infraestructures portuàries que elaborin estudis tècnics sobre el canvi del clima marítim i l'efecte que té sobre les infraestructures, els serveis i les operacions portuàries.
3. Si dels estudis a què fa referència l'apartat 2 es deriva la necessitat d'efectuar obres o actuacions essencials per a garantir la seguretat de la infraestructura, els serveis i les operacions no previstes en el títol o contracte concessional original, el departament competent en matèria de ports n'ha d'exigir a l'empresa concessionària l'execució, amb el corresponent reequilibrament econòmic, si escau, d'acord amb la inversió prevista.
4. En el cas que l'empresa concessionària no faci les obres o actuacions que es considerin essencials per a la seguretat de la infraestructura, l'Administració portuària ha d'extingir anticipadament el títol o el contracte, amb els efectes establerts per la normativa aplicable en cada cas.

Capítol III. Títols demaniais

Secció primera. Normes comunes per a la tramitació, formalització, modificació, unificació i extinció de títols

Article 38. Procediment d'atorgament

1. Els títols s'atorguen a sol·licitud de la persona interessada o en virtut del procediment iniciat d'ofici per l'Administració portuària.
2. La persona interessada a obtenir un títol ha d'adreçar, si escau, una sol·licitud a l'Administració portuària en la forma establerta per la legislació sobre el procediment administratiu comú, acompanyada de la documentació que es determini per reglament.
3. En el cas d'inici a sol·licitud de la persona interessada, el procediment per a atorgar el títol habilitant d'autorització o de concessió s'ha de resoldre i notificar a la persona interessada en el termini de sis mesos. El venciment del termini establert per a dictar i notificar la resolució expressa determina la desestimació de la petició.
4. L'Administració portuària pot convocar concursos per a atorgar els títols habilitants.

Article 39. Formalització

1. El títol s'ha de formalitzar en document administratiu, en què han de constar, almenys:
 - a) La identitat i el domicili de la persona titular i de la persona que la representi.
 - b) L'objecte.
 - c) La superfície de domini públic portuari afectada, si escau.
 - d) Les condicions específiques de prestació del servei i les obligacions que cal complir davant l'Administració.
 - e) El règim econòmic al qual queda subjecte.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- f) Les assegurances i el dipòsit que s'ha de constituir.
 - g) Les instal·lacions desmuntables autoritzades, si escau.
 - h) Les obres i les instal·lacions fixes o no desmuntables autoritzades, amb referència al projecte respectiu, i el termini d'inici i finalització d'aquelles.
 - i) Les tarifes o els preus màxims que es poden percebre del públic i els criteris per a fer-ne l'actualització, si escau.
 - j) La facultat de la persona titular d'impedir l'ús dels béns als usuaris que no abonin la tarifa corresponent, si escau.
 - k) La facultat de cessió de l'explotació total o parcial, formalitzada d'acord amb la normativa aplicable.
 - l) Les facultats de policia que es deleguen en la persona que tingui el títol corresponent o el règim de col·laboració en les tasques de seguretat del port i salvament, entre altres, si escau.
 - m) El pla o els plans que ha d'elaborar preceptivament la persona titular, inclòs el pla de negoci, i el termini de presentació a l'Administració portuària.
 - n) Les condicions de protecció del medi ambient.
 - o) L'assumpció de les despeses de conservació i manteniment.
 - p) El compromís d'utilitzar el bé segons la seva naturalesa i de lliurar-lo en l'estat en què es rebí.
 - q) El compromís d'obtenció prèvia de les llicències i els permisos exigits per altres administracions públiques.
 - r) La reserva de l'Administració portuària d'inspeccionar els béns afectats.
 - s) El termini de vigència i les condicions per a ampliar-lo.
 - t) Les causes d'extinció.
 - u) Els efectes de l'extinció del títol.
2. El títol produeix, amb caràcter general, efectes a partir de la data de notificació de l'atorgament, llevat que ho disposi altrament.

Article 40. Modificació dels títols habilitants

1. Els títols habilitants es poden modificar en els casos següents:

- a) Si s'han alterat els supòsits determinants de l'atorgament.
- b) Per força major.
- c) Si ho exigeix llur adequació als plans o les normes corresponents.
- d) Per mutu acord entre l'Administració portuària i la persona titular, sempre que no comporti una alteració substancial del contingut, en els termes que s'estableixin per reglament.
- e) Si és necessari per a assegurar la correcta prestació del servei.

2. En el cas de les autoritzacions, la modificació no pot provocar la divisió, l'agrupació o la segregació de la superfície de domini públic que n'ha estat objecte.

Article 41. Unificació dels títols habilitants

1. La persona titular de dos o més títols habilitants pot sol·licitar a l'Administració portuària que se li unifiquin en un de sol, sempre que les instal·lacions siguin contigües o estiguin unides per una instal·lació comuna.

2. L'Administració portuària pot autoritzar la unificació en el supòsit que els títols unificables puguin formar una unitat d'explotació que comporti una millora en la gestió del sistema portuari. A aquest efecte, s'entén que hi pot haver unitat d'explotació si es duu a terme la mateixa activitat i si es disposa o es pot disposar d'elements comuns necessaris per a fer-ne l'explotació correcta, de manera que l'explotació conjunta sigui més eficient que l'explotació independent.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

3. El termini del títol unificat resultant no pot ésser superior al de la mitjana aritmètica dels terminis pendents de cadascun dels anteriors, ponderat, a criteri de l'Administració portuària, per la seva superfície, el volum de negoci i d'inversió pendent d'amortitzar, amb l'actualització corresponent.

4. El procediment s'ha de resoldre i notificar a la persona interessada en el termini de sis mesos. El venciment del termini establert per a dictar i notificar la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

Article 42. Extinció

1. El títol habilitant s'extingeix en els supòsits següents:

- a) El venciment del termini d'atorgament.
- b) La revisió d'ofici en els casos establerts legalment.
- c) La revocació i la caducitat en els supòsits establerts per aquesta llei.
- d) El mutu acord entre l'Administració portuària i la persona titular, que només es pot produir si no hi concorre una altra causa d'extinció imputable a la persona titular i sempre que no hi hagi raons d'interès públic que facin necessari o convenient el manteniment del títol.
- e) La desafectació del bé de domini públic.
- f) La incapacitat sobrevinguda de la persona titular.
- g) La dissolució o extinció de la persona jurídica o de l'entitat sense personalitat jurídica que en sigui titular.
- h) La desaparició del bé o l'esgotament de la possibilitat d'aprofitament d'aquest.
- i) La renúncia de la persona titular acceptada per l'Administració portuària, sempre que no tingui incidència negativa sobre el domini públic o la seva utilització i no causi perjudicis a terceres persones.
- j) L'expropiació forçosa del dret emparat pel títol.
- k) L'anul·lació per mitjà de resolució judicial ferma.

2. La revocació del títol habilitant és procedent en els casos següents:

- a) Si dificulta el correcte desenvolupament de les operacions portuàries.
- b) Si impedeix l'ocupació o utilització del domini públic portuari per a altres finalitats d'interès portuari més gran.
- c) Si resulta oposat de manera sobrevinguda a l'ordenació sectorial i urbanística de la zona de servei portuària, a projectes d'obres autoritzats per l'Administració portuària o a normes jurídiques i no és possible corregir aquesta circumstància per mitjà de la modificació del títol.
- d) Si s'han alterat els supòsits o les condicions físiques existents en el moment de l'atorgament o en supòsits de força major quan, en ambdós casos, no sigui possible modificar el títol.

3. El títol habilitant pot ésser declarat caducat si s'incompleix qualsevol de les seves condicions essencials i, singularment, si hi concorren les circumstàncies següents:

- a) L'impagament, en la forma i els supòsits establerts per reglament, dels tributs portuaris legalment exigibles.
- b) La declaració de concurs o la declaració d'insolvència en qualsevol altre procediment.
- c) La no-iniciació, la paralització o la no-finalització de les instal·lacions o obres injustificadament durant el termini que es fixi en les condicions del títol.
- d) L'alteració de la destinació dels béns afectats.
- e) La manca d'utilització, durant un període de tres anys o superior a la meitat del termini atorgat, si aquest segon fos inferior, dels béns de domini públic, tret que obeeixi a justa causa.
- f) La modificació o ampliació de les instal·lacions o obres durant la vigència del títol, sense l'autorització prèvia de l'Administració portuària.
- g) La manca de constitució o de renovació de les assegurances exigibles.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- h) La manca de reposició, substitució o complement de la garantia exigible, amb el requeriment previ de l'Administració portuària.
- i) L'ocupació o utilització de superfície de domini públic no autoritzada.
- j) Qualsevol altre incompliment greu de les obligacions establertes per aquesta llei o contingudes en el títol.

Article 43. Procediment i efectes de l'extinció

1. L'extinció del títol s'ha de fer de conformitat amb el procediment que s'estableixi per reglament.
2. L'extinció del títol es produeix sempre sense perjudici de terceres persones ni de l'interès públic. L'Administració portuària pot imposar les condicions adequades per a evitar aquests perjudicis. La persona titular del dret resta obligada al compliment de les prescripcions que s'estableixin i que poden exigir-se d'acord amb la normativa general de procediment administratiu, inclosa la imposició de multes coercitives.
3. Extingit el títol, l'Administració portuària no assumeix cap tipus d'obligació econòmica, laboral, de seguretat social o fiscal de la persona titular de l'activitat afectada. La persona interessada té dret a retirar tots els materials, instal·lacions, equips i estris de la seva propietat i té l'obligació de fer-ho en la forma i el termini que siguin establerts per l'Administració portuària.
4. L'extinció comporta la resolució, des de la mateixa data, dels contractes de subministrament d'energia elèctrica, aigua, gas, telecomunicacions i qualsevol altre servei o subministrament en xarxa.
5. No és procedent cap indemnització si la revocació o l'anul·lació del títol obeeix a causes imputables a la persona interessada.
6. L'extinció del títol comporta la reversió a l'Administració portuària de les obres i instal·lacions existents o que hagin estat construïdes sobre el domini públic i que siguin susceptibles d'explotació futura, segons resulti del mateix títol i en els termes fixats per reglament.

Secció segona. Garanties per a les autoritzacions i concessions demaniales

Article 44. Garantia provisional

1. Les persones interessades a utilitzar o ocupar el domini públic portuari han de constituir davant l'Administració portuària una garantia provisional.
2. La quantia de la garantia provisional és el 2% del valor de les obres i instal·lacions fixes o desmuntables que la persona interessada tingui projectat dur a terme sobre el domini públic portuari.

Article 45. Garantia definitiva

1. En els quinze dies següents a la notificació de l'atorgament del títol habilitant s'ha de constituir una garantia definitiva davant l'Administració portuària.
2. La quantia de la garantia definitiva es fixa en un percentatge situat entre el 5% i el 30% del més alt dels valors següents:
 - a) El de la base imposable de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari.
 - b) El de les obres i instal·lacions fixes o desmuntables que s'hagin de fer sobre el domini públic portuari.
3. Si manquen els valors a què fa referència l'apartat 2, la quantia de la garantia definitiva és fixada per l'Administració portuària, motivadament, en funció de les circumstàncies concurrents en cada cas. No es poden formalitzar els títols habilitants sense haver constituït prèviament la garantia definitiva.
4. La garantia definitiva respon dels conceptes següents:
 - a) L'import de les sancions i multes coercitives imposades al titular.
 - b) L'import dels tributs portuaris legalment exigibles.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- c) L'import dels danys i perjudicis causats pel titular sobre el domini públic portuari no coberts per les assegurances obligatòries.
- d) El cost de conservació de les obres, instal·lacions i terrenys concedits.
- e) El cost de reparació o de l'aixecament i la retirada, parcial o total, de les obres i de les instal·lacions fixes o desmuntables.

Article 46. Constitució de les garanties

Les garanties provisional i definitiva s'han de constituir en la forma establerta per la normativa aplicable a l'Administració de la Generalitat.

Article 47. Devolució de les garanties

1. La devolució de la garantia provisional és procedent si el sol·licitant no resulta finalment titular o si es constitueix la garantia definitiva.
2. La devolució de la garantia definitiva és procedent un cop extingit el títol, si no resten responsabilitats de les quals la garantia hagi de respondre i sempre que s'hagi constituït el dipòsit legalment exigible en quantia suficient.
3. En cas de transmissió de la concessió, no és procedent la devolució o cancel·lació de la garantia definitiva prestada pel titular anterior fins que no es trobi formalment constituïda la del nou titular.
4. El dret a la devolució de les garanties constituïdes prescriu en els termes establerts per la normativa en matèria de finances públiques de Catalunya.

Article 48. Confiscació de les garanties

1. És procedent la confiscació de la garantia provisional si la persona interessada desisteix o renuncia injustificadament a la seva sol·licitud o proposició abans de l'atorgament o la formalització del títol habilitant.
2. És procedent la confiscació de la garantia definitiva si el títol habilitant s'extingeix per caducitat o renúncia.

Secció tercera. Autorització

Article 49. Objecte de l'autorització

L'autorització és el títol administratiu que permet:

- a) La utilització temporal del domini públic portuari en el cas de vaixells, embarcacions, passatgers, vehicles, mercaderies i productes de la pesca.
- b) L'ocupació del domini públic portuari amb instal·lacions desmuntables o amb béns mobles.
- c) Qualsevol altra forma d'utilització o ocupació del domini públic portuari que no requereixi obres ni instal·lacions, però en la qual concorrin circumstàncies especials d'intensitat, perillositat o rendibilitat i la durada de la qual no excedeixi els quatre anys, de conformitat amb el que es determini per reglament.

Article 50. Durada i característiques de l'autorització

1. L'autorització demanial es pot concedir per un termini no superior a quatre anys, amb caràcter improrrogable.
2. L'autorització demanial no és susceptible de negocis jurídics per actes entre vius o per causa de mort ni d'inscripció en el Registre de la Propietat.
3. En el cas que l'ocupació del domini públic porti causa de la prestació d'un servei portuari específic, el termini d'aquesta ocupació ha d'ésser el mateix que el que resti de l'autorització del servei.

Secció quarta. Concessió demanial

Article 51. Objecte de la concessió

La concessió és el títol administratiu que permet:

- a) L'ocupació del domini públic portuari amb obres o instal·lacions fixes o no desmuntables.
- b) Qualsevol altra forma d'utilització o ocupació del domini públic portuari per un termini superior a quatre anys.

Article 52. Durada de la concessió

1. El termini de la concessió és el que es determina en el títol habilitant corresponent, en el qual ha de constar la durada i la possibilitat, si escau, de pròrroga.
2. El termini de la concessió no pot excedir els vint-i-cinc anys, llevat del cas que s'hagin de fer obres de singular importància, cas en el qual pot arribar fins als cinquanta anys. En tot cas, en la fixació del termini de cada concessió s'han de tenir en compte la inversió que s'hi ha de fer, el període d'amortització, el termini d'execució de les obres i instal·lacions que el titular concessional es compromet a fer-hi i l'impacte econòmic previsible sobre l'explotació portuària.

Article 53. Pròrroga del termini de la concessió

1. El termini d'una concessió és improrrogable, excepte en els supòsits següents:
 - a) Si en el títol d'atorgament s'ha previst la possibilitat de pròrroga. En tot cas aquesta pròrroga s'ha de vincular amb la realització d'inversions addicionals.
 - b) Si en el títol d'atorgament no s'ha previst la possibilitat de pròrroga i, tanmateix, el titular concessional s'obliga a efectuar una inversió rellevant no prevista en la concessió originària que, a judici de l'Administració portuària, és d'interès per a millorar l'eficiència o la qualitat ambiental de les operacions portuàries, sempre que sigui superior al 40% del valor actualitzat de la inversió executada a l'empara del títol concessional vigent.
 - c) Si la concessió és d'interès estratègic o rellevant per a l'Administració portuària.
2. Les pròrroques possibles d'acord amb aquest article han d'ésser sol·licitades per la persona titular de la concessió, i l'Administració portuària ha de valorar en tot cas la conveniència d'autoritzar-les, d'acord amb els termes i terminis establerts en el títol concessional, sense que en cap cas la durada de la pròrroga excedeixi de la meitat del termini inicial.
3. La pròrroga de la concessió ha de comportar la modificació del títol concessional i dels canons i les taxes que s'han de satisfer a l'Administració portuària.
4. En l'atorgament de qualsevol tipus de pròrroga, l'Administració portuària ha de valorar la qualitat de la gestió efectuada pel titular concessional durant el temps transcorregut.

Article 54. Atorgament i formalització de la concessió

1. L'atorgament de concessions sobre el domini públic portuari s'efectua amb caràcter general en règim de concurrència. No obstant això, el títol concessional pot adjudicar-se sense cap altre tràmit en els casos següents:
 - a) Si l'Administració portuària convoca un concurs i aquest queda desert, sempre que no hagi transcorregut més d'un any d'ençà de la resolució que el va declarar desert.
 - b) Si la superfície de domini públic afectada no excedeix els 100 metres quadrats.
 - c) Si qui el sol·licita és una administració pública territorial o institucional, un consorci o una persona jurídica de dret privat en el capital de la qual tinguin una participació majoritària una o diverses administracions

CVE-DOGC-A-19357090-2019

públiques o persones jurídiques de dret públic per a l'exercici de les competències pròpies.

d) Si la concessió s'adjudica en pagament de la compensació pel rescat d'una altra concessió.

e) Si la concessió s'adjudica per a satisfer una indemnització per danys i perjudicis determinada de manera convencional.

f) Si la concessió té per objecte instal·lacions lineals, com ara canonades de subministrament, emissaris submarins, línies telefòniques o aèries, conduccions de gas, entre altres, que siguin d'ús públic o aprofitament general.

2. El document de formalització de la concessió és títol suficient per a inscriure la concessió en el Registre de la Propietat.

3. La resolució d'atorgament de la concessió ha de dur aparellada la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació urgent dels béns i adquisició de drets corresponents a les finalitats d'expropiació, d'ocupació temporal o d'imposició o modificació de servituds. La relació de béns i drets afectats d'expropiació, ocupació temporal o imposició de servituds ha d'ésser sotmesa a informació pública amb caràcter previ a l'atorgament de la concessió.

4. La declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació s'han de referir també als béns i drets compresos en el replanteig del projecte i en les modificacions d'obres que es puguin aprovar posteriorment.

5. El titular de la concessió té la condició de persona beneficiària de l'expropiació forçosa.

Article 55. Transmissió de la concessió

1. La concessió es pot transmetre per actes entre vius i per causa de mort.

2. La transmissió per actes entre vius per mitjà d'un negoci jurídic o derivada d'un procés de transformació o successió de la persona titular està subjecta a l'autorització de l'Administració portuària, que ha de verificar el compliment dels requisits següents:

a) Que el titular de la concessió que transmet estigui al corrent de totes les obligacions davant l'Administració portuària.

b) Que l'adquirent no estigui subjecte a cap de les causes de prohibició de contractar amb el sector públic establertes per la legislació de contractes del sector públic.

c) Que l'adquirent tingui la solvència econòmica, financera i tècnica o professional exigida al seu moment a la persona que transmet.

d) Que l'adquirent, si és una persona jurídica, es dediqui a una activitat que coincideixi amb l'objecte o la destinació de la concessió.

e) Que la concessió no estigui sotmesa a una causa d'extinció.

f) Que el titular de la concessió que la transmet hagi executat totes les obres i instal·lacions fixes previstes en el títol. En el cas que no hagin estat executades, la transmissió es pot autoritzar si l'adquirent es compromet a dur a terme aquesta execució.

g) Que hagi transcorregut almenys una tercera part del termini inicial de vigència de la concessió.

h) Que no comporti situacions de domini en el mercat susceptibles d'afectar la lliure competència.

3. La sol·licitud d'autorització ha d'ésser resolta en el termini d'un mes; el venciment del termini establert per a dictar i notificar la resolució determina la desestimació de la petició.

4. Un cop autoritzada la transmissió, l'adquirent se subroga en tots els drets i obligacions del titular de la concessió i transmissió.

5. En la resta de supòsits, la transmissió per actes entre vius s'ha de comunicar prèviament a l'Administració portuària, que s'hi pot oposar, en el termini d'un mes, si considera que pot afectar l'eficàcia de la gestió del domini públic portuari.

6. En tota transmissió per actes entre vius l'Administració portuària pot exercir els drets de tanteig i retracte. El dret de tanteig es pot exercir en el termini de tres mesos, i el de retracte, en el d'un any, tots dos a comptar de la comunicació corresponent, que ha d'incloure les condicions essencials de la transmissió.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

7. La transmissió per causa de mort requereix una resolució expressa de l'Administració portuària, amb la comprovació prèvia del compliment pels nous titulars dels requisits legals exigibles. El procediment i els efectes de la transmissió per causa de mort de la concessió s'han de determinar per reglament.

Article 56. Modificacions

1. En el cas de les concessions, la modificació pot ésser substancial o no substancial. És substancial si la modificació afecta alguna de les qüestions següents:

- a) L'objecte o la destinació de la concessió.
- b) La superfície de domini públic ocupada en més d'un 25%.
- c) Les obres i instal·lacions fixes o no desmuntables inicialment autoritzades.
- d) El canvi d'ubicació de la concessió.
- e) La divisió, agrupació i segregació de la concessió.

2. Si la modificació de la concessió té caràcter substancial, en el procediment s'ha d'acordar l'obertura d'un període d'informació pública per un termini no inferior a quinze dies ni superior a un mes.

3. Les modificacions no substancials es tramiten d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

4. La persona titular d'una concessió pot sol·licitar a l'Administració portuària que es divideixi en dues o més concessions, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que es millori la gestió eficaç del domini públic portuari.
- b) Que les noves concessions pertanyin al mateix titular.
- c) Que les noves concessions siguin susceptibles d'aprofitament independent.

5. En l'expedient de divisió de la concessió, les resultants resten subjectes al termini previst en el títol inicial.

6. El titular de dues o més concessions pot sol·licitar a l'Administració portuària que s'agrupin en una sola concessió, sempre que:

- a) Es millori la gestió eficaç del domini públic portuari.
- b) Siguin complementàries entre si.
- c) Siguin físicament contínues.

7. En l'expedient d'agrupació de les concessions, el termini de la concessió única és el que resulti de la mitjana ponderada dels terminis que resti per finalitzar a cadascuna de les agrupades, en funció de les inversions pendents d'amortització i del volum de negoci de cadascuna de les concessions afectades.

8. La persona titular de dues o més concessions pot sol·licitar a l'Administració portuària la segregació d'una part d'una concessió per a annexar-la a una altra, sempre que:

- a) Es millori la gestió eficaç del domini públic portuari.
- b) Siguin físicament contínues.
- c) No excedeixi del 25% de la superfície de la concessió a la qual s'agrega.

9. La part de domini públic segregada resta subjecta al règim contingut en el títol de la concessió a la qual s'agrega.

Article 57. Constitució de drets reals

1. Es poden constituir drets reals sobre els drets dimanants de la concessió, amb l'autorització prèvia de l'Administració portuària.

2. L'Administració portuària autoritza la constitució de drets reals sobre els drets dimanants de la concessió, sempre que:

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- a) El titular de la concessió estigui al corrent de les seves obligacions davant l'Administració portuària.
- b) La concessió no estigui sotmesa a causa d'extinció.
- c) El termini de constitució dels drets reals no excedeixi del que resti per a l'extinció de la concessió.
- d) Els drets reals tinguin una finalitat anàloga o complementària de l'objecte de la concessió.
- e) Les condicions de la concessió no s'oposin de manera sobrevinguda a les determinacions de l'ordenació sectorial i urbanística de la zona de servei portuària.

3. En el cas del dret real d'hipoteca, només s'autoritza si aquesta, a més, es constitueix com a garantia de préstecs o altres formes de crèdit contrets per la persona titular de la concessió per a finançar l'adquisició o per a la realització, modificació o ampliació de les obres, construccions o instal·lacions de caràcter fix situades sobre la dependència demanial ocupada. Aquestes hipoteques no es poden constituir per un termini superior al de vigència de la concessió i s'han de cancel·lar quan aquesta s'extingeixi.

4. L'Administració portuària no reconeix l'existència dels drets reals constituïts sobre els drets dimanants de la concessió sense autorització prèvia. A més, si en l'escriptura de constitució del dret real no consta l'autorització de l'Administració portuària, el registrador de la propietat n'ha de denegar la inscripció.

Article 58. Caducitat de la concessió

Les concessions es poden declarar caducades per les causes generals comunes a tots els títols i, a més:

- a) Si el titular incorre de manera sobrevinguda en alguna de les causes de prohibició de contractar amb el sector públic establertes per la legislació de contractes del sector públic.
- b) Si, per causa imputable al titular i de manera injustificada, les obres o instal·lacions fixes no estan acabades dins el termini que es fixi en les condicions del títol.
- c) En cas de transmissió per actes entre vius de la concessió sense l'autorització prèvia de l'Administració portuària o la notificació prèvia a aquesta administració.
- d) En cas de constitució de drets reals sobre la concessió sense l'autorització prèvia de l'Administració portuària.
- e) Per la manca o impossibilitat de formalitzar la concessió per causa imputable a la persona interessada, amb el requeriment fefaent previ.

Article 59. Rescat de la concessió

1. L'Administració portuària pot acordar l'extinció anticipada de la concessió per mitjà del rescat.
2. En el supòsit a què fa referència l'apartat 1, s'ha d'indemnitzar la persona titular i altres titulars de drets reals que no siguin el d'hipoteca de la concessió pel perjudici material derivat de l'extinció anticipada. Els drets de les persones o entitats creditors amb llur garantia inscrita en el Registre de la Propietat en la data del rescat han d'ésser presos en consideració per a determinar l'import i els eventuais receptors de la indemnització.

Article 60. Valor del rescat

1. L'Administració portuària i els titulars de la concessió poden convenir el valor del rescat.
2. A manca d'acord, el valor del rescat ha d'ésser fixat per l'Administració portuària seguint els criteris següents:
 - a) El valor de les obres, els terrenys i les instal·lacions rescatades que hagin estat adquirides o construïdes pel titular concessional a l'empara del títol concessional, sense incloure en cap cas les obres i instal·lacions que no figurin en el títol o no hagin estat autoritzades prèviament per l'Administració portuària.
 - b) La pèrdua de beneficis de l'activitat que sigui imputable al rescat durant el període pendent de complir, amb un màxim de tres anualitats.
3. El pagament del valor de rescat es pot fer en diner, per mitjà de l'atorgament d'una altra concessió o, en cas

CVE-DOGC-A-19357090-2019

que escaigués un rescat parcial, per mitjà d'una modificació de les condicions de la concessió.

Secció cinquena. Llicència portuària per a activitats econòmiques i comunicació

Article 61. Activitats econòmiques en les infraestructures portuàries

1. L'exercici d'activitats econòmiques en les infraestructures portuàries gestionades per l'Administració portuària que comportin, de manera no permanent, l'aprofitament o l'ús intensiu del domini públic, o bé obtenir-ne un rendiment, està sotmès a llicència prèvia i a l'obligació d'obtenir el títol habilitant municipal que correspongui.

2. Les activitats econòmiques a què fa referència l'apartat 1, que han de tenir un interès portuari, es poden exercir, amb caràcter general, en règim de competència real i efectiva per persona física o jurídica o per entitat sense personalitat jurídica que compleixi els requisits establerts per la legislació aplicable, llevat que, a criteri de l'Administració portuària, i sobre la base de la intensitat de la utilització del domini públic portuari, s'hagi de determinar el nombre d'operadors que les poden exercir.

Article 62. Situacions jurídiques particulars i responsabilitat

1. Les llicències s'atorguen sens perjudici de terceres persones, i amb abstracció dels altres permisos, llicències, autoritzacions o concessions que el sol·licitant necessiti per a exercir l'activitat.

2. No es pot invocar l'atorgament d'una llicència per a excloure o disminuir la responsabilitat civil, penal o administrativa en què hagin incorregut les persones beneficiàries en l'exercici de llurs activitats.

Article 63. Control de l'activitat

1. No es poden atorgar llicències que s'oposin a les determinacions contingudes en el pla director urbanístic portuari o en qualsevol altre instrument de planejament territorial i urbanístic aplicable.

2. Si, per l'aprovació d'una disposició de caràcter general, es modifiquen les condicions per a l'exercici de l'activitat duta a terme, el titular de la llicència ha d'adaptar l'activitat a les noves condicions.

Article 64. Atorgament de la llicència

1. La llicència s'atorga a sol·licitud de la persona interessada. Aquesta sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació que es determini per reglament.

2. La sol·licitud ha d'ésser resolta en el termini de tres mesos. El venciment del termini establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina l'estimació de la sol·licitud i l'atorgament de la llicència.

3. La llicència s'ha de formalitzar en document administratiu. En aquest document han de constar-hi, almenys:

a) La identitat de la persona interessada i el domicili.

b) L'objecte de l'activitat que es pretén exercir.

c) El lloc de realització de l'activitat.

d) El termini d'atorgament.

e) Els tributs portuaris exigibles.

f) Les assegurances que s'han de constituir.

g) Les condicions i els mitjans per a garantir la seguretat i la qualitat ambiental de l'activitat.

h) L'horari d'exercici de l'activitat.

i) La informació que s'ha de subministrar periòdicament a Ports de la Generalitat.

j) Els recursos humans i els mitjans materials necessaris per a l'exercici de l'activitat.

k) Les causes d'extinció.

l) Altres condicions que siguin raonables i proporcionades en funció del tipus d'activitat que pretén exercir la persona interessada.

Article 65. Termini i renovació de llicència

1. El període de vigència de la llicència és de cinc anys com a màxim, que pot ésser ampliat, excepcionalment, fins a deu anys en cas que l'activitat per a la qual se sol·liciti comporti una inversió la rellevància de la qual en justifiqui l'ampliació.

2. La renovació de la llicència s'ha de sol·licitar un mes abans de la data d'expiració del termini de vigència. La sol·licitud ha d'ésser resolta en el termini d'un mes d'ençà que tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a resoldre. El venciment del termini establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina l'obtenció de la renovació.

Article 66. Modificació i transmissió de la llicència

1. La llicència pot modificar-se en els supòsits establerts per l'article 40.

2. La llicència és transmissible per actes entre vius i per causa de mort, amb la comunicació prèvia a l'Administració portuària. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar amb una antelació mínima d'un mes a comptar de la data d'efectivitat de la transmissió o, si escau, des de la defunció. No obstant això, l'Administració portuària pot oposar-se a la transmissió de la llicència en els casos següents:

a) Si el titular de l'activitat no està al corrent de les seves obligacions amb l'Administració portuària.

b) Si la llicència està sotmesa a una causa d'extinció.

c) Si no ha transcorregut almenys un any des de la data d'atorgament de la llicència, llevat del cas de defunció del titular.

d) Si aquell a qui se cedeix no compleix els requisits exigits per a l'exercici de l'activitat a la zona de servei.

3. Si no se'n té l'autorització, els subjectes que intervinguin en la transmissió són responsables solidaris dels danys que puguin derivar-se'n.

Article 67. Extinció i caducitat de la llicència

1. Són causes d'extinció de la llicència les indicades per l'article 42.1. *a, b, c, d, h i k*.

2. Són causes de caducitat de la llicència, a més de les establertes per l'article 42.3. *a, b, g, h i j*, les següents:

a) La manca d'exercici de l'activitat o la interrupció injustificada d'aquesta durant un període superior al que determina la llicència.

b) L'incompliment greu de les condicions establertes per la llicència.

3. El procediment per a declarar l'extinció d'una llicència s'ha de tramitar en el termini de sis mesos. Si el procediment és iniciat per l'Administració portuària, el venciment del termini establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa en determina la caducitat. Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, el venciment del termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

Article 68. Comunicació

1. L'exercici d'activitats en els espais portuaris que no comportin activitat econòmica ni un ús intensiu del domini públic resta subjecte a comunicació prèvia, sens perjudici de l'obligació d'obtenir el títol habilitant municipal que exigeixi la legislació sectorial.

2. La comunicació s'ha de presentar a l'Administració portuària deu dies abans de l'inici de l'activitat. L'exercici de l'activitat resta condicionat a la seva compatibilitat amb els serveis portuaris que es volen prestar, l'operativa del port i la disponibilitat de la zona de servei afectada.

3. La suma de jornades de l'activitat no pot excedir un total de quinze dies.

Capítol IV. Contractes administratius per a la construcció i gestió portuària

Article 69. Règim jurídic dels contractes

1. La preparació, l'adjudicació, el compliment, els efectes i l'extinció dels contractes es regeixen fonamentalment per la normativa de contractes del sector públic, amb les especialitats establertes per aquesta llei i les seves normes de desplegament, i pels preceptes de la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, que hi siguin aplicables. Si hi ha transferència a l'empresa del risc operacional en l'explotació de les obres o dels serveis, el contracte s'ha de qualificar com de concessió.

2. Els contractes per a la construcció i la gestió portuària faculten l'empresa contractista per a ocupar el domini públic que resulti necessari per a executar-los, en els termes d'aquesta llei en matèria del règim econòmic i d'utilització del domini públic portuari.

Article 70. Termini

1. El termini de durada dels contractes de concessió per a la construcció d'obra portuària és el que fixa el plec de clàusules administratives particulars, sense que pugui excedir el que sigui raonablement necessari perquè l'empresa concessionària recuperi les inversions, amb un màxim de quaranta anys.

2. El termini dels contractes de concessió de serveis de les infraestructures portuàries és el que fixa el plec de clàusules administratives particulars, sense que pugui excedir el que sigui raonablement necessari perquè l'empresa concessionària recuperi les inversions, amb la durada màxima següent:

- a) Quaranta anys, en els contractes que incloguin l'execució d'obres i l'explotació del servei públic.
- b) Vint-i-cinc anys, en els contractes d'explotació del servei públic.

3. Els terminis establerts per aquest article s'entenen sense perjudici dels que fixi en cada moment la normativa en matèria de contractació pública.

Article 71. Pròrroga

1. El termini dels contractes a què fa referència l'article 70 es pot prorrogar en els supòsits següents:

a) Si en el títol d'atorgament s'ha previst expressament la possibilitat de pròrroga vinculada a la realització d'inversions addicionals.

b) Per resolució de l'Administració portuària atorgada a petició del contractista, sempre que aquest faci una inversió rellevant no prevista en el contracte originari i que, conjuntament:

1r. Sigui superior al 20% del valor actualitzat de la inversió que estigui obligat a executar en compliment de la concessió.

2n. Sigui d'interès per a l'Administració portuària per a millorar l'eficiència o la qualitat ambiental de les operacions portuàries, i així es justifiqui raonadament en la resolució que l'autoritzi.

c) Si constitueix una mesura per al restabliment de l'equilibri econòmic del contracte, en els termes i condicions establerts per la normativa de contractes del sector públic.

2. Les pròrrogues a què fa referència l'apartat 1. a i b requereixen la petició del titular del contracte. L'Administració portuària ha de valorar en tot cas la conveniència d'autoritzar-les d'acord amb els termes i terminis establerts en el títol concessional i la normativa de contractes del sector públic, sense que en cap cas la durada pugui excedir de la meitat del termini inicial.

3. El Govern, ateses circumstàncies d'interès públic i per mitjà del departament competent en matèria portuària, pot instar els titulars dels contractes a fer les inversions necessàries per a dur a terme les actuacions previstes en el Pla de ports, i també les obres necessàries d'adaptació al canvi climàtic o mesures correctores

CVE-DOGC-A-19357090-2019

d'impacte ambiental o altres accions estratègiques no previstes en el títol concessional. La modificació del títol concessional pot comportar la pròrroga del seu termini fins a assolir l'equilibri econòmic del contracte. En aquest supòsit, la manca d'acceptació del titular concessional faculta l'Administració portuària per a instar l'extinció de la concessió per raons d'interès públic.

4. La pròrroga de la concessió ha de comportar la modificació del títol concessional i dels cànon i taxes que cal satisfer a l'Administració portuària.

5. Per a l'establiment de tots els supòsits de pròrroga, l'Administració portuària ha de valorar la qualitat de la gestió del titular concessional.

Article 72. Preparació, adjudicació i formalització del contracte de concessió d'obres públiques portuàries

1. En el cas de la concessió d'obra pública portuària, l'estudi de viabilitat o, si escau, de viabilitat econòmica i financera ha de contenir, en tot cas, les dades, les anàlisis, els informes o els estudis que siguin procedents sobre els punts següents:

a) Justificació de la demanda i oferta de punts d'amarratge en el lloc en què es pretén construir l'obra pública.

b) Estudi de dinàmica del litoral, si l'obra pública s'ha de construir en el mar o a la zona maritimoterrestre, referida a la unitat fisiogràfica costanera corresponent, i dels efectes de les actuacions previstes.

c) Adequació al pla de ports.

d) Compliment de totes les garanties ambientals i climàtiques, entenent el port com un element més dins l'ecosistema costaner.

2. Les obres públiques portuàries que es construeixin per mitjà del contracte de concessió, incloses les zones complementàries d'explotació comercial, han d'observar les disposicions normatives que siguin aplicables en matèria de supressió de barreres arquitectòniques i promoció de l'accessibilitat, de manera que se n'asseguri l'ús en condicions de comoditat i seguretat per a les persones amb discapacitat i persones grans amb problemes de mobilitat o comunicació.

3. El document administratiu és títol suficient per a inscriure la concessió en el Registre de la Propietat. El titular concessional ha d'inscriure el títol en el Registre de la Propietat en el termini de dos mesos a comptar de la data de la formalització.

Article 73. Unificació de contractes

1. Les concessions d'obra pública o per a la gestió portuària són unificables, si l'interès públic així ho justifica, d'ofici o a instància del titular.

2. El titular de dues o més concessions d'obra pública o per a la gestió portuària pot sol·licitar a l'Administració portuària que s'unifiquin en una sola concessió sempre que es tracti de concessions contigües, o que estiguin unides per una instal·lació comuna.

3. L'Administració portuària pot autoritzar la unificació en el supòsit que les concessions que es pretén unificar puguin formar una unitat d'explotació que comporti una millora en la gestió del sistema portuari. A aquest efecte, s'entén que hi pot haver unitat d'explotació si les concessions duen a terme la mateixa activitat, i disposen o poden disposar d'elements comuns necessaris per a l'explotació correcta, de manera que l'explotació conjunta sigui més eficient que l'explotació independent de cadascuna d'aquestes.

4. El termini de la concessió unificada no pot ésser superior al resultant de la mitjana dels terminis pendents de cadascuna d'elles, ponderat, a criteri de l'Administració portuària, per la superfície, el volum de negoci i d'inversió pendent d'amortitzar, amb l'actualització corresponent.

5. En el cas que la sol·licitud d'unificació es formuli amb motiu de la realització d'una inversió rellevant d'acord amb l'article 71, el termini de la concessió unificada l'ha de determinar motivadament l'Administració portuària en funció de la superfície, del volum de negoci, la inversió pendent d'amortitzar, amb l'actualització corresponent, i la inversió prevista en infraestructura i millora de servei que acompanyi la sol·licitud d'unificació.

Article 74. Cessió dels contractes i constitució de drets reals

CVE-DOGC-A-19357090-2019

1. Els drets i obligacions derivats del contracte es poden cedir a terceres persones en la forma i els termes establerts legalment. Si la cessió pretesa compleix els requisits exigibles, l'Administració portuària pot exercir els drets de tanteig i retracte, en els mateixos terminis que fixa aquesta llei per a la concessió demanial.
2. Les persones titulars de concessions poden constituir drets reals de garantia de les obligacions derivades del contracte.

Capítol V. Regulació ambiental

Secció primera. Disposició comuna

Article 75. Protecció ambiental del domini públic

1. L'Administració portuària ha de vetllar per la minimització de l'impacte ambiental de l'activitat i la sostenibilitat del sistema portuari. A aquest efecte, ha d'aplicar criteris de prevenció, control i lluita contra la contaminació, d'estalvi de recursos, de protecció de l'entorn, de reducció i reciclatge de residus, d'educació ambiental i de promoció de sistemes de gestió ambiental en les seves instal·lacions i les diferents àrees de l'activitat, i també d'adaptació al canvi climàtic.
2. Cal, amb caràcter obligatori, presentar juntament amb la documentació exigida per a l'atorgament del títol corresponent, un programa de protecció ambiental del domini públic amb el contingut i la tramitació que siguin fixats per reglament, que en tot cas ha d'incloure les mesures per a la protecció de la qualitat de les aigües i del fons del domini públic portuari, sens perjudici de la intervenció integral de l'Administració ambiental dins el procediment d'atorgament de llicència ambiental d'activitat.
3. Cal, amb caràcter obligatori, fer una avaluació ambiental estratègica de cadascuna de les noves activitats portuàries amb potencial contaminant, que en quantifiqui l'augment d'emissions, amb la finalitat d'autoritzar-les o no en funció de les afectacions en una zona d'especial protecció de l'ambient atmosfèric i de la qualitat de l'aire de les poblacions de les zones properes al port.

Secció segona. Dragatges en el domini públic portuari

Article 76. Autorització de dragatge

1. L'execució d'obres de dragatge i l'abocament dels productes de dragatge en el domini públic portuari a sol·licitud de la persona interessada estan sotmesos a una avaluació ambiental estratègica i a l'autorització de l'Administració portuària en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.
2. El material dragat s'ha de tornar a la dinàmica litoral si les seves característiques físiques, químiques i biològiques ho permeten. En qualsevol cas, la disposició final del material requereix l'autorització de l'òrgan administratiu competent per raó de la seva destinació, amb l'informe preceptiu previ dels municipis afectats i de l'Administració marítima.

Secció tercera. Abocaments en el domini públic portuari

Article 77. Prohibició d'abocaments

1. Resten prohibits els abocaments o emissions contaminants, sòlids, líquids o gasosos, en el domini públic portuari.
2. No tenen la consideració d'abocaments els reblerts amb materials i els dipòsits per a l'execució d'obres portuàries.
3. L'Administració portuària ha de dictar ordres específiques perquè els responsables d'un abocament no autoritzat en facin la recollida o neteja.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

4. Els titulars de vaixells i embarcacions, inclosos els creuers, amb sistemes de propulsió o de manteniment que puguin afectar la qualitat de l'aire han d'adoptar mesures tècniques i d'operació per a reduir les emissions de gasos i partícules contaminants.

5. L'Administració portuària, en l'àmbit de les seves competències, ha d'ordenar la suspensió de les activitats que donin origen a abocaments no autoritzats, sens perjudici de la responsabilitat civil, penal o administrativa en què puguin incórrer els causants.

6. Amb caràcter previ a l'atorgament del títol administratiu habilitant per a la utilització o ocupació del domini públic portuari, ha de quedar garantit el sistema d'eliminació d'aigües residuals, d'acord amb les disposicions aplicables per a l'abocament d'aquests tipus d'aigües.

7. L'Administració portuària exerceix les competències relatives a aquest article, sens perjudici de les que, d'acord amb la normativa sectorial, corresponen a altres administracions, amb les quals s'ha de coordinar en els termes que s'estableixin per reglament. En qualsevol cas, ha de posar en coneixement de l'ajuntament del municipi en què estigui situat el port totes les actuacions que dugui a terme.

Article 78. Mitjans per a la prevenció i la lluita contra la contaminació

1. Els ports de la Generalitat han de complir la legislació aplicable en matèria de canvi climàtic pel que fa a la prevenció i la lluita contra la contaminació.

2. Tothom qui disposi d'un títol habilitant per a dur a terme activitats en el domini públic portuari ha de comptar amb mitjans suficients per a la prevenció i la lluita contra la contaminació accidental, en les condicions establertes per l'Administració portuària en els títols habilitants atorgats.

Article 79. Mitjans per a prevenir i regular les emissions de vaixells

1. Els ports de titularitat de la Generalitat han de tenir una regulació obligatòria que limiti, controli i sancioni les emissions dels vaixells, d'acord amb la Directiva 2012/33/UE i la Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell.

2. Els ports de titularitat de la Generalitat han de tenir una regulació obligatòria que limiti i controli el contingut de sofre dels combustibles d'ús marítim en 0,1%, i que en sancioni l'incompliment.

Secció quarta. Residus en el domini públic portuari

Article 80. Instal·lacions portuàries receptores i plans de recepció i manipulació de residus

1. Els ports i les instal·lacions marítimes menors han d'estar dotats d'instal·lacions adequades per a la recepció dels residus generats pels vaixells i les embarcacions i dels residus de càrrega, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial.

2. Correspon a l'Administració portuària, a proposta de l'entitat gestora portuària, aprovar, modificar i revisar el pla de recepció i manipulació dels residus, tenint com a referència les línies estratègiques i els objectius de gestió de residus aprovats per la Generalitat.

3. Els titulars habilitats han d'adoptar totes les mesures de protecció ambiental establertes per la legislació sectorial aplicable en funció de l'explotació.

4. Els propietaris de vaixells i embarcacions han de lliurar els residus que puguin generar en els termes que hagi establert qui gestiona el servei de recepció de residus.

Article 81. Instal·lacions especials

1. Les refineries de petroli, les factories químiques i petroquímiques, les instal·lacions per a l'emmagatzematge i distribució de productes químics i petroquímics, les instal·lacions per al proveïment de combustibles, i també les drassanes i les instal·lacions de reparació naval o de desballestament, emplaçades a la zona de servei portuari, sens perjudici del que disposa l'article 80, han de disposar d'instal·lacions per a la recepció i el

CVE-DOGC-A-19357090-2019

tractament dels residus de càrrega dels vaixells amb destinació a aquestes instal·lacions, i de les aigües de neteja de bodegues, de llast o de sentines.

2. El sistema portuari ha de disposar d'instal·lacions adequades per a la gestió dels residus de càrrega dels vaixells i de les aigües de neteja de bodegues, de llast o de sentines.

3. La disponibilitat de les instal·lacions ha d'ésser exigida per l'Administració portuària per a autoritzar-hi el funcionament de les activitats a què fa referència l'apartat 1.

Secció cinquena. Sorolls i emissions a l'atmosfera en el domini públic portuari

Article 82. Prevenció i control de la contaminació atmosfèrica i acústica

1. La zona de servei portuari té la consideració d'infraestructura de transport quant a la previsió d'emissions acústiques. En els procediments d'elaboració, aprovació i revisió dels mapes de soroll, de delimitació de les zones de servitud acústica, dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica, d'ordenances municipals sobre el soroll i, en general, d'actes i disposicions en matèria de contaminació acústica que afectin les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, o s'hi refereixin, cal sol·licitar un informe a l'Administració portuària.

2. En les operacions de càrrega, descàrrega, manipulació i emmagatzematge d'hidrocarburs, de materials i productes sòlids pulverulents i d'altres productes que puguin afectar la qualitat de l'aire, les empreses habilitades han d'adoptar les mesures tècniques de prevenció adequades i les mesures específiques que s'estableixin per reglament.

3. En la xarxa portuària de Catalunya s'ha d'avaluar la contaminació acústica submarina i s'han d'adoptar mesures per a reduir-la, atesa la importància de la zona com a corredor de cetacis.

Secció sisena. Sòls i fons marins contaminats en el domini públic portuari

Article 83. Mesures per a prevenir la contaminació dels terrenys i els fons marins de domini públic portuari

1. L'Administració portuària ha d'incloure, si escau, en els títols habilitants per a la utilització o l'ocupació del domini públic portuari condicions específiques que comportin l'adopció de mesures destinades a prevenir la contaminació dels terrenys i els fons marins situats a la zona de servei portuària, inclosa l'emissió d'informes de caràcter preliminar i periòdics de situació.

2. La declaració d'un sòl o fons marí com a contaminat obliga el subjecte responsable a dur a terme les actuacions necessàries per a fer-ne la recuperació ambiental en els termes i terminis determinats per l'òrgan competent de la Generalitat o l'Administració portuària, segons els casos.

3. L'Administració portuària ha d'iniciar un procés sancionador contra els responsables de processos de contaminació.

Secció setena. Transvasaments de sorra

Article 84. Actuacions de transvasament de sorra i de conservació de la costa

1. L'Administració portuària ha de promoure la minimització dels efectes de les infraestructures portuàries sobre les platges i el transport de sediments, en el marc de la gestió integrada del litoral i del conjunt d'agents que hi actuen.

2. Correspon a l'Administració portuària, en els termes que s'estableixin per reglament, l'autorització i el control de les operacions de gestió de sediments litorals de l'entorn portuari i dels seus transvasaments, inclosos els dragatges de manteniment de les bocanes per efecte de la dinàmica litoral que efectuïn els titulars de la gestió de les infraestructures portuàries d'acord amb els corresponents títols concessionals i contractuals. En la tramitació d'aquestes actuacions ha de garantir la coordinació amb els ajuntaments dels municipis afectats i amb la resta d'administracions actuants en el litoral, i ha d'incorporar un informe previ tant de

CVE-DOGC-A-19357090-2019

l'ajuntament del municipi en què està situat el port com, si escau, dels ajuntaments dels municipis de les platges afectades.

3. L'Administració portuària pot impulsar actuacions de manteniment de platges i protecció dels trams de costa en l'entorn portuari, complementàries o substitutives del transvasament de sorra, que n'incrementin l'efectivitat.

Capítol VI. Domini públic portuari i seguretat

Secció primera. Protecció civil i mercaderies perilloses

Article 85. Pla d'autoprotecció portuari

1. Els ports i les instal·lacions marítimes menors de competència de la Generalitat han d'estar proveïts d'un pla d'autoprotecció, en la forma establerta per la legislació sobre protecció civil.
2. Independentment del necessari compliment de la normativa en matèria de protecció civil i seguretat de les persones, l'autoritat portuària ha d'establir mecanismes d'informació, coordinació i cooperació mútua amb l'ajuntament del municipi en què està situat el port.

Article 86. Situacions excepcionals

1. En cas de tempesta, risc greu, catàstrofe o calamitat pública o qualsevol altre estat de necessitat, urgència o concurrència de situacions anòmales o excepcionals, l'Administració portuària pot disposar, immediatament i sense tramitació ni indemnització prèvia, del domini públic ocupat i de les obres i instal·lacions concedides o autoritzades, en la mesura que ho jutgi necessari per a la protecció i la seguretat de les persones i els béns afectats, sens perjudici de l'aplicació de la normativa de protecció civil.
2. L'Administració portuària pot tancar temporalment el domini públic a l'ús públic o privatiu si les circumstàncies així ho aconsellen, per a evitar riscos per a la vida, la integritat física o la seguretat dels usuaris, o en altres situacions anòmales o excepcionals.

Article 87. Mercaderies perilloses

1. Correspon a l'Administració portuària controlar el compliment de la normativa sobre admissió, manipulació i emmagatzematge de mercaderies perilloses en els ports i les instal·lacions marítimes menors, en règim de coordinació i cooperació amb la resta d'autoritats competents en la matèria.
2. En les operacions de manipulació, emmagatzematge i transport intern de mercaderies perilloses, s'ha de disposar d'un estudi de seguretat, d'un pla d'emergència interior i d'un pla d'emergència exterior en la forma establerta per la legislació sectorial. Així mateix, s'ha de disposar d'un centre de control d'emergències amb les funcions, l'organització i l'equipament que estableix la legislació sectorial.

Secció segona. Protecció portuària

Article 88. Protecció portuària

1. Correspon a l'Administració portuària, sens perjudici del que disposa la normativa en matèria de protecció de les infraestructures crítiques:
 - a) Exercir les funcions d'autoritat de protecció portuària, en la forma establerta per la legislació sectorial sobre millora de la protecció portuària.
 - b) Efectuar i aprovar les avaluacions de protecció portuària, i aprovar, modificar o revisar els plans de protecció portuària, amb l'informe previ i vinculant del departament competent en matèria de seguretat.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

c) Nomenar els oficials de protecció portuària.

d) Coordinar, executar i supervisar l'aplicació de les mesures establertes per la legislació sobre millora de la protecció dels vaixells i les instal·lacions portuàries davant l'amenaça d'actes il·lícits deliberats, sens perjudici de les competències de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i d'altres òrgans de les administracions públiques, i de les responsabilitats en aquesta matèria que corresponen als usuaris i als concessionaris.

2. L'autoritat de protecció portuària ha de constituir, per a cadascun dels ports que gestiona, un comitè consultiu de protecció del port amb l'objectiu de prestar assessorament en el desenvolupament dels procediments o les directrius tendents a la millora de la implantació de les mesures de protecció del port, de conformitat amb les normes organitzatives que aprovi la Generalitat. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra n'ha de formar part, ateses les funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia que exerceix en les infraestructures del sistema portuari, com també la policia local del municipi on es troba situat el port, d'acord amb les competències que li reconeix la legislació reguladora de les policies locals.

3. L'autoritat de protecció portuària ha de denegar l'entrada a tot vaixell que no subministri la informació sobre protecció establerta per la legislació sectorial, excepte si el vaixell n'està exempt per resolució de l'òrgan administratiu competent.

Títol IV. Serveis en el sistema portuari

Capítol I. Serveis portuaris

Article 89. Concepte, classes i règim jurídic dels serveis portuaris

1. Són serveis portuaris les prestacions que s'ofereixen al públic per a satisfer les necessitats marítimes i portuàries mínimes per a un funcionament adequat.

2. Els serveis portuaris es classifiquen en generals i específics.

3. Els serveis portuaris generals són de titularitat pública i comprenen les operacions següents:

a) La inspecció, l'ordenació i el control del tràfic de vaixells, mercaderies, persones, equipatges, vehicles i conductors a la zona de servei.

b) La conservació i el manteniment de les aigües, les infraestructures i les superestructures portuàries de la zona de servei.

c) La seguretat i la vigilància dels espais comuns de la zona de servei, i també la prevenció d'incendis i la prevenció i el control d'emergències a la zona, sens perjudici de les competències que corresponguin a altres administracions públiques.

d) La instal·lació i el manteniment de senyals, balises i altres ajudes a la navegació que serveixin d'aproximació i accés del vaixell o les embarcacions al port, i també llur abalisament interior.

e) La neteja de les aigües i dels espais terrestres comuns de la zona de servei i l'enllumenat dels espais comuns d'aquesta mateixa zona.

f) La recollida de residus a la zona de serveis, sens perjudici de les competències d'altres administracions públiques.

g) La posada a disposició de l'usuari de l'ús d'una rampa per al llançament i la recollida de les embarcacions, en funció de la disponibilitat.

4. Els serveis portuaris específics són d'interès general i comprenen les operacions següents:

a) El practicatge.

b) L'amarratge i desamarratge de vaixells i embarcacions quan sigui preceptiu.

c) El remolc portuari.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

d) La recepció dels residus generats per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega, d'acord amb el que estableixen els articles 80 i 101.

e) La càrrega, l'estiba, la descàrrega, la desestiba i el transbordament de mercaderies.

5. Els serveis portuaris, en tant que estan destinats a satisfer l'interès general, són d'utilització general, llevat del cas que en el títol s'hi estableixi un ús restringit.

Capítol II. Serveis portuaris generals

Article 90. Prestació dels serveis portuaris generals

1. En els ports i les instal·lacions portuàries gestionats directament per l'Administració portuària, els serveis portuaris generals han d'ésser prestats preferentment amb els recursos personals i materials propis, sens perjudici que puguin ésser objecte de contractació en els termes establerts per la normativa vigent.
2. L'Administració portuària, sens perjudici de l'apartat 1, pot encarregar la realització d'algun servei portuari general a altres òrgans o entitats de la Generalitat o a altres administracions públiques, per raons d'eficàcia o si no posseeix els mitjans tècnics idonis per a accomplir-los, sempre que no tinguin per objecte cap dels contractes subjectes a la normativa sobre contractació pública.
3. En els ports i les instal·lacions portuàries gestionats indirectament, la prestació dels serveis portuaris generals és responsabilitat de la persona o entitat gestora en la forma especificada en el títol habilitant, la qual pot contractar aquests serveis a un tercer, en els termes establerts per la normativa vigent.

Capítol III. Serveis portuaris específics

Article 91. Prestació dels serveis portuaris específics

1. En les instal·lacions portuàries gestionades directament per l'Administració portuària, els serveis portuaris específics han d'ésser prestats per persones físiques o jurídiques o per entitats sense personalitat jurídica per mitjà de l'atorgament de l'autorització corresponent, que permet que l'autoritzat cedeixi la prestació d'aquests serveis a un tercer, en els termes establerts per la normativa aplicable.
2. L'autorització destinada a la gestió del servei portuari específic té una durada inicial màxima de cinc anys. Si el termini inicial fos insuficient per a amortitzar la inversió econòmica prevista, l'Administració portuària pot ampliar aquest termini en la forma i amb la durada establertes per reglament.
3. Els serveis portuaris específics poden ésser prestats directament per l'Administració portuària o bé mitjançant encàrrec en la forma establerta per als de caràcter general, si no hi ha persones físiques o jurídiques interessades a prestar el servei de què es tracti o si circumstàncies sobrevingudes n'exigeixen la prestació.

Article 92. Llibertat d'accés i prohibició de monopoli

1. Es reconeix la llibertat d'accés a la prestació dels serveis portuaris específics a qualsevol persona física o jurídica o entitat sense personalitat jurídica que compleixi els requisits establerts per la normativa aplicable.
2. Les autoritzacions que atorgui l'Administració portuària per a la prestació dels serveis portuaris específics tenen caràcter reglat i no atorguen dret a la realització del servei en règim d'exclusiva o monopoli. El nombre màxim de prestadors de servei es pot limitar per raons de disponibilitat d'espais i capacitat de les instal·lacions, per seguretat o per altres raons degudament motivades.
3. En una mateixa infraestructura portuària, una persona física o jurídica o entitat sense personalitat jurídica no pot prestar més d'un servei portuari específic. No obstant això, si existeix una situació de clara insuficiència en la demanda dels serveis de remolc o amarratge i desamarratge de vaixells i embarcacions, l'Administració

CVE-DOGC-A-19357090-2019

portuària pot autoritzar que una mateixa persona física o jurídica o entitat sense personalitat jurídica pugui prestar els dos serveis.

Article 93. Règim de sol·licitud dels serveis

1. Els serveis portuaris específics s'han de prestar a sol·licitud dels usuaris. No obstant això, la utilització dels serveis de practicatge i remolc portuari és obligatòria quan així ho determini l'Administració marítima o portuària conformement al que estableix la legislació sectorial.
2. El servei de recepció de deixalles generades per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega és d'ús obligatori, excepte en els supòsits establerts per la legislació sectorial.
3. Encara que la utilització d'un servei portuari específic no sigui obligatòria, l'Administració portuària pot exigir-ne l'ús per raons de seguretat o de protecció del medi ambient degudament motivades.

Capítol IV. Autorització de la prestació de serveis portuaris específics

Article 94. Drets, deures i obligacions

1. La persona que presta un servei portuari específic té els drets següents:
 - a) Percebre les tarifes corresponents dels usuaris i, si escau, fer-ne l'actualització i la revisió amb subjecció al que estableix l'ordenament jurídic i en la forma que especifiqui l'autorització.
 - b) Suspendre temporalment la prestació del servei a l'usuari, amb la comunicació prèvia a l'Administració portuària, en els supòsits i els terminis fixats per reglament.
 - c) Percebre les contraprestacions econòmiques que correspongui com a conseqüència de la cooperació en la prestació de serveis de seguretat, salvament, lluita contra la contaminació, emergències i extinció d'incendis, o en virtut de qualsevol altra cooperació o col·laboració.
2. La persona que presta el servei portuari específic té els deures i les obligacions següents:
 - a) Prestar el servei amb subjecció al que estableix l'ordenament jurídic i en la forma especificada en l'autorització.
 - b) Sotmetre's a les tarifes màximes fixades per l'Administració portuària.
 - c) Satisfer els tributs portuaris legalment exigibles i concertar i mantenir en vigor les assegurances i les garanties exigides legalment.
 - d) Subministrar a l'Administració portuària la informació que correspongui per a la correcta prestació del servei, incloses la comunicació de les incidències, les reclamacions o els canvis en la composició accionarial o de participació.
 - e) Admetre la utilització del servei per qualsevol usuari d'acord amb els principis d'igualtat, universalitat i no-discriminació.
 - f) La resta de deures i obligacions que es determinin per reglament.
3. L'Administració portuària pot dictar ordres a la persona autoritzada amb la finalitat d'instar al compliment dels seus deures i obligacions. Aquestes ordres s'han d'ajustar al que estableixen les normes reguladores del domini públic portuari.

Article 95. Modificació i extinció

1. La modificació i l'extinció de l'autorització per a la prestació d'un servei portuari específic es pot produir per alguna de les causes establertes pels articles 40 i 42, respectivament. La revocació i la caducitat, a més de les causes establertes per l'article 42, es poden produir per les causes següents:
 - a) La transmissió per actes entre vius de l'autorització sense haver estat autoritzada o comunicada a

CVE-DOGC-A-19357090-2019

l'Administració portuària és causa de revocació.

b) No haver assolit el rendiment o tràfic mínim fixat en l'autorització durant dos anys consecutius és causa de caducitat.

2. En el servei portuari específic de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de mercaderies és causa de revocació de l'autorització l'incompliment de les obligacions que corresponen a l'empresa estibadora.

Article 96. Procediment de modificació i extinció

1. El procediment per a modificar l'autorització s'ha de tramitar i resoldre en el termini d'un mes. Si el procediment s'hagués iniciat a sol·licitud de la persona interessada, el venciment del termini establert per a dictar i notificar la resolució expressa determina la desestimació de la petició. Si s'hagués promogut d'ofici, determina la caducitat del procediment.

2. A excepció de l'extinció per resolució judicial ferma, el procediment per a declarar l'extinció de l'autorització s'ha de tramitar en el termini de nou mesos. Si el procediment l'inicia d'ofici l'Administració portuària, el venciment del termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa en determina la caducitat. Si el procediment s'inicia a petició de la persona autoritzada, el venciment del termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

3. Iniciat el procediment, l'òrgan competent per a resoldre pot adoptar les mesures provisionals que consideri necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure. Entre aquestes mesures es pot adoptar la suspensió temporal de la prestació del servei.

Article 97. Transmissió

1. L'autorització destinada a la gestió d'un servei portuari específic es pot transmetre en les condicions establertes per l'article 55, amb el requisit que hagin transcorregut, almenys, dos anys des de la data d'atorgament de l'autorització.

2. La sol·licitud de transmissió s'ha de resoldre en el termini de tres mesos. El venciment del termini establert per a dictar i notificar la resolució expressa determina l'estimació de la petició.

3. Un cop autoritzada la transmissió, el cessionari se subroga en tots els drets i obligacions del cedent.

4. L'autorització de prestació d'un servei portuari específic no es pot transmetre per causa de mort.

Capítol V. Regles particulars dels serveis portuaris específics

Article 98. Servei de practicatge

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *practicatge* el servei d'assessorament als capitans o patrons de vaixells i artefactes flotants, per a facilitar-los l'entrada i sortida a port i les maniobres nàutiques dins d'aquest, en condicions de seguretat i en els termes establerts per aquesta llei, per la reglamentació general que reguli aquest servei i per les altres disposicions normatives que siguin aplicables. Durant el servei, correspon al capità o el patró del vaixell el comandament i la direcció de qualsevol maniobra.

2. El servei de practicatge es presta a bord dels vaixells, i inclou les instruccions impartides per la persona que presta el servei de practicatge des del moment en què surtin de l'estació de practicatge per a vetllar per la seguretat de la navegació, dels vaixells, de la tripulació, de les instal·lacions portuàries i dels usuaris del servei.

3. No resten compreses en l'àmbit del servei de practicatge les activitats privades de practicatge, sempre que es donin les circumstàncies establertes per la normativa aplicable. En tot cas, correspon a l'Administració portuària autoritzar l'exercici de l'activitat privada de practicatge en la forma establerta per a les restants activitats econòmiques.

4. Les activitats incloses en el servei de practicatge han d'ésser dutes a terme per treballadors que tinguin la qualificació adequada. L'empresa ha de garantir que cada treballador ha rebut la formació adequada, tant la que requereix per l'especificitat del lloc de treball com en matèria de prevenció de riscos laborals.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

5. Correspon a l'Administració portuària el nomenament de qui ha de prestar el servei de practicatge entre les persones degudament habilitades per a prestar-lo, la seva revocació i l'habilitació temporal com a personal per a prestar el servei de practicatge en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat. Així mateix, correspon a l'Administració determinar el nombre de persones necessàries per a la prestació del servei en la forma establerta per la normativa aplicable.

6. L'Administració portuària pot establir un servei de practicatge comú per a tots els ports amb el nombre de persones que consideri adequat a les necessitats del servei.

Article 99. Servei de remolc portuari

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *remolc portuari* el servei l'objecte del qual és l'operació nàutica d'ajuda als moviments d'un vaixell, denominat *remolcat*, seguint les instruccions del capità o el patró del vaixell, mitjançant l'auxili d'un altre o altres vaixells, denominats *remolcadors*, que proporcionen la força motriu o, si escau, l'acompanyament o llur posada a disposició dins els límits de les aigües incloses a la zona de servei del port.

2. El servei de remolc portuari comença quan el remolcador procedeix a executar l'ordre inicial donada per la persona que comanda el vaixell remolcat o per la persona que presta el servei de practicatge amb el consentiment de qui comanda el vaixell remolcat que tingui relació amb el servei que es durà a terme, i acaba en el moment que s'ha complert l'ordre final donada per l'esmentat comandament o per la persona que presta el servei de practicatge amb el seu consentiment.

3. Durant el servei de remolc portuari, corresponen al capità o al patró del vaixell remolcat el comandament i la direcció de qualsevol maniobra.

4. Les activitats incloses en el servei de remolc portuari han d'ésser dutes a terme per treballadors que tinguin la qualificació adequada. L'empresa ha de garantir que cada treballador ha rebut la formació adequada, tant la que requereix per l'especificitat del lloc de treball com en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 100. Servei d'amarratge

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *amarratge de vaixells* el servei l'objecte del qual consisteix a recollir els amarratges d'un vaixell, portar-los i fixar-los als elements disposats per a aquest fi, seguint les instruccions del capità o el patró del vaixell, en el sector d'amarratge designat per l'entitat o persona encarregada de la gestió de la instal·lació portuària, en l'ordre convenient per a facilitar les operacions d'atracada, desamarratge i desatracada.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *desamarratge de vaixells* el servei l'objecte del qual consisteix a deixar anar els amarratges d'un vaixell dels elements de fixació als quals està amarrat seguint les instruccions del capità o el patró sense afectar les condicions d'amarratge dels vaixells contigus.

3. Durant el servei d'amarratge i desamarratge de vaixells corresponen al capità o el patró del vaixell el comandament i la direcció de qualsevol maniobra.

4. Les activitats incloses en el servei d'amarratge han d'ésser dutes a terme per treballadors que tinguin la qualificació adequada. L'empresa ha de garantir que cada treballador ha rebut la formació adequada, tant la que requereix per l'especificitat del lloc de treball com en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 101. Servei de recepció de residus

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *servei de recepció de residus generats per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega* el servei que consisteix en la recollida de les deixalles i els residus i, si escau, en l'emmagatzematge, la classificació i la preparació prèvia d'aquests a la zona de servei del port per a transportar-los a una instal·lació de tractament autoritzada per l'administració competent en la matèria. En tot cas, en el servei de recepció de residus s'ha de garantir una recollida selectiva i s'ha de prioritzar la reducció i la reutilització dels residus generats.

2. Són residus generats per vaixells tots els residus, inclosos les aigües residuals i els residus diferents dels residus de càrrega, produïts durant el servei del vaixell i que estan regulats en els annexos I, IV i V o VI del Conveni MARPOL 73/78, i també els residus relacionats amb la càrrega, tal com defineixen les directrius per a l'aplicació de l'annex V del dit conveni.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

3. Són residus de càrrega les restes de qualsevol material del carregament que es trobi a bord en bodegues de càrrega o tancs i que hi romanen una vegada completats els procediments de descàrrega i les operacions de neteja, inclosos els residus resultants de les operacions de càrrega i descàrrega i els vessaments.

4. Els residus generats per vaixells i embarcacions i els residus de càrrega es consideren residus als efectes de la legislació sectorial. Les aigües residuals que compleixin els paràmetres establerts per la normativa d'aigües tenen la consideració d'aigües residuals urbanes.

5. Qui estigui interessat a prestar el servei de recepció de residus i d'aigües residuals ha de complir, a més dels requisits establerts amb caràcter general, els requisits següents:

a) Per a les tasques de recollida, transport, manipulació o tractament dels residus generats per vaixells i embarcacions o de residus de càrrega, s'han de tenir les autoritzacions exigides per la normativa aplicable en matèria de residus. Per a les tasques de recollida i tractament de les aigües residuals, s'han de tenir les autoritzacions i els permisos establerts per la legislació d'aigües.

b) Per a utilitzar mitjans flotants en la prestació del servei, s'ha de tenir un certificat d'aptitud expedit per l'administració competent en la matèria en la manera establerta per la legislació sectorial.

c) Cal acreditar documentalment que s'està en disposició de lliurar les deixalles i els residus recollits a una instal·lació de tractament o eliminació autoritzada per l'administració competent en la matèria.

d) Ha d'acreditar, en tots els casos, que està al corrent de les obligacions tributàries municipals relatives a la taxa de recollida de residus.

6. Els titulars d'una autorització per a prestar el servei de recepció de residus han de dur un registre dels serveis que presten als vaixells i les embarcacions, en el qual han de constar, almenys, les dades següents:

a) La data i l'hora d'inici de la prestació del servei.

b) La data i l'hora de finalització del servei.

c) El nom i la bandera del vaixell o embarcació.

d) La quantitat i el tipus de residu rebut.

e) Les incidències esdevingudes durant la prestació del servei.

7. El registre s'ha de documentar en un llibre foliat.

8. Les activitats incloses en el servei de recepció de residus han d'ésser dutes a terme per treballadors que tinguin la qualificació adequada. L'empresa ha de garantir que cada treballador ha rebut la formació adequada, tant la que requereix per l'especificitat del lloc de treball com en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 102. Servei de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de mercaderies

1. Són servei de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de mercaderies les operacions objecte de tràfic marítim que permetin la transferència de mercaderies entre vaixells, o entre vaixells i terra o altres mitjans de transport, a la zona de servei portuària.

2. Als efectes exclusius del servei de càrrega i estiba de mercaderies, aquestes operacions comprenen:

a) La recollida de la mercaderia en el port i el seu transport horitzontal fins al costat del vaixell en operacions relacionades amb la càrrega.

b) L'aplicació de qualsevol dispositiu que permeti hissar o transferir la mercaderia directament, o des del moll, que prèviament hi ha estat dipositada o apilada, al costat del vaixell.

c) La hissada o transferència de la mercaderia i la col·locació d'aquesta a la bodega o a bord del vaixell.

d) L'embarcament de la mercaderia per mitjans rodadors en el vaixell.

e) L'estiba de la mercaderia a la bodega o a bord del vaixell.

3. Als efectes exclusius del servei de desestiba i descàrrega, les operacions comprenen:

a) La desestiba de mercaderies en la bodega del vaixell, que inclou totes les activitats necessàries per a la partició de la càrrega i la col·locació d'aquesta a l'abast dels mitjans d'hissada o transferència.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- b) L'aplicació de qualsevol dispositiu que permeti hissar o transferir la mercaderia.
- c) La hissada o transferència de la mercaderia i la col·locació d'aquesta en un mitjà de transport o en el moll al costat del vaixell.
- d) El desembarcament de la mercaderia del vaixell per mitjans rodadors.
- e) La descàrrega de la mercaderia, bé sobre vehicles de transport terrestre, bé sobre el moll per a recollir-la amb vehicles o mitjans de transport que la traslladin a la zona d'emmagatzematge o dipòsit dins el port, i les tasques de dipositar i apilar la mercaderia en aquesta zona.
4. Als efectes exclusius del servei de transbordament, l'operació comprèn la desestiba en el primer vaixell, la transferència de la mercaderia directament des d'un vaixell a un altre i l'estiba en el segon vaixell.
5. Als efectes exclusius del servei de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de mercaderies, no tenen la consideració de mercaderia objecte de tràfic marítim:
- a) Els béns propietat de l'Administració portuària.
- b) La pesca fresca i els seus productes elaborats a bord.
- c) Les deixalles i els residus generats pel vaixell, i les deixalles i els residus de càrrega procedents dels vaixells.
6. Als efectes exclusius del servei de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament, no s'hi comprenen les operacions següents:
- a) Les operacions en ports o instal·lacions portuàries en règim de concessió o autorització, sempre que aquestes instal·lacions estiguin directament relacionades amb plantes de transformació o processament industrial i les operacions no siguin dutes a terme per una empresa estibadora.
- b) Les operacions relatives als equipatges i efectes personals dels passatgers i de la tripulació.
- c) Les activitats complementàries de subjecció i amollament de la càrrega a bord del vaixell, si són efectuades per les tripulacions dels vaixells.
- d) Les operacions de càrrega, descàrrega i transbordament, si es fan per canonada, sempre que no s'hagi de contractar personal.
- e) Les operacions de càrrega, descàrrega i transbordament per a l'avituallament o aprovisionament de vaixells, si, per a aquesta última operació, no s'ha de contractar personal, i també la càrrega o descàrrega de les peces i els recanvis per a la reparació del vaixell i la maquinària i eines que calguin per a aquests treballs. Es consideren operacions d'avituallament les que es refereixen als productes següents: aigua, combustibles, carburants, lubricants i altres olis d'ús tècnic.
7. Els titulars d'una autorització del servei portuari específic de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de mercaderies han de complir els requisits que determini l'autoritat portuària per a aquest servei en cada port en matèria de volum mínim de trànsit, seguretat en equips i maquinària posada a disposició de les operatives portuàries, i també la resta d'obligacions que es determinin per reglament. A aquests efectes, els titulars de les autoritzacions es denominen *empreses estibadores*.
8. Les activitats incloses en el servei de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de mercaderies han d'ésser dutes a terme per treballadors degudament qualificats. L'empresa ha de garantir que els treballadors han rebut una formació adequada al seu lloc de treball, tant específica per l'especialitat del lloc de treball com en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 103. Garantia de les tasques sindicals

L'Administració portuària ha de garantir la llibertat sindical dels treballadors a la zona portuària i que s'hi puguin dur a terme les tasques de representació sindical.

Capítol VI. Règim jurídic dels elements portuaris

Secció primera. Règim general

Article 104. Cessió d'elements portuaris

1. Els diversos elements i espais de terra i aigua de la zona de servei portuari poden ésser objecte de cessió temporal d'ús i gaudi per mitjà de contractes concertats entre les empreses que gestionen el port i altres persones físiques o jurídiques. Aquests contractes es regeixen pel dret privat pel que fa a les relacions entre les parts contractuals i s'han de subjectar a la normativa vigent en matèria portuària i al títol habilitant, sense que puguin superar el termini establert en el contracte de gestió del port.
2. La cessió temporal d'ús i gaudi dels elements portuaris i dels espais de terra i aigua de la zona de servei portuari pot ésser per tot el termini establert en el contracte de gestió del port o per terminis parcials, segons el que s'acordi en contracte privat.
3. En el cas que l'Administració en porti la gestió directa, la utilització dels elements portuaris s'articula per mitjà dels títols habilitants establerts per l'article 36.
4. La cessió temporal no altera en cap cas la responsabilitat única del titular del contracte de gestió del port davant l'Administració portuària, la qual està facultada per a imposar clàusules mínimes en els títols habilitants que garanteixin els legítims interessos de les persones a qui se cedeix.
5. Els contractes de cessió que concertin les empreses que gestionen els ports no generen cap obligació a l'Administració i les relacions laborals que puguin implicar s'extingeixen en extinguir-se el contracte de cessió o, si escau, el títol habilitant portuari.
6. La transmissió del dret d'ús i gaudi sobre qualsevol element portuari s'ha de comunicar fefaentment a qui gestiona el port, que ha de verificar que s'hi donen les condicions necessàries i, si escau, l'ha d'autoritzar. En el cas de transmissió entre vius, qui gestiona el port pot exercir el dret de tanteig en el termini d'un mes. En cas d'execució forçosa, pot exercir el dret de tanteig o retracte.
7. Els contractes de cessió temporal es poden formalitzar en escriptura pública i inscriure's en el Registre de la Propietat, en la forma establerta per la legislació hipotecària.

Secció segona. Règim específic

Article 105. Règim dels punts d'amarratge i les places d'aparcament a terra

1. L'ocupació dels punts d'amarratge per part de les embarcacions s'ajusta als criteris tècnics i les condicions recollits en les recomanacions oficials de navegabilitat i de seguretat en matèria portuària i en l'ordenació de la zona de servei, sota la direcció i responsabilitat de la persona que gestiona el port.
2. La cessió temporal de l'ús i gaudi de punts d'amarratge i places d'aparcament a terra no reservats a l'ús públic es regeix pel dret privat pel que fa a les relacions entre les parts contractuals. Aquests contractes s'han de subjectar a les disposicions d'aquesta llei, a llurs normes de desplegament i a les clàusules del títol habilitant corresponent.
3. Els contractes de cessió de punts d'amarratge i places d'aparcament a terra, sens perjudici de les clàusules de caràcter privat que s'acordin entre les parts, confereixen un dret d'ús preferent. Aquest dret s'ajusta als termes que estableixi el reglament general d'explotació i policia dels ports. La direcció del port, de manera justificada, pot variar temporalment l'emplaçament dels punts d'amarratge i d'aparcament.
4. L'Administració portuària ha de fixar els imports màxims exigibles, en funció de la zona on estigui situat el port, de la temporada, del període d'estada i del tipus d'embarcació. Les tarifes s'han de fer públiques i han d'estar a disposició dels usuaris.
5. Les embarcacions amarrades en qualsevol port o instal·lació portuària s'han de destinar habitualment a la navegació. És responsabilitat de l'armador acreditar en cada moment que l'embarcació disposa de la documentació exigible i de les assegurances corresponents. En absència de l'armador, aquesta obligació pertoca al titular del dret d'amarratge corresponent, que n'és el responsable.
6. Resta prohibit l'ús d'artefactes per a usos habitacionals, residencials, hotelers o altres tipus d'usos i activitats turístiques, excepte en el cas d'autorització expressa concedida per l'autoritat portuària. El pla director urbanístic portuari pot establir, a més, altres limitacions, requisits o prohibicions relatius a l'ús de les

CVE-DOGC-A-19357090-2019

embarcacions amarrades al port corresponent, tenint en compte llurs característiques singulars.

7. L'estada de les tripulacions en l'embarcació, com a complement de l'activitat principal, que és la navegació, requereix comunicació a la direcció del port, que ha d'oposar-s'hi si la instal·lació no disposa dels serveis necessaris o si l'embarcació no pot garantir de manera autònoma el compliment en matèria de seguretat, residus, abocaments i medi ambient.

8. L'exercici de les facultats d'inspecció i disciplina i de les sancionadores per l'incompliment de les disposicions contingudes en els apartats 6 i 7 corresponen, per raó de la matèria, i de manera coordinada, a l'Administració portuària i a l'ajuntament del terme municipal en què estigui situat el port, en els àmbits competencials respectius.

Article 106. Xàrter nàutic

1. Les embarcacions destinades a contracte d'arrendament nàutic d'acord amb la normativa sobre navegació marítima han d'utilitzar els punts d'amarratge en les mateixes condicions que la resta d'embarcacions esportives. En són responsables solidaris tant el patró de l'embarcació com l'arrendador.

2. L'activitat de xàrter nàutic s'assimila al règim establert per l'article 68 per a les activitats en règim de comunicació.

Article 107. Punts d'amarratge en trànsit

1. S'ha de garantir la disponibilitat de punts d'amarratge i prestació dels serveis portuaris a les embarcacions en trànsit que s'ajustin a les característiques de la instal·lació portuària. Els títols habilitants per a la gestió de ports i instal·lacions portuàries han d'establir els termes i les condicions per a garantir aquest servei tenint en compte el nombre i els tipus d'amarradors existents i les característiques del port.

2. L'ocupació d'un lloc d'amarratge en trànsit comporta l'obligació d'abonar la tarifa corresponent.

Article 108. Cessió d'altres elements portuaris

1. La cessió dels locals comercials i d'oci s'ha de fer amb la comunicació prèvia a l'ajuntament i ha d'establir que l'exercici de qualsevol activitat que s'hi dugui a terme ha de complir la normativa portuària i el reglament d'explotació i policia portuària, a més de la normativa sectorial en matèria d'activitats, i que qualsevol incompliment comporta la rescissió del contracte. També s'ha de fer la comunicació prèvia a l'ajuntament en el cas de transmissió de la titularitat de les activitats que s'hi duen a terme.

2. L'ampliació o reforma dels locals comercials i d'oci objecte de cessió a terceres persones ha de disposar d'autorització del gestor del port i del títol habilitant que correspongui.

3. Les activitats vinculades als usos portuaris complementaris en els locals comercials i d'oci es regeixen per la normativa sectorial d'activitats, sens perjudici de les condicions que s'incorporin en els títols habilitants derivats de l'apartat 1.

Capítol VII. Sector pesquer

Article 109. Instal·lacions portuàries amb activitat pesquera

1. Els ports amb instal·lacions portuàries destinades al sector pesquer han de disposar, com a mínim, d'instal·lacions destinades a l'amarratge i la descàrrega dels productes pesquers i d'instal·lacions destinades a la manipulació, la preparació, la comercialització i la distribució dels productes pesquers.

2. El desembarcament dels productes pesquers s'ha de fer en els molls delimitats a aquest efecte per l'Administració portuària.

3. En tots els expedients per a l'establiment o el canvi de base fixa o temporal i activitats d'aqüicultura és preceptiu i de caràcter vinculant l'informe de l'Administració portuària sobre la disponibilitat d'amarratge per a

CVE-DOGC-A-19357090-2019

l'activitat pesquera, la seva adequació a les necessitats de l'embarcació i de la disponibilitat de serveis de comercialització i de prestació de serveis portuaris.

4. S'han d'establir per reglament les condicions de les instal·lacions portuàries destinades al sector pesquer.

Article 110. Naus de comercialització de productes pesquers i activitats complementàries

1. Les naus de classificació i venda de peix són béns afectes al servei portuari de titularitat pública destinats a la primera venda dels productes de la pesca i centres de control i comercialització que disposen de les instal·lacions necessàries per a dur a terme llur funció.

2. La primera comercialització del peix desembarcat en els ports pesquers es fa en les naus de classificació i venda de peix. La gestió és indirecta, per mitjà de l'atorgament de la corresponent concessió que n'habilita la gestió i l'aprofitament. La concessió atorgada per a l'explotació pot autoritzar la realització per part de l'empresa concessionària d'activitats complementàries de suport a l'activitat pesquera del port corresponent. El procediment d'atorgament de la concessió és regulat pel llibre segon.

3. Les activitats complementàries que el sector pesquer duu a terme en els ports amb activitat pesquera autoritzada han de disposar de la corresponent autorització de l'Administració portuària. Cal garantir la compatibilitat d'aquestes activitats amb els serveis portuaris, l'operativa del port i la disponibilitat de la zona de servei afectada.

4. Les activitats de transferència de productes pesquers a la zona de servei portuària es duen a terme en les zones habilitades per l'Administració portuària.

Títol V. Règim econòmic i financer del sistema portuari

Capítol I. Normes generals sobre el règim econòmic i financer

Article 111. Principi d'autosuficiència financera

El règim econòmic i financer del sistema portuari es regeix pel principi d'autosuficiència financera. D'acord amb aquest principi, els ingressos econòmics de l'Administració portuària han d'ésser suficients per a afrontar:

- a) Les despeses d'explotació, conservació, depreciació i amortització.
- b) Les obligacions legalment exigibles.
- c) El manteniment i la millora de les condicions mediambientals i de seguretat.
- d) L'obtenció d'un rendiment raonable en l'explotació que permeti el finançament de les inversions i les despeses destinades a la creació, l'ampliació i la millora de les infraestructures i superestructures portuàries.

Article 112. Ingressos econòmics de l'Administració portuària

1. Els ingressos econòmics de l'Administració portuària estan constituïts, entre altres, per:

- a) Els recursos legalment assignats a Ports de la Generalitat.
- b) El producte dels tributs, preus, penalitzacions contractuals, multes coercitives i pecuniàries, interessos i altres prestacions patrimonials de caràcter públic exigides en les instal·lacions portuàries sotmeses al control i la tutela del departament competent en matèria de ports.
- c) Els ingressos derivats de les operacions patrimonials efectuades pel departament competent en matèria de ports, en procediments relacionats amb les seves funcions i competències en matèria portuària.
- d) L'import de les garanties adquirides pel departament competent en matèria de ports mitjançant la prescripció o confiscació en procediments relacionats amb les seves funcions i competències en matèria portuària.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

2. Els ingressos econòmics de l'Administració portuària formen part del pressupost d'ingressos de Ports de la Generalitat. Aquests recursos estan afectats al compliment del principi d'autosuficiència financera.

Capítol II. Normes generals sobre els tributs portuaris

Article 113. Tributs portuaris

Els tributs portuaris que regula aquesta llei corresponen a taxes portuàries.

Article 114. Concepte de taxes portuàries

1. Les taxes portuàries són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic portuari, i també la prestació de serveis portuaris generals o la realització d'activitats administratives de competència de l'Administració portuària que afecten o beneficien de manera particular els contribuents o s'hi refereixen.

2. S'entén que l'activitat administrativa o servei afecta o beneficia el contribuent, o s'hi refereix, si ha estat motivada, directament o indirectament, per aquest, pel fet que les seves actuacions o omissions obliguin l'Administració portuària a dur a terme activitats o a prestar serveis de la seva competència.

Article 115. Classes de taxes portuàries

1. Les taxes portuàries es classifiquen en:

- a) Taxes per la utilització privativa del domini públic portuari.
- b) Taxes per l'aprofitament especial del domini públic portuari.
- c) Taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats administratives.

2. Són taxes per la utilització privativa del domini públic portuari:

- a) La taxa d'ocupació privativa del domini públic portuari.
- b) La taxa d'emmagatzematge de mercaderies.
- c) La taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o a l'exercici d'activitats econòmiques.
- d) La taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada.

3. Són taxes per l'aprofitament especial del domini públic portuari:

- a) La taxa d'entrada i estada de vaixells.
- b) La taxa d'atraca de vaixells.
- c) La taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies.
- d) La taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers i vehicles en règim de passatge.
- e) La taxa de la pesca fresca.
- f) La taxa de les embarcacions esportives o de lleure.
- g) La taxa d'estacionament de vehicles.

4. Són taxes per la prestació de serveis o realització d'activitats administratives:

- a) La taxa per la utilització de la bàscula.
- b) La taxa de seguretat portuària.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

c) La taxa pel servei portuari de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells.

Article 116. Import de les taxes portuàries

1. Els criteris metodològics que se segueixen per a valorar cada taxa són els següents:

a) Per a les taxes d'utilització privativa del domini públic portuari: el valor de mercat del bé –terrenys, mirall d'aigua i edificis per zona de servei portuària– i en funció de la classe i la intensitat dels usos del domini públic portuari.

b) Per a les taxes d'aprofitament especial del domini públic portuari: el valor de mercat del bé –terrenys, mirall d'aigua i edificis per zona de servei portuària– i el valor de la utilitat obtinguda.

c) Per a les taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats administratives: cost del servei o activitat.

2. El valor de mercat del bé ocupat o aprofitat es determina específicament de la manera següent:

a) Ocupació de terrenys: consisteix en el valor dels terrenys, que es determina segons criteris de mercat. A aquest efecte, la zona de servei s'ha de dividir en àrees funcionals i s'ha d'assignar als terrenys inclosos en cadascuna un valor, prenent com a referència altres terrenys del terme municipal destinats a usos similars, especialment els que estan qualificats com a usos comercials o industrials. En la valoració final cal tenir presents les obres d'infraestructura portuària i el grau d'urbanització dels terrenys i de les superfícies, i reflectir-hi també el grau de centralitat i de connexió amb els altres mitjans i infraestructures de transport i llur localització.

b) Ocupació de les aigües del port: és el valor del mirall d'aigua, que es determina per referència als terrenys contigus o, si escau, a les àrees de la zona de servei amb una finalitat o un ús similar. En la valoració s'han de prendre en consideració les condicions d'abric, profunditat i emplaçament.

c) Ocupació d'obres i d'instal·lacions: és el valor constituït pels conceptes de l'annualitat comptable d'amortització, el valor del sòl ocupat i el valor de les obres i les instal·lacions.

d) Aprofitament del domini públic portuari: és el valor dels materials aprofitats amb relació a la mitjana dels preus de mercat.

3. La valoració dels terrenys i del mirall d'aigua pot ésser revisada cada cinc anys, o bé abans si es produeixen modificacions a la zona de servei del port. Ports de la Generalitat ha de remetre al departament competent en matèria portuària, amb l'informe preceptiu del departament competent en matèria de finances, la valoració dels terrenys i del mirall d'aigua, i aquesta valoració s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

4. L'import de les taxes per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat no pot excedir, en conjunt, del cost real o previsible del servei o l'activitat de què es tracti o, en tot cas, del valor de la prestació rebuda.

5. Per a determinar l'import de les taxes es prenen en consideració els costos directes i indirectes, inclosos els de caràcter financer, amortització de l'immobilitzat i, si escau, els necessaris per a garantir el manteniment i un exercici raonable del servei o activitat per la prestació o realització del qual s'exigeix la taxa.

Article 117. Modulació de la quota líquida de les taxes portuàries

1. Per a garantir l'efectiva aplicació del principi d'autosuficiència financera i equilibrar l'oferta de béns, serveis i activitats en les diverses infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, Ports de la Generalitat pot acordar amb caràcter anual l'establiment d'increments o reduccions sobre la quota líquida que cal ingressar de totes o algunes de les taxes per aprofitament especial i utilització privativa del domini públic portuari exigibles en una determinada infraestructura portuària, amb el límit màxim del 20%.

2. Per a garantir l'equilibri territorial del sistema portuari català, promovent el desenvolupament empresarial amb l'objectiu de generar un impacte econòmic i social sostingut en determinades infraestructures portuàries infrautilitzades per activitats de nova creació, Ports de la Generalitat pot acordar, per al càlcul de la taxa d'ocupació privativa del domini públic portuari, en funció de la inversió que hagi de fer el promotor de l'activitat, aplicar una reducció com a màxim del 50 % de la base imposable d'aquesta taxa, determinada, en l'últim estudi de valoració de terrenys i mirall d'aigua, com a mitjana del total d'instal·lacions portuàries, sempre que el valor resultant sigui superior o igual al valor de la base imposable obtingut per a la instal·lació en aquest estudi i per un termini que no superi el nombre d'anys necessaris per a recuperar la meitat de la

inversió efectuada.

3. Les dues modulacions a què fa referència aquest article no es poden aplicar de manera simultània.

Article 118. Repercussió

Si els tributs portuaris es quantifiquen pel mètode d'estimació objectiva, els subjectes passius poden repercutir-los a tercers usuaris de les instal·lacions portuàries amb el límit de l'import que els correspongui en el règim esmentat.

Article 119. Competència en matèria de gestió, recaptació i revisió dels tributs portuaris

Correspon a Ports de la Generalitat la gestió, la recaptació i la revisió dels tributs portuaris exigits en les infraestructures portuàries que són competència de la Generalitat.

Article 120. Regles especials de gestió en matèria tributària

1. Les exempcions i bonificacions establertes per aquesta llei les aplica Ports de la Generalitat després de la sol·licitud prèvia de les persones obligades tributàriament. S'exceptua, tanmateix, la bonificació per a acollir-se al mètode d'estimació objectiva en la determinació de la quota íntegra, que Ports de la Generalitat aplica d'ofici.

2. L'Administració hidràulica està exempta del pagament de les taxes portuàries per les instal·lacions o activitats que dugui a terme quan s'hagi declarat formalment una situació d'escassetat de recursos hídrics per a gestionar un abastament d'emergència o quan participi en activitats per a afrontar situacions de contaminació portuària o marítima.

Article 121. Recaptació dels tributs portuaris

1. Correspon a Ports de la Generalitat la recaptació dels tributs portuaris en període voluntari, en la forma establerta per la normativa tributària.

2. Correspon al departament competent en matèria tributària la recaptació dels tributs portuaris en període executiu. A excepció dels recàrrecs del període executiu i de les costes del procediment de constrenyiment, les quantitats recaptades s'han de transferir als comptes de Ports de la Generalitat i han de formar part del seu pressupost d'ingressos.

3. El procediment de constrenyiment pot concloure amb l'adjudicació de béns a Ports de la Generalitat quan es tracta de béns l'adquisició dels quals pugui interessar a l'entitat i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació. En aquests casos, la proposta i la resolució sobre l'adjudicació de béns corresponen als òrgans competents de Ports de la Generalitat. Els béns l'adjudicació dels quals s'hagi acordat, i també els documents necessaris per a la inscripció en els registres públics, s'han de lliurar o, si escau, s'han de posar a disposició de l'entitat.

Article 122. Garanties del deute tributari

1. Els vaixells, les embarcacions d'esbarjo, les mercaderies i les unitats de càrrega, els vehicles de tracció mecànica i els béns mobles de suport a l'exercici d'activitats econòmiques que les persones obligades tributàriament emprin per a aprofitar o utilitzar el domini públic portuari o que motiven la sol·licitud o recepció de serveis o activitats de competència de l'Administració portuària estan afectats al pagament dels tributs portuaris.

2. Els adquirents de tots els béns a què fa referència l'apartat 1 responen subsidiàriament amb aquests, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga. Els béns i drets transmesos queden afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin les transmissions, adquisicions o importacions, qualsevol que en sigui el posseïdor, llevat que aquest resulti ésser una tercera persona protegida per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol, en establiment mercantil o industrial, en el cas de béns mobles no inscripibles.

3. Ports de la Generalitat té dret a retenir, per davant de tothom, els vaixells, les embarcacions d'esbarjo, les

CVE-DOGC-A-19357090-2019

mercaderies i les unitats de càrrega, els vehicles de tracció mecànica i els béns mobles de suport a l'exercici d'activitats econòmiques per al pagament dels tributs portuaris, si no se'n garanteix suficientment el pagament.

Article 123. Ajornaments i fraccionament

1. Els deutes tributaris que estan en període voluntari o executiu es poden ajornar o fraccionar en els termes establerts per la normativa tributària.

2. Resten dispensades de l'obligació d'aportar garantia amb motiu de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament les persones els deutes de les quals, en conjunt, no excedeixin els 18.000 euros. Als efectes de la determinació d'aquesta quantia, s'han d'acumular en el moment de la sol·licitud tant els deutes a què es refereix la mateixa sol·licitud com qualsevol altra del mateix deutor per al qual s'hagi sol·licitat i no resol't l'ajornament o fraccionament, i també l'import dels deutes ajornats o fraccionats, llevat que estiguin degudament garantits.

3. Correspon a Ports de la Generalitat acordar l'ajornament o fraccionament dels deutes tributaris en període voluntari de pagament i establir les normes de desplegament.

Article 124. Reemborsament del cost de les garanties

Correspon a Ports de la Generalitat acordar el reemborsament del cost de les garanties en matèria de tributs portuaris en els casos i mitjançant el procediment establerts per la legislació tributària.

Capítol III. Taxes portuàries per la utilització privativa del domini públic portuari

Secció primera. Taxa per ocupació privativa del domini públic portuari (T01)

Article 125. Fet imposable

El fet imposable de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari consisteix en aquesta ocupació, en virtut d'una autorització, una concessió o un contracte atorgat per l'Administració portuària. En resten exemptes les superfícies d'ús públic com els accessos, els vials i les zones verdes.

Article 126. Subjecte passiu

Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària que ocupin el domini públic portuari en virtut d'una autorització, una concessió o un contracte.

Article 127. Exempcions

Resten exemptes de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari:

- a) La Creu Roja, respecte a les activitats pròpies que té encomanades aquesta institució en matèria de salvament marítim, i altres organitzacions no governamentals en casos d'ocupació temporal vinculada a accions concretes de rescat de persones o altres tasques humanitàries.
- b) Les entitats sense finalitats lucratives legalment constituïdes l'activitat de les quals estigui exclusivament vinculada a l'atenció de tripulants i passatgers.
- c) Els òrgans i les entitats de les administracions públiques que exerceixen activitats de vigilància, de repressió del contraban, de salvament i de lluita contra la contaminació marina, les relacionades amb la defensa nacional, la inspecció i protecció del medi marí i costaner, la protecció dels recursos pesquers, la lluita contra el tràfic il·lícit de drogues i la seguretat pública.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Article 128. Acreditament i exigibilitat

1. El període impositiu de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari coincideix amb l'any natural. No obstant això, el període impositiu ha d'ésser inferior a l'any en els casos següents:

a) Si l'ocupació del domini públic portuari té una durada inferior a l'any. En aquest cas, el període impositiu coincideix amb el determinat en el títol habilitant corresponent.

b) Si el primer any d'ocupació del domini públic portuari l'ocupació no s'inicia l'1 de gener o si, en l'any de cessació en l'ocupació del domini públic portuari, la cessació es produeix en un moment anterior al 31 de desembre. En aquests dos casos, el període impositiu ha de comprendre el període de temps durant el qual s'ocupi el domini públic portuari l'any de referència.

2. La taxa s'acredita en el moment en què s'inicia l'ocupació dels béns de domini públic portuari, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb la data de formalització del títol habilitant corresponent. Tanmateix, quan l'ocupació hagi estat autoritzada durant més d'un any, l'acreditament del segon i els exercicis següents té lloc l'1 de gener de cada any.

3. Quan comença l'ocupació del domini públic portuari iniciat l'any natural, s'ha de liquidar la quota proporcional corresponent al nombre de mesos que restin per a finalitzar el període impositiu, inclòs el de la data d'ocupació. Així mateix, si el termini de vigència del títol habilitant és inferior a un any s'ha de liquidar la quota proporcional corresponent al nombre de mesos autoritzats.

4. En cas de cessació de l'ocupació abans de l'acabament del període impositiu, la quota s'ha de prorratejar per mesos naturals, exclòs el mes en el qual es produeixi aquesta circumstància. A aquest efecte, s'ha de considerar com a data de cessació la de la resolució que decreta l'extinció del títol habilitant per a l'ocupació del domini públic portuari, i les persones obligades tributàriament poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als mesos naturals que resten fins al 31 de desembre. Aquesta mateixa regla s'ha d'aplicar en cas d'extinció anticipada dels títols habilitants la durada dels quals sigui inferior a l'any.

5. La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar d'acord amb els elements de quantificació vigents en el moment de l'acreditament. Si l'ocupació del domini públic portuari ha estat autoritzada durant més d'un any, la quota íntegra de la taxa en el segon i els exercicis següents s'ha de determinar d'acord amb els elements de quantificació vigents l'1 de gener de cada any.

6. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat. Si la durada del títol habilitant de l'ocupació del domini públic portuari excedeix l'any, el deute s'ha de satisfer amb periodicitat semestral. No obstant això, Ports de la Generalitat pot autoritzar pagaments a compte.

Article 129. Elements de quantificació de la taxa

1. El valor de mercat dels béns de domini públic portuari ocupats per zones de servei portuàries i prenent en consideració la modalitat de bé demanial afectat és el següent:

Zona de servei portuària	Modalitat del bé de domini públic portuari ocupat		
	Valor del metre quadrat o lineal del terreny	Valor del metre quadrat o lineal de làmina d'aigua	Valor del metre quadrat o lineal de les obres o instal·lacions
Zona de servei portuària nord	412,24 €	16,77 €	875,75 €
Zona de servei portuària centre	617,52 €	21,61 €	1.057,21 €
Zona de servei portuària sud	363,93 €	10,94 €	843,98 €

CVE-DOGC-A-19357090-2019

2. La base imposable de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari està constituïda per la mitjana del valor de mercat dels béns de domini públic portuari de les zones de servei portuàries en els termes següents:

- a) Valor mitjà del metre quadrat o lineal del terreny: 455,83 euros.
- b) Valor mitjà del metre quadrat o lineal de làmina d'aigua: 16,56 euros.
- c) Valor mitjà del metre quadrat o lineal de les obres i instal·lacions: 886,52 euros.

3. La superfície de domini públic portuari ocupada es computa en metres quadrats. Tanmateix, quan l'ocupació s'efectua per mitjà de canonades, línies, canalitzacions i altres elements similars, es computa en metres lineals.

4. El tipus de gravamen de la taxa s'estableix en funció de la classe d'ús portuari assignat al bé de domini públic portuari ocupat i de la modalitat del bé afectat, d'acord amb el que s'estableix en el quadre següent:

Classe d'ús	Tipus de gravamen		
	Terrenys	Aigua	Obres i instal·lacions
Comercial	3,00%	3,00%	3,60%
Industrial	3,00%	3,00%	3,60%
Logistic	3,00%	3,00%	3,60%
Nauticoesportiu	3,00%	3,00%	3,60%
Pesquer	2,00%	2,00%	2,40%
Atípic	5,00%	5,00%	6,00%
Port esportiu íntegre en règim de concessió	3,00%	3,00%	3,60%

Article 130. Quota tributària primària

1. La quota íntegra primària de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari es determina multiplicant el valor del metre quadrat o lineal de la modalitat de domini públic portuari pel nombre de metres quadrats o lineals realment ocupats i pel tipus de gravamen. Quan la base imposable i el tipus de gravamen aplicables als béns ocupats siguin diferents, s'ha de calcular la quota íntegra corresponent a cadascun de manera independent i se n'ha de sumar el resultat.

2. Sobre la quota íntegra, que anomenem *primària*, s'han d'aplicar de manera successiva i multiplicadora les reduccions i bonificacions que li pertocin. A aquests efectes, la quota íntegra primària s'ha de multiplicar, successivament, pels coeficients reductors corresponents, entenent per coeficient reductor la unitat menys el valor de la reducció o bonificació en tant per u.

3. S'estableixen les reduccions de la quota íntegra primària següents:

- a) La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% si només s'ocupa el vol o subsòl dels terrenys, espais submergits o zones de platja. Aquesta reducció no és aplicable si s'impedeix la utilització de la superfície.
- b) La quota íntegra primària de la taxa, si escau, reduïda és reduïble en un 20% en ocupacions de superfície superiors als 5.000 metres quadrats destinades a l'activitat nàutica esportiva i a la reparació i conservació d'embarcacions.

4. S'estableixen les bonificacions següents:

- a) Bonificació per inversió: els contribuents que facin una inversió econòmica en el domini públic portuari consistent en obres vinculades a la potenciació de l'activitat nàutica esportiva que afectin la infraestructura portuària i la superestructura per a potenciar la millora i la qualitat del servei poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació de l'1% de la quota íntegra primària i, si escau, reduïda de la taxa per cada 200.000 euros objecte

CVE-DOGC-A-19357090-2019

d'inversió. Aquesta bonificació es pot aplicar durant tot el termini concessional, sempre que s'hagi acordat i documentat prèviament el termini d'execució.

b) Bonificacions per a potenciar pràctiques mediambientals i incentivar la qualitat en la prestació de serveis: els contribuents que acreditin la implantació d'un sistema de gestió i auditoria mediambiental, d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1221/2009 del Parlament Europeu i del Consell, del 25 de novembre de 2009, relatiu a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), i pel qual es deroguen el Reglament (CE) núm. 761/2001 i les Decisions 2001/681/CE i 2006/193/CE de la Comissió, o disposin d'un sistema de gestió mediambiental segons la norma internacional ISO 14001 poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació de la quota íntegra primària i, si escau, reduïda i bonificada de la taxa del 15% o del 10%, respectivament, no acumulativa. Si es disposa de la certificació ISO 9001 de qualitat, la bonificació és del 5%, acumulable a les anteriors. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar durant tot el termini concessional sempre que les certificacions estiguin en vigor.

c) En el cas de contribuents que corresponguin a ports gestionats totalment en règim de concessió que per a la gestió de tota la instal·lació portuària disposin del sistema de gestió i auditoria mediambiental segons el reglament EMAS o disposin d'un sistema de gestió mediambiental o de qualitat segons les normes internacionals també referides, poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació de la quota íntegra primària i, si escau, reduïda i bonificada de la taxa del 40%, del 30% o del 5%, respectivament, no acumulativa. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar durant tot el termini concessional, sempre que les certificacions estiguin en vigor.

d) Bonificació per foment de la nàutica lleugera o sense motor: els contribuents que destinin espais per al foment de la nàutica lleugera o sense motor poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 90% del còmput dels metres quadrats destinats a aquesta activitat, amb l'obligació de repercutir-hi la bonificació. S'aplica sobre la part de la quota íntegra primària i, si escau, reduïda i bonificada que correspongui. Per a obtenir aquesta bonificació, cal que la federació esportiva que correspongui certifiqui l'activitat duta a terme.

e) Bonificació a la pesca artesanal en els ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió: els contribuents que destinin espais al manteniment de l'activitat tradicional de pesca artesanal poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 90% del còmput dels metres quadrats destinats a aquesta activitat, amb l'obligació de repercutir la bonificació en les quotes que es girin per ocupació als pescadors acreditats degudament. S'aplica sobre la part de la quota íntegra primària i, si escau, reduïda i bonificada que correspongui.

f) Bonificació a les superfícies destinades a àrees tècniques o escars en els ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió: els contribuents corresponents a ports esportius gestionats totalment en règim de concessió poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50% en el còmput de la superfície no edificada que correspongui a àrea tècnica o escar i que es destini al manteniment i la reparació d'embarcacions com a activitat complementària del port. S'aplica sobre la part de la quota íntegra primària i, si escau, reduïda i bonificada que correspongui.

5. Es limita l'aplicació de reduccions, bonificacions o reduccions i bonificacions de manera conjunta:

a) Les reduccions i bonificacions es poden aplicar en cascada simultàniament amb el límit màxim, juntament amb les reduccions aplicades, del 50% de la quota íntegra primària.

b) En el cas de les bonificacions aplicables als ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió, l'acumulació de les bonificacions establertes per les lletres a i c de l'apartat 4 no pot excedir el 50% de la quota íntegra primària.

Secció segona. Taxa d'emmagatzematge de mercaderies (T02)

Article 131. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa d'emmagatzematge de mercaderies consisteix en l'ocupació de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada per la mercaderia, en ocasió d'alguna de les operacions portuàries d'emmagatzematge o dipòsit.

2. Si l'emmagatzematge o dipòsit de vehicles es fa en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible en el cas que la mercaderia utilitzi qualsevol forma de béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 132. Supòsits de no subjecció

No està subjecta a la taxa d'emmagatzematge de mercaderies la utilització del domini públic portuari en zona de trànsit descoberta, efectuada per les mercaderies carregades o descarregades utilitzant mitjans no rodadors, durant el mateix dia de càrrega o descàrrega i l'immediat anterior o posterior, respectivament.

Article 133. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjecte passiu de la taxa d'emmagatzematge de mercaderies, en concepte de contribuent, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària propietàries de la mercaderia.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa, en concepte de substitut del contribuent:

a) Si la mercaderia està consignada, la part consignatària, transitària o operadora logística representant de la mercaderia, de manera solidària.

b) Si la mercaderia no està consignada, la persona física o jurídica que presti el servei portuari específic de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbordament de les mercaderies.

Article 134. Exempcions

Resten exemptes de la taxa d'emmagatzematge de mercaderies les mercaderies a què fa referència l'article 167.

Article 135. Acreditament

1. La taxa d'emmagatzematge de mercaderies s'acredita quan s'inicia l'ocupació del domini públic portuari per mitjà de les operacions d'emmagatzematge o dipòsit, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'hagués produït l'ocupació del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada ocupació.

Article 136. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa d'emmagatzematge de mercaderies són:

a) La superfície de domini públic portuari ocupada computada en metres quadrats.

b) El temps d'ocupació del domini públic portuari.

c) El tipus de bé de domini públic portuari ocupat.

2. La superfície de domini públic portuari ocupada s'ha de computar prenent com a referència el rectangle circumscrit exteriorment a la partida total de mercaderies dipositades o emmagatzemades, definit de manera que dos dels seus costats siguin paral·lels a l'escaló del moll si aquest és recte; altrament es defineix de manera que dos costats siguin normals de la tangent de la corba del moll. El resultat s'ha d'arrodonir per a obtenir, en metres quadrats sense decimals, el número immediat anterior, si la fracció de metre quadrat és inferior a 0,5, o posterior, si la fracció és superior. Es procedeix anàlogament amb tarimes, magatzems, locals i instal·lacions, els costats dels quals serveixen de referència.

3. Als efectes del pagament de la taxa, la superfície ocupada s'ha d'anar reduint, per quartes parts, a mesura que les mercaderies es vagin retirant. Amb aquesta finalitat, s'ha de computar la totalitat de la superfície ocupada mentre no se n'hagi aclarit el 25%; el 75%, quan l'esmentada superfície assoleixi el 25% sense superar el 50%; el 50%, quan sigui del 50% sense assolir el 75%, i el 25%, quan sigui del 75% fins a la desocupació completa dels béns demaniais.

4. El temps d'ocupació del domini públic portuari es computa per dies complets. Com a regla general, els terminis inicial i final del període d'ocupació coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de l'autorització corresponent. Tanmateix, quan l'ocupació del domini públic portuari s'ha efectuat sense sol·licitar l'autorització, els esmentats terminis es corresponen amb els dies d'inici i finalització de l'ocupació. El primer dia d'ocupació

CVE-DOGC-A-19357090-2019

sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en l'ocupació després de les dotze del migdia.

5. Els béns demaniais es classifiquen en zones de trànsit i d'emmagatzematge. Aquestes, al seu torn, s'ordenen en superfícies cobertes i descobertes.

Article 137. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa d'emmagatzematge de mercaderies es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent per la superfície de domini públic portuari ocupada i pels dies d'ocupació emprats.

Tipus del bé demanial	Dies d'ocupació	Import per metre quadrat
1. Zona de trànsit		
1.1. Superfície descoberta	1 a 3 dies	0,00000 €
	4 a 10 dies	0,02500 €
	11 a 17 dies	0,05000 €
	18 a 30 dies	0,075005 €
	Més de 30 dies	0,10000 €
1.2. Superfície coberta	1 a 3 dies	0,05000 €
	4 a 10 dies	0,07500 €
	11 a 17 dies	0,10000 €
	18 a 30 dies	0,15000 €
	Més de 30 dies	0,20000 €
2. Zona d'emmagatzematge		
2.1. Superfície descoberta	1 a 3 dies	0,00000 €
	4 a 10 dies	0,01300 €
	11 a 17 dies	0,02500 €
	18 a 30 dies	0,03800 €
	Més de 30 dies	0,05000 €
2.2. Superfície coberta	1 a 3 dies	0,01500 €
	4 a 10 dies	0,02500 €
	11 a 17 dies	0,05000 €
	18 a 30 dies	0,07500 €
	Més de 30 dies	0,10000 €

2. Per a determinar la quota íntegra de la taxa, la tarifa s'ha d'aplicar de manera esglaonada.

Secció tercera. Taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques (T03)

Article 138. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques consisteix en la utilització privativa de qualsevol bé de domini públic portuari mitjançant:

- a) El dipòsit d'objectes i materials emprats en la manipulació de mercaderies, subministrament o avituallament a vaixells, embarcament i desembarcament de passatgers, equipatges i vehicles i, en general, per a la prestació de qualsevol tipus de servei portuari o activitat econòmica al port.
- b) El dipòsit de materials de construcció, tanques, puntals, cavallets, bastides i altres instal·lacions anàlogues.
- c) El dipòsit d'aparells de venda automàtica.
- d) El dipòsit d'estrís de pesca.
- e) L'ocupació del domini públic portuari amb cadires, taules, tribunes, empostissats i altres béns mobles similars.

2. Si la utilització privativa té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si els béns mobles utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 139. Supòsits de no-subjecció

No resten subjectes a la taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques:

- a) L'ocupació del domini públic portuari per mitjà del dipòsit de materials de construcció, tanques, puntals, cavallets, bastides i altres instal·lacions anàlogues efectuada per empreses contractades per l'Administració portuària per a l'execució d'obres de la seva competència.
- b) L'ocupació del domini públic portuari en zona de trànsit descoberta amb les mercaderies carregades o descarregades utilitzant mitjans no rodadors durant el mateix dia de càrrega o descàrrega i l'immediat anterior o posterior, respectivament.
- c) L'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles subjectes i no exempts de les taxes d'entrada i estada de vaixells, atracada de vaixells, càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies, embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers i vehicles en règim de passatge, de la pesca fresca, de les embarcacions d'esbarjo, d'estacionament de vehicles, d'emmagatzematge de mercaderies, d'instal·lació de senyals informatius i rètols indicadors i d'estada de vaixells a la zona del varador.

Article 140. Subjecte passiu

Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària a favor de les quals s'atorgui l'autorització per a utilitzar el domini públic portuari amb béns mobles o, si no n'hi ha, que es beneficiïn de la utilització si s'ha procedit sense l'autorització pertinent.

Article 141. Exempcions

Resten exempts de la taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació

CVE-DOGC-A-19357090-2019

de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques:

- a) L'Administració general de l'Estat, les comunitats autònomes i els municipis en exercici de llurs competències.
- b) La Creu Roja, respecte a les activitats pròpies que té encomanades aquesta institució en matèria de salvament marítim, i altres organitzacions no governamentals en casos d'ocupació temporal vinculada a accions concretes de rescat de persones o altres tasques humanitàries.
- c) Les entitats sense finalitats lucratives legalment constituïdes l'activitat de les quals estigui exclusivament vinculada a l'atenció de tripulants i passatgers.

Article 142. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques s'acredita quan s'inicia la utilització privativa del domini públic portuari, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització pertinent.
2. Si s'hagués produït la utilització privativa del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.
3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat. Les parts tributàries obligades han de satisfer el deute amb periodicitat mensual o anual, quan el termini de durada de l'autorització s'ha establert per mesos, o, si escau, pel termini de vigència màxim establert per la llei.
4. Si, per causa no imputable al subjecte passiu, no s'arriba a consumir íntegrament el període d'utilització autoritzat, els obligats tributaris poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies o mesos que resten per a completar el període esmentat.

Article 143. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques són:
 - a) La superfície de domini públic portuari ocupada.
 - b) El temps d'ocupació del domini públic portuari.
2. La superfície de domini públic portuari ocupada es computa en metres quadrats.
3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en dies, mesos o anys, segons els casos.
4. Com a regla general, els terminis inicial i final del període d'ocupació coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de l'autorització simplificada corresponent. Tanmateix, si l'ocupació del domini públic portuari s'ha efectuat sense sol·licitar-ne l'autorització, el període s'ha de computar per dies i els terminis inicial i final es corresponen amb els moments de començament i finalització de l'ocupació.
5. Si el període d'ocupació es computa per dies, aquests s'entenen complets. Amb aquesta finalitat, el primer dia d'utilització sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en la utilització a partir de les dotze del migdia.

Article 144. Quota tributària

La quota íntegra de la taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent per la superfície de domini públic portuari ocupada i pel temps d'ocupació previst.

Concepte	Import del metre per dia	Import del metre per mes	Import del metre per any

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Dipòsit d'objectes i materials emprats en la manipulació de mercaderies, subministrament o avituallament a vaixells, embarcaments i desembarcaments de passatgers, equipatges i vehicles	0,1400 €	3,7400 €	41,2100 €
Dipòsit de materials de construcció, tanques, puntals, cavallets, bastides i altres instal·lacions anàlogues	0,1700 €	4,7000 €	51,2300 €
Dipòsit d'estrís de pesca	0,1200 €	3,3400 €	36,4600 €
Dipòsit d'aparells de venda automàtica i ocupació del domini públic portuari amb cadires, taules, tribunes, tarimes i altres béns mobles similars	0,3200 €	8,6900 €	94,7800 €
Dipòsit d'objectes i materials utilitzats en la prestació de qualsevol altre servei o activitat	0,1500 €	4,1900 €	45,7400 €

Secció quarta. Taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador (T04)

Article 145. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador consisteix en la utilització privativa del domini públic portuari en ocasió de l'estada dels vaixells o embarcacions en els espais terrestres de la zona de servei destinats a varador.

2. Si la utilització privativa té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible en el cas que els vaixells o les embarcacions utilitzin de qualsevol manera béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 146. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador, en concepte de contribuent, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària a favor de les quals s'atorgui l'autorització per a utilitzar el domini públic portuari amb el vaixell o embarcació o, a manca d'aquestes, les que es beneficiïn de la utilització si s'ha procedit sense l'autorització pertinent.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa, en concepte de substituït del contribuent:

a) En els vaixells pesquers, si estan consignats, el consignatari. Altrament, i de manera solidària, les persones físiques o jurídiques que duen a terme l'activitat de reparació o manteniment del vaixell a la zona del varador, el propietari i l'armador del vaixell si, en aquest segon cas, es tracta de persones físiques, jurídiques o entitats sense personalitat jurídica diferents.

b) En els vaixells que no són de pesca, si estan consignats, el consignatari. Altrament, i de manera solidària, les persones físiques o jurídiques que duguin a terme l'activitat de reparació o manteniment del vaixell a la zona del varador, el propietari, el navilier i el capità o el patró del vaixell.

Article 147. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador s'acredita quan s'inicia la utilització privativa del domini públic portuari, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització pertinent.

2. Si s'hagués produït la utilització privativa del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa té lloc en el moment d'inici de la utilització esmentada.

3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

4. Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir íntegrament el període d'utilització autoritzat, es pot sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies que resten per a completar el dit període.

Article 148. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador són:

- a) La superfície de domini públic portuari utilitzada.
- b) El temps d'utilització del domini públic portuari.
- c) La classe de vaixell o embarcació.

2. La superfície de domini públic portuari utilitzada es computa en metres quadrats i es calcula multiplicant l'eslora màxima del vaixell o embarcació per la màniga màxima.

3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per dies complets. Com a regla general, els terminis inicial i final del període d'utilització coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de l'autorització pertinent. Tanmateix, quan la utilització del domini públic portuari s'hagi efectuat sense sol·licitar l'autorització, els esmentats terminis es corresponen amb els dies de començament i finalització de l'ocupació.

4. El primer dia d'ocupació sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si l'ocupació cessa després de les dotze del migdia.

5. Els vaixells o embarcacions es classifiquen en pesquers i els restants.

Article 149. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent per la superfície de domini públic portuari ocupada i pel temps d'ocupació emprat.

Tipus de vaixell	Valor del metre quadrat per dia			
	Dia 1	Dia 2 a 7	Dia 8 a 30	Dia 31 en endavant
Vaixells pesquers	0,1900 €	0,1226 €	0,0791 €	0,0510 €
Resta de vaixells	0,5661 €	0,3652 €	0,2356 €	0,1520 €

2. Per a determinar la quota íntegra de la taxa, la tarifa s'ha d'aplicar de manera esglaonada.

3. Si el vaixell o l'embarcació que utilitza la zona de varador està destinat a la prestació d'un servei portuari, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 20% de la quota íntegra de la taxa.

Capítol IV. Taxes portuàries per l'aprofitament especial del domini públic portuari

Secció primera. Taxa d'entrada i estada de vaixells (TA1)

Article 150. Fet imposable

CVE-DOGC-A-19357090-2019

1. El fet imposable de la taxa d'entrada i estada de vaixells consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada pel vaixell, en ocasió de les operacions portuàries d'entrada i estada, incloses les aigües del port, els canals d'accés i les zones de fondeig o ancoratge.

2. Si les operacions portuàries d'entrada i estada tenen lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si el vaixell utilitza de qualsevol manera béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 151. Supòsits de no-subjecció

No resten subjectes a la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador els vaixells subjectes i no exempts de les taxes de la pesca fresca i de les embarcacions d'esbarjo.

Article 152. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el propietari, el navilier i el capità o el patró del vaixell.

2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa, en concepte de substitut del contribuent, el consignatari del vaixell quan aquest es troba consignat.

Article 153. Exempcions

Resten exempts de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador:

a) Els vaixells la titularitat dels quals correspon a l'Administració general de l'Estat, de les comunitats autònomes o dels municipis que estiguin destinats exclusivament a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.

b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats exclusivament a la prestació de serveis de la seva competència en règim de gestió directa.

c) La Creu Roja, respecte a les activitats pròpies que té encomanades aquesta institució en matèria de salvament marítim, i altres organitzacions no governamentals en casos d'ocupació temporal vinculada a accions concretes de rescat de persones o altres tasques humanitàries.

Article 154. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador s'acredita quan el vaixell entra en les aigües de la zona de servei del port, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa té lloc en el moment d'inici de la utilització esmentada.

3. El pagament del deute tributari s'efectua per avançat. Tanmateix, quan resulta aplicable la reducció per estada prolongada, les persones obligades tributàriament han de pagar el deute amb periodicitat mensual.

4. Si el període d'estada autoritzat s'ha d'ampliar, les persones obligades tributàriament han de formular una nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent.

5. Si, per causa no imputable al subjecte passiu, no s'arriba a consumir íntegrament el període d'estada autoritzat, les parts tributàries obligades poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent a les hores que resten per a completar el període esmentat.

Article 155. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador són:

a) L'arqueig brut del vaixell.

b) El temps d'utilització del domini públic portuari.

2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en hores i minuts. El temps d'utilització efectiva es calcula a partir del moment de la posada a disposició o reserva del lloc d'atracada o ancoratge fins que el vaixell abandona la zona de servei. El temps d'utilització es computa al 50% si l'entrada i l'estada del vaixell tenen lloc en dies festius i caps de setmana mentre s'espera d'iniciar el conjunt d'operacions comercials en dia feiner.

Article 156. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador es determina multiplicant la quantia fixa de 0,50 euros per cada 100 tones de registre brut (o per cada 100 unitats d'arqueig) o fracció i pel temps d'utilització del domini públic portuari. La quantitat així obtinguda es modula mitjançant l'aplicació dels coeficients següents:

- a) Per a vaixells de 0 a 10 GT: 0,80.
- b) Per a vaixells de més de 10 a 100 GT: 0,85.
- c) Per a vaixells de més de 100 a 400 GT: 0,90.
- d) Per a vaixells de més de 400 a 4.000 GT: 0,95.
- e) Per a vaixells de més de 4.000 a 6.000 GT: 1,05.
- f) Per a vaixells de més de 6.000 GT: 1,15.

2. La quota íntegra de la taxa, modulada d'acord amb els coeficients referits en l'apartat 1, es redueix en la proporció que correspongui en alguna de les circumstàncies següents:

- a) El tipus de navegació, atenent les emissions emeses.
- b) La utilització d'instal·lacions en règim d'autorització o concessió administrativa.
- c) Estades prolongades.
- d) Arribada forçosa.
- e) Creuers turístics, sempre que compleixin els estàndards ambientals.
- f) Transport marítim en curta distància, sempre que compleixi els estàndards ambientals.

3. La quota de la taxa només pot ésser objecte d'una reducció. En cas que es donin els requisits per a aplicar-hi dues o més reduccions, s'ha d'aplicar la que resulti més favorable a la persona obligada tributàriament.

4. En consideració al tipus de navegació, la quota íntegra de la taxa es redueix en un 10% en el cas de vaixells amb bandera d'un estat membre de la Unió Europea registrats al territori de la Unió i que efectuïn navegació interior a la Unió Europea.

5. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 40% si les operacions portuàries d'entrada i estada tenen lloc en infraestructures portuàries o altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa, sempre que es compleixin els estàndards ambientals.

6. Tenint en compte una estada prolongada, la quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% en els casos següents:

- a) Vaixells turístics locals.
- b) Vaixells destinats al dragatge i a l'avituallament.
- c) Vaixells destinats a la prestació de serveis portuaris generals o específics.
- d) Vaixells destinats a l'aqüicultura o a constituir viviers flotants.
- e) Embarcacions professionals dedicades al lloguer, amb o sense patró.
- f) Vaixells en construcció, reparació, transformació i desballestament.
- g) Vaixells pesquers l'última operació de descàrrega o transbordament dels quals s'hagi efectuat al port i

CVE-DOGC-A-19357090-2019

estiguin a l'atur biològic o veda.

h) Vaixells en dipòsit judicial.

i) Vaixells, inclosos els pesquers, inactius.

j) Altres vaixells l'estada dels quals sigui superior a un mes.

7. En els casos de les lletres *i* i *j*, a partir del segon mes d'estada la reducció és del 40%; el tercer mes, del 30%; el quart mes, del 20%, i el cinquè mes, del 10%. Transcorreguts sis mesos des de l'entrada i estada, no s'ha d'aplicar cap reducció.

8. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% si l'entrada i l'estada del vaixell es produeix per arribada forçosa. Aquesta reducció només s'ha d'aplicar durant els primers set dies d'estada del vaixell.

9. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% si el vaixell té la consideració de creuer turístic i compleix els estàndards ambientals.

10. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% si el vaixell efectua transport marítim en curta distància i compleix els estàndards ambientals. Per al transport marítim de curta distància, cal atènyer-se a allò que determini el dret marítim comunitari i internacional.

11. La quota íntegra de la taxa, reduïda en la forma establerta en l'apartat 2, pot ésser objecte d'alguna bonificació per protecció del medi ambient.

12. La quota íntegra de la taxa només pot ésser objecte d'una bonificació. En cas que es donin els requisits per a aplicar dues o més bonificacions, només s'ha d'aplicar la que resulti més favorable a l'obligat tributari.

13. Si els vaixells operats per un mateix navilier o de creuer turístic, o, si escau, de diferents companyies navilieres però que disposin d'acords d'explotació compartida, fan més de dotze escales en una mateixa infraestructura portuària durant l'any natural, i compleixen els estàndards ambientals, els obligats tributaris poden sol·licitar l'aplicació de les bonificacions detallades en la taula següent:

Tipus de vaixell	Nombre d'escales a l'any				
	13 a 18	19 a 24	25 a 40	41 a 60	De 61 en endavant
Vaixells d'arqueig de fins a 15.000 GT	10%	25%	40%	50%	55%
Vaixells d'arqueig superior a 15.000 GT	15%	30%	45%	55%	60%

14. Si el capità o el patró d'un vaixell comercial acredita davant de Ports de la Generalitat el compliment de condicions de respecte al medi ambient que milloren les que exigeixen les normes i els convenis internacionals, i, a més, té subscrit un acord amb l'autoritat portuària en matèria de bones pràctiques ambientals associades a les operacions i a l'estada dels vaixells en el port, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50%.

15. Si el capità o el patró d'un vaixell de menys de 24 metres d'eslora i autoritzat per a un màxim de dotze passatgers acredita davant de Ports de la Generalitat el lliurament de tot el seu rebuig a una empresa autoritzada per a prestar el servei portuari específic de recepció del rebuig generat per vaixells i embarcacions i residus de càrrega en la infraestructura portuària de base, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50%.

16. Si un vaixell ha obtingut el certificat distintiu verd (Green Award) atorgat per la fundació Distintiu Verd (Green Award Foundation) de Rotterdam, les parts tributàries obligades poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 10%.

Secció segona. Taxa d'atracada de vaixells (TA2)

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Article 157. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa d'atràcada de vaixells consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari efectuada pel vaixell en ocasió de l'operació portuària d'atràcada, inclosos les obres d'atràcada i els elements fixos d'amarratge.

2. Si l'operació portuària d'atràcada té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si el vaixell utilitza de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 158. Supòsits de no subjecció

No resta subjecta a la taxa l'atràcada dels vaixells subjectes a les taxes de la pesca fresca i de les embarcacions d'esbarjo que no n'estiguin exempts.

Article 159. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa d'atràcada, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el propietari, el navilier i el capità o el patró del vaixell.

2. Té la condició de subjecte passiu de la taxa d'atràcada, en concepte de substitut del contribuent, el consignatari del vaixell, quan aquest es troba consignat.

Article 160. Exempcions

Resten exempts de la taxa d'atràcada:

a) Els vaixells la titularitat dels quals correspon a l'Administració general de l'Estat, de les comunitats autònomes o dels municipis que estiguin destinats de manera exclusiva a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.

b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats de manera exclusiva a la prestació de serveis de la llur competència en règim de gestió directa.

c) La Creu Roja, respecte a les activitats pròpies que té encomanada aquesta institució en matèria de salvament marítim, i altres organitzacions no governamentals en casos d'ocupació temporal vinculada a accions concretes de rescat de persones o altres tasques humanitàries.

Article 161. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa d'atràcada de vaixells s'acredita quan el vaixell efectua l'operació d'atràcada, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa té lloc en el moment d'inici de la utilització esmentada.

3. Si, per causa no imputable al subjecte passiu, no s'arriba a consumir tot el període d'atràcada autoritzat, les parts tributàries obligades poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent a les hores que resten per a completar el període esmentat.

4. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat. Tanmateix, quan resulti aplicable la reducció per atràcada prolongada, les persones obligades tributàriament han de pagar el deute amb periodicitat mensual.

5. Si el període d'atràcada autoritzada ha d'ésser ampliat, les persones obligades tributàriament han de formular una nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent.

Article 162. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa d'atràcada de vaixells són:

a) L'eslora màxima del vaixell mesurada en metres lineals.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

b) El temps d'utilització del domini públic portuari.

2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en hores i minuts. Aquest període es calcula des de l'hora per a la qual s'ha reservat l'atracada fins al moment que el vaixell amolla l'última amarra. El temps d'utilització es computa al 50% quan l'atracada del vaixell té lloc en dies festius i caps de setmana mentre s'espera d'iniciar el conjunt d'operacions comercials en dia feiner.

3. Si un vaixell transporta mercaderies perilloses i necessita disposar de zones de seguretat en proa, en popa, o en ambdues alhora, per al càlcul de la quota íntegra s'ha de prendre en consideració, al costat de l'eslora màxima del vaixell, la longitud de les zones esmentades.

Article 163. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa d'atracada de vaixells es determina multiplicant la quantia fixa de 0,070 euros per l'eslora màxima del vaixell mesurada en metres lineals i pel temps d'utilització del domini públic portuari. La quantitat així obtinguda es modula mitjançant l'aplicació dels coeficients següents:

a) Vaixells de calat de fins a 3 metres: 0,50.

b) Vaixells de calat superior a 3 metres i de fins a 8 metres: 1.

c) Vaixells de calat superior a 8 metres: 2.

2. La quota íntegra de la taxa, modulada d'acord amb els coeficients establerts en l'article 162, es redueix en la proporció que correspongui quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Tipus d'atracada.

b) Atracades prolongades.

c) Transport marítim en curta distància, sempre que compleixi els estàndards ambientals.

3. La quota de la taxa només pot ésser objecte d'una reducció. En el cas que es donin els requisits per a aplicar més d'una reducció, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a la part tributària obligada.

4. En consideració al tipus d'atracada, la quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% en els casos següents:

a) Vaixells atracats de punta en els molls o pantalans, excepte els catamarans (vaixells de doble o triple casc).

b) Vaixells abarloats a un altre ja atracat de costat al moll o a altres vaixells abarloats, sempre que la seva eslora màxima sigui igual o inferior a la del vaixell atracat al moll o a la dels altres vaixells abarloats a aquest. Si l'eslora màxima és superior, ha d'abonar, a més, l'excés, d'acord amb el que estableix el càlcul de la quota íntegra.

5. En consideració a una atracada prolongada, la quota íntegra de la taxa es redueix en la forma indicada en la taxa d'entrada i estada de vaixells (TA1).

6. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% si el vaixell efectua transport marítim en curta distància i compleix els estàndards ambientals.

Secció tercera. Taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies (TA3M)

Article 164. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada per la mercaderia i els seus elements de transport, en ocasió d'alguna de les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit terrestre o marítim.

2. Si alguna de les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit terrestre o marítim té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si la mercaderia i els seus elements de transport utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

3. Aquesta taxa comprèn el dret del contribuent que les mercaderies carregades o descarregades utilitzant

CVE-DOGC-A-19357090-2019

mitjans no rodadors ocupin la zona de trànsit portuària descoberta o s'hi quedin durant el mateix dia de càrrega o descàrrega i l'immediat anterior o posterior, respectivament. De la mateixa manera, inclou la utilització de les rampes fixes i l'escaló per a les operacions de càrrega i descàrrega efectuada pels vehicles que transporten les mercaderies per mitjans rodadors. Aquesta taxa no comprèn la utilització de la maquinària, les rampes mecàniques, passarel·les i altres elements mòbils per a efectuar les operacions portuàries.

Article 165. Supòsits de no-subjecció

No resten subjectes a la taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies els productes pesquers subjectes a la taxa de la pesca fresca que no n'estiguin exempts.

Article 166. Subjecte passiu

1. En les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit marítim, tenen la condició de subjectes passius de la taxa, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el navilier, el propietari de la mercaderia i el capità o el patró del vaixell.

2. En l'operació portuària de trànsit terrestre, tenen la condició de subjectes passius de la taxa, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el propietari de la mercaderia i la part transitària o l'operador logístic que representi la mercaderia.

3. En les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit marítim, tenen la condició de subjectes passius de la taxa, en concepte de substitut del contribuent:

a) En les infraestructures portuàries o qualsevol bé de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa, la persona autoritzada o concessionària.

b) En les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat, si la mercaderia està consignada, la part consignatària, transitària o l'operador logístic representant de la mercaderia, o bé, si la mercaderia no està consignada, la part consignatària del vaixell, si està consignat.

4. En l'operació portuària de trànsit terrestre, si la mercaderia té per destinació una instal·lació en concessió o autorització, la condició de subjecte passiu en concepte de substitut del contribuent correspon al concessionari o a la persona autoritzada que les expedeixi o rebí.

Article 167. Exempcions

Resten exempts de la taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies:

a) La Creu Roja, respecte a les activitats pròpies que té encomanades aquesta institució en matèria de salvament marítim, i altres organitzacions no governamentals en casos d'ocupació temporal vinculada a accions concretes de rescat de persones o altres tasques humanitàries.

b) Les mercaderies enviades amb finalitat humanitària a zones o regions en crisi o d'emergència per entitats sense ànim de lucre legalment constituïdes.

c) El material de l'Administració general de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels municipis que estigui destinat de manera exclusiva a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.

d) El material de la Unió Europea o d'un dels estats membres de la Unió Europea que estigui destinat de manera exclusiva a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.

Article 168. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies s'acredita en el moment que la mercaderia i els seus elements de transport inicien el pas per la zona de servei, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa es produeix en el moment d'inici de la utilització.

3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

Article 169. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies són:

- a) El tipus de mercaderia.
- b) El pes de la mercaderia mesurat en tones.
- c) El tipus d'operació portuària.

2. Les mercaderies es classifiquen en cinc grups, en la forma prevista en l'annex sobre assignació de grups de mercaderies contingudes en el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, del 5 de setembre.

3. El pes de les mercaderies es computa en tones mètriques.

4. Les operacions portuàries es divideixen en:

- a) Càrrega.
- b) Descàrrega.
- c) Transbordament.
- d) Trànsit marítim.
- e) Trànsit terrestre.

Article 170. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa de càrrega, descàrrega, transbordament i trànsit de mercaderies es determina multiplicant la quantia de les tarifes incloses en el quadre següent segons el grup de mercaderia pel pes de la mercaderia mesurat en tones.

Grups de mercaderies	Preu tona (€)
1	0,72
2	0,90
3	1,38
4	2,03
5	3,14

2. Als envasos, embalatges, contenidors, cisternes o altres elements, tinguin o no el caràcter de perduts o efímers, que s'utilitzin per a contenir les mercaderies en el transport, i també als camions, als remolcs, caps tractores i semiremolcs que com tals elements terrestres s'embarquin o desembarquin, buits o no de mercaderies, se'ls ha d'aplicar la quantia fixa de 3 euros per unitat equivalent de 20 peus TEU, a banda de la corresponent taxa de mercaderies, si escau.

3. Si es tracta de mercaderies i elements de transport en operacions de transbordament i les de trànsit marítim o terrestre la quota íntegra és el 50% de l'obtinguda per l'aplicació de la quantia establerta en l'apartat 2.

4. La quota íntegra de la taxa es redueix en la proporció que correspon si es dona alguna de les circumstàncies següents:

CVE-DOGC-A-19357090-2019

a) Utilització d'instal·lacions portuàries en règim d'autorització o concessió administrativa.

b) Volum manipulat.

5. La quota de la taxa només pot ésser objecte d'una reducció. En el cas que es donin els requisits per a aplicar més d'una reducció, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a la part tributària obligada.

6. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% si alguna de les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbordament, trànsit marítim o terrestre tenen lloc en infraestructures portuàries o altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa.

7. La quota íntegra de la taxa es redueix en funció del volum de mercaderia anual manipulada per a cada codi o grups de codi associats a un trànsit segons determini Ports de la Generalitat, d'acord amb les taules següents:

Descompte	Grup 1/2 (dojo)		Grup 3/4/5 - Grup 1-2 (aplecs)	
	de tones	fins a	de tones	fins a
5%	0	10.000	0	5.000
10%	10.001	20.000	5.001	10.000
15%	20.001	40.000	10.001	20.000
20%	40.001	80.000	20.001	40.000
30%	80.001	120.000	40.001	60.000
40%	120.001	160.000	60.001	80.000
50%	més de 160.000		més de 80.000	

8. La quota íntegra de la taxa, reduïda en la manera que determina l'apartat 7, pot ésser objecte de bonificacions per les circumstàncies següents:

a) Foment de l'exportació.

b) Captació, consolidació i creixement de trànsits o de tràfic especial.

9. Per a fomentar l'exportació, les mercaderies embarcades tenen una bonificació del 10% de la quota íntegra de la taxa.

10. El Comitè Executiu de Ports de la Generalitat, per a incentivar la captació, la consolidació i el creixement de trànsits o de tràfic especial de grups 3, 4 i 5 considerats d'interès estratègic per a un determinat port o territori, ha de fixar una bonificació, amb caràcter anual, d'un màxim del 40% de la quota íntegra de la taxa, per al trànsit o tràfic que es qualifiqui com a prioritari o estratègic per al port o territori, i ha de determinar les condicions aplicables atenent les singularitats del trànsit o tràfic. El contribuent pot sol·licitar anualment l'aplicació d'aquesta bonificació.

Secció quarta. Taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge (TA3P)

Article 171. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada pel passatger en règim de passatge en ocasió d'alguna de les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit.

2. Si alguna de les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible en el cas que la mercaderia i els seus elements de transport utilitzin de qualsevol

CVE-DOGC-A-19357090-2019

forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

3. La taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge no comprèn la utilització de la maquinària, rampes mecàniques, passarel·les i altres elements mòbils necessaris per a les operacions portuàries d'embarcament i desembarcament.

Article 172. Subjecte passiu

1. Té la condició de subjecte passiu de la taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge, en concepte de contribuent, el passatger.

2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa, en concepte de substituït del contribuent i, a més, de manera solidària, el navilier i el capità o el patró del vaixell, o bé la part consignatària, en aquest darrer cas, si el vaixell està consignat.

Article 173. Exempcions

Resten exempts de la taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge:

- a) Els menors de quatre anys.
- b) El personal de l'Administració general de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels municipis en servei oficial.
- c) El personal de la Unió Europea o d'un dels estats membres de la Unió Europea en servei oficial.

Article 174. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge, si la quota íntegra es calcula conformement al mètode d'estimació directa, s'acredita en iniciar-se l'operació d'embarcament, desembarcament o trànsit dels passatgers, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa es produeix en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

3. Si la quota íntegra es calcula conformement amb el mètode d'estimació objectiva, la taxa s'acredita l'1 de gener de cada any. En aquest cas, el seu període impositiu coincideix amb l'any natural.

4. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat, llevat del cas dels vaixells turístics locals que determinin la quota tributària pel mètode d'estimació directa.

5. En el cas dels vaixells turístics locals, si la quota tributària es determina pel mètode d'estimació directa, les persones obligades tributàriament han de pagar el deute tributari amb periodicitat mensual. En canvi, si es determina pel mètode d'estimació objectiva, el deute s'ha de pagar amb periodicitat anual.

Article 175. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge són:

- a) La classe de vaixell.
 - b) El tipus de navegació.
 - c) La modalitat del passatge.
 - d) El nombre de passatgers.
2. Els vaixells es classifiquen en ordinaris i turístics locals.
3. El tipus de navegació s'ordena en interior o exterior a la Unió Europea.
4. La modalitat del passatge es divideix en:

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- a) Creuer turístic en embarcament o desembarcament.
- b) Creuer turístic en trànsit.
- c) Règim de transport.

Article 176. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de passatgers en règim de passatge es pot calcular pels mètodes d'estimació directa i d'estimació objectiva.
2. La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar amb caràcter general per mitjà del mètode d'estimació directa. No obstant això, amb la sol·licitud prèvia de la persona obligada tributàriament, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar pel mètode d'estimació objectiva.
3. No es poden aplicar simultàniament els mètodes d'estimació directa i objectiva.
4. En el mètode d'estimació directa, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent pel nombre de passatgers i vehicles.

	Navegació interior a la Unió Europea	Navegació exterior a la Unió Europea
1 Vaixells ordinaris		
A) Passatger:		
a) Passatger de creuer en embarcament o desembarcament	3,19 €	3,99 €
b) Passatger de creuer en trànsit	2,55 €	3,19 €
c) Passatger en règim de transport	1,91 €	2,39 €
B) Vehicle		
a) Motos i vehicles o remolcs de dues rodes	1,74 €	2,18 €
b) Cotxes de turisme i altres vehicles automòbils	6,96 €	8,70 €
c) Autocars i altres vehicles de transport col·lectiu	27,84 €	34,80 €
d) Altres vehicles de tracció mecànica	12,18 €	15,23 €
2 Vaixells turístics locals		
A) Passatger:		
	0,051 €	
B) Vehicle:		
a) Motocicleta	1,30 €	
b) Automòbil	5,22 €	

5. El mètode d'estimació objectiva només és aplicable en el cas dels vaixells turístics locals.
6. En el mètode d'estimació objectiva, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia fixa de 0,040 euros pel nombre mitjà de passatgers al dia i per 365 dies. A aquests efectes, el nombre mitjà de

CVE-DOGC-A-19357090-2019

passatgers al dia no pot ésser inferior a cinc ni superior a cent. Correspon a Ports de la Generalitat determinar amb caràcter anual el nombre mitjà de passatgers aplicable a cada infraestructura portuària. A aquest efecte, els acords que adopti Ports de la Generalitat han d'anar precedits d'un període d'informació pública per un termini no inferior a vint dies i d'un estudi que en justifiqui la procedència. Perquè siguin eficaços, aquests acords s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* abans de l'1 de gener de cada any. Si en un exercici concret Ports de la Generalitat no adopta aquest acord, s'ha d'entendre tàcitament prorrogat l'adoptat per a l'exercici anterior.

7. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en un 50% quan les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit de passatgers en règim de passatge tinguin lloc en infraestructures portuàries o altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa.

8. Els contribuents que s'acullin al mètode d'estimació objectiva gaudeixen d'una bonificació del 10% de la quota íntegra de la taxa. Aquesta bonificació l'ha d'aplicar d'ofici Ports de la Generalitat.

Secció cinquena. Taxa de la pesca fresca (TA4)

Article 177. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa de la pesca fresca consisteix en la utilització pels vaixells pesquers en activitat de les obres i les instal·lacions portuàries que permeten l'accés marítim al port i llur estada en lloc d'atracada, punt d'amarratge o lloc de fondeig que els hagi estat assignat, i en la utilització pels productes de la pesca de les zones de manipulació i serveis generals del port.

2. Si alguna de les operacions portuàries d'entrada, estada, atracada, descàrrega, transbordament i trànsit terrestre té lloc en les infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si els vaixells pesquers en activitat i els productes de la pesca utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

3. Els productes de la pesca comprenen qualsevol tipus de recurs pesquer, inclosos els procedents del marisqueig, la transformació en centres d'engreix els productes de la qual es descarreguin en el port, l'aqüicultura i l'extracció de corall. S'exceptuen, no obstant, els productes de l'aqüicultura als quals es dona accés a la zona de servei per via terrestre per a fer-ne l'envasament i la manipulació i no s'han venut en llotja o en centres o establiments autoritzats per la comunitat autònoma ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, que resten subjectes a la taxa de la mercaderia en el grup 5 i no en resten exempts.

4. Perquè els vaixells pesquers restin subjectes a la taxa de pesca fresca cal que el valor de la pesca descarregada o transbordada excedeixi els 18.000 euros en còmput anual. En cas que no hi restin subjectes, han d'abonar la taxa corresponent d'entrada, estada i atracada de vaixells, amb el límit de 800 euros per vaixell i any en el cas de la flota d'arts menors i palangre de fons.

5. Els vaixells dedicats a l'extracció de corall sempre resten subjectes a la taxa de la pesca fresca.

6. El pagament de la taxa de la pesca fresca a Ports de la Generalitat autoritza els vaixells pesquers a romandre en la infraestructura portuària durant el termini d'un mes d'ençà de la data d'inici de les operacions de descàrrega i transbordament. Un cop transcorregut l'esmentat termini sense que s'efectuïn noves operacions d'aquesta classe en les infraestructures portuàries de la Generalitat, els vaixells pesquers resten subjectes a les taxes d'entrada i estada i d'atracada de vaixells, amb excepció dels períodes de veda establerts per l'administració competent que superin aquest termini, amb un màxim de tres mesos, i en el cas dels vaixells que descarreguin productes de la pesca que es venen a les llotges o en centres o establiments autoritzats situats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.

Article 178. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa de la pesca fresca, en concepte de contribuent:

a) L'armador del vaixell de pesca, si els productes de la pesca accedeixen a la zona de servei per via marítima, o el navilier i el propietari de la pesca, de manera solidària, si es tracta d'un vaixell mercant.

b) El propietari dels productes de la pesca, si aquests accedeixen a la zona de servei per via terrestre.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

2. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa de la pesca fresca, en concepte de substitut del contribuent:

- a) La part concessionària o autoritzada, si els productes de la pesca són venuts en llotja o en centres o establiments autoritzats per la comunitat autònoma atorgats en concessió o autorització, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.
- b) La persona que, en representació del propietari, faci la primera venda, si els productes de la pesca no són venuts en llotja o en centres o establiments autoritzats per la comunitat autònoma atorgats en concessió o autorització, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.
- c) La part concessionària o autoritzada, si els productes de la pesca accedeixen a la zona de servei per via terrestre, tenen per destí una instal·lació en concessió o autorització i no són venuts en llotja o en centres o establiments autoritzats per la comunitat autònoma, situats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.

3. El subjecte passiu de la taxa de la pesca fresca ha de repercutir-ne l'import al primer comprador dels productes de la pesca. La repercussió s'ha de formalitzar en la factura o document anàleg que incorpori el tribut i el tipus aplicable.

Article 179. Exempcions

Resten exempts de la taxa de la pesca fresca els productes de la pesca que l'armador lliuri als seus treballadors per al consum personal, amb el límit màxim de tres quilograms per persona i dia, o bé el que estableixi la normativa de comercialització.

Article 180. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa de la pesca fresca s'acredita quan el vaixell de pesca o els productes de la pesca inicien el pas per la zona de servei, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.
2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa de la pesca fresca es produeix en el moment d'inici de la utilització.
3. Les parts tributàries obligades han de pagar el deute tributari amb periodicitat mensual.

Article 181. Elements de quantificació de la taxa

1. La base imposable de la taxa de la pesca fresca és el valor dels productes de la pesca. Aquest valor es determina de la manera següent:
 - a) El que s'obtingui per la venda dels productes de la pesca mitjançant subhasta a les llotges o en centres o establiments autoritzats per la comunitat autònoma, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.
 - b) Si els productes de la pesca no fossin venuts mitjançant subhasta, s'ha de determinar amb el valor mitjà obtingut en les subhastes de la mateixa espècie del dia mateix o, si no n'hi ha, i successivament, en la setmana o el mes anterior.
 - c) En els altres casos, s'ha de determinar tenint en compte les condicions habituals del mercat. A aquests efectes l'administració pesquera ha de publicar el preu de referència anual del corall.
2. El tipus de gravamen de la taxa, de caràcter no acumulatiu, és:
 - a) De l'1% en els casos de productes de l'aqüicultura i productes procedents d'operacions de transferència o de centres d'engreix.
 - b) De l'1% en els casos de productes de la pesca autoritzats per Ports de la Generalitat a entrar a la zona de servei per via terrestre per a subhastar-los o classificar-los, llevat que provinquin d'un altre port gestionat per l'entitat.
 - c) Del 2% si els productes de la pesca es venen a les llotges o en centres o establiments autoritzats per la

CVE-DOGC-A-19357090-2019

comunitat autònoma ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.

d) Del 4% en la resta de casos.

3. La quota íntegra de la taxa es determina aplicant el tipus de gravamen a la base imposable.

Secció sisena. Taxa de les embarcacions esportives o de lleure (TA5)

Article 182. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa de les embarcacions esportives o de lleure consisteix en la utilització per les embarcacions esportives o de lleure de les aigües del port, canals d'accés, obres d'abric i, si escau, de les zones d'ancoratge o de les instal·lacions d'amarratge, atracada en molls o en molls de pilons del port, accessos terrestres i vies de circulació.

2. Si alguna de les operacions portuàries d'entrada, estada, atracada i desembarcament té lloc en les infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible en el cas que els vaixells d'esbarjo i llur tripulació utilitzin de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 183. Supòsits de no-subjecció

No resten subjectes a la taxa de les embarcacions esportives o de lleure els vaixells turístics locals, els creuers turístics, les embarcacions professionals dedicades al lloguer amb o sense patró i les que fan transport de mercaderies.

Article 184. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa de les embarcacions esportives o de lleure, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el propietari i el capità o el patró de l'embarcació.

2. En les infraestructures portuàries atorgades en autorització, concessió o contracte administratiu, té la condició de substitut del contribuent d'aquesta taxa la part concessionària o autoritzada.

Article 185. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa de les embarcacions esportives o de lleure, si la quota íntegra es calcula conformement al mètode d'estimació directa, s'acredita quan l'embarcació d'esbarjo entra en les aigües portuàries o quan es produeix la posada a disposició de l'atracada o lloc d'ancoratge, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditament de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

3. Si la quota íntegra es calcula conformement al mètode d'estimació objectiva, la taxa s'acredita l'1 de gener de cada any. En aquest cas, el seu període impositiu coincideix amb l'any natural.

4. En les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat, el pagament del deute tributari és exigible per avançat, d'acord amb els criteris següents:

a) Per a les embarcacions transeünts, la quantitat que correspon pel període d'estada que s'autoritzi. Si l'esmentat període ha d'ésser ampliat, el subjecte passiu ha de formular una nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent al termini ampliat.

b) Per a les embarcacions de base, la quantitat que correspon per períodes no inferiors a sis mesos ni superiors a un any.

5. Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir íntegrament el període d'estada autoritzat, les parts obligades tributàriament poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies que resten per a completar el període esmentat.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

6. En les infraestructures portuàries en règim de concessió o autorització, el pagament del deute tributari és exigible d'acord amb els criteris següents:

- a) En el mètode d'estimació directa, el pagament del deute tributari s'ha d'efectuar amb periodicitat mensual.
- b) En el mètode d'estimació objectiva, el pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat amb periodicitat anual.

Article 186. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa de les embarcacions esportives o de lleure són:

- a) La superfície de domini públic portuari utilitzada.
- b) El temps d'utilització del domini públic portuari.
- c) La classe d'embarcació d'esbarjo.
- d) La disponibilitat dels serveis de subministrament d'aigua i energia elèctrica.
- e) La modalitat de fondeig, atracada o estada.

2. La superfície de domini públic portuari utilitzada es computa en metres quadrats i es calcula multiplicant l'eslora màxima de l'embarcació per la màniga màxima.

3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per dies complets. Els terminis inicial i final del període d'utilització coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de l'autorització corresponent.

4. Si la utilització del domini públic portuari s'ha efectuat sense sol·licitar l'autorització, els terminis es corresponen amb els dies de començament i finalització de la utilització.

5. El primer dia d'utilització sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en la utilització després de les dotze del migdia.

6. Les embarcacions es classifiquen en:

- a) Embarcacions de base.
- b) Embarcacions transeünts.

7. El fondeig, l'atracada o l'estada poden adoptar alguna de les modalitats següents:

- a) Ancoratge amb amarratge a mort.
- b) Ancoratge amb mitjans propis.
- c) Atracada de costat.
- d) Atracada en punta.
- e) Estada en sec.

8. L'estada en sec es classifica en:

- a) Marina seca.
- b) Zona d'esplanada.
- c) Altres llocs en sec.

Article 187. Quota tributària

1. En les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat, la quota íntegra de la taxa de les embarcacions esportives o de lleure es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent per la superfície de domini públic portuari utilitzada i el nombre de dies d'utilització.

Tipus	
--------------	--

CVE-DOGC-A-19357090-2019

d'embarcació	Modalitat de fondeig, atracada o estada				
	Ancoratge amb amarratge a mort	Ancoratge amb mitjans propis	Atracada de costat	Atracada en punta	Estada en sec
Embarcació de base	0,166 €	0,106 €	0,437 €	0,191 €	0,106 €
Embarcació transeünt	0,425 €	0,340 €	0,765 €	0,595 €	0,850 €

2. Si la infraestructura portuària disposa de presa d'aigua, les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre anterior s'han d'incrementar en 0,023 euros; si disposa de presa d'energia elèctrica, s'han d'incrementar en 0,036 euros; si disposa de presa d'aigua i energia elèctrica, s'han d'incrementar en 0,059 euros; si disposa de mort per a l'atracada, s'han d'incrementar en 0,059 euros, i si disposa de servei addicional de temporada s'han d'incrementar en 0,047 euros.

3. En les infraestructures portuàries en règim de concessió o autorització, la quota íntegra de la taxa es pot calcular pels mètodes d'estimació directa i d'estimació objectiva.

4. La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar amb caràcter general per mitjà del mètode d'estimació directa. No obstant això, amb la sol·licitud prèvia de la persona obligada tributàriament, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar pel mètode d'estimació objectiva.

5. No es poden aplicar simultàniament els mètodes d'estimació directa i objectiva.

6. En el mètode d'estimació directa, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes que s'assenyalen a continuació per la superfície de domini públic portuari utilitzada i pel nombre de dies d'utilització:

a) Embarcacions de base: 0,040 euros.

b) Embarcacions transeünts: 0,061 euros.

7. Els vaixells amb una superfície ocupada superior a 100 metres quadrats resten subjectes a l'estimació directa.

8. En el mètode d'estimació objectiva, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia fixa de 0,020 euros pels metres d'amarratge disponible i per 365 dies.

9. Els metres d'amarratge disponible es calculen multiplicant el nombre d'amarratges utilitzats per la superfície de domini públic portuari utilitzada per una embarcació tipus.

10. La superfície ocupada per una embarcació tipus no pot ésser inferior a 10 metres quadrats ni superior a 100 metres quadrats. Correspon a Ports de la Generalitat determinar anualment la superfície ocupada per una embarcació tipus a cada infraestructura portuària en règim de concessió o autorització. A aquest efecte, els acords que adopti Ports de la Generalitat han d'anar precedits d'un període d'informació pública per un termini no inferior a vint dies i d'un estudi que en justifiqui la procedència. Perquè tinguin eficàcia, els esmentats acords s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* abans de l'1 de gener de cada any. Si en un exercici concret Ports de la Generalitat no adopta aquest acord, s'ha d'entendre tàcitament prorrogat l'adoptat l'exercici anterior.

11. La quota íntegra de la taxa pot ésser objecte d'alguna de les bonificacions següents:

a) Acollir-se al mètode d'estimació objectiva.

b) Fomentar la nàutica popular.

12. Les persones obligades tributàriament que s'han aollit al mètode d'estimació objectiva gaudeixen d'una bonificació del 50% de la quota íntegra de la taxa. Aquesta bonificació ha d'ésser aplicada d'ofici per Ports de la Generalitat.

13. Si les embarcacions d'esbarjo d'eslora màxima inferior a 7 metres fondegen o atraquen en espais de la zona de servei destinats a la nàutica popular, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 20% de la quota íntegra de la taxa.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

14. En els molls destinats a persones jubilades del sector pesquer, la bonificació que es pot aplicar ha d'ésser del 50% per als propietaris d'embarcacions en edat legal de jubilació, amb l'acreditació prèvia de la condició de persona jubilada de la pesca per part de la confraria de pescadors. Aquesta bonificació només és aplicable a les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat.

Secció setena. Taxa d'estacionament de vehicles (TA6)

Article 188. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa d'estacionament de vehicles consisteix en la utilització de qualsevol bé del domini públic portuari en ocasió de l'estacionament de vehicles de tracció mecànica dins les zones habilitades a aquest efecte per l'Administració portuària.

2. Si l'estacionament de vehicles té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si el vehicle utilitza de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 189. Subjectes passius

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa d'estacionament de vehicles, de manera solidària, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària, els propietaris del vehicle i el conductor que l'estaciona a les zones de domini públic portuari habilitades a aquest efecte.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *propietari del vehicle* el que figura com a titular en el Registre de Vehicles de la Direcció Central de Trànsit o en un registre administratiu equivalent.

Article 190. Exempcions

Resten exempts de la taxa d'estacionament de vehicles:

- a) Els vehicles utilitzats per persones amb discapacitat que tenen l'autorització especial pertinent.
- b) Els vehicles en servei oficial de l'Administració general de l'Estat, de les comunitats autònomes, dels municipis i dels serveis de rescat i salvament marítim que estan destinats de manera exclusiva a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.

Article 191. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa d'estacionament de vehicles, si la quota íntegra es calcula conformement al mètode d'estimació directa, s'acredita quan s'efectua l'estacionament del vehicle de tracció mecànica a les zones de domini públic portuari habilitades a aquest efecte. En el supòsit que no es presenti el tiquet d'aparcament en el moment de la retirada del vehicle, s'aplica una tarifa de 20 euros.

2. Si la quota íntegra de la taxa es calcula conformement al mètode d'estimació objectiva, la taxa s'acredita el primer dia de cada mes o l'1 de gener de cada any, segons que correspongui. En aquest cas, el període impositiu d'aquesta taxa coincideix amb el mes o l'any natural, segons que correspongui.

3. En el mètode d'estimació objectiva, el pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat amb periodicitat mensual o anual, segons que correspongui. En aquest cas, si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir íntegrament el període d'estacionament autoritzat, les parts obligades tributàriament poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies o mesos que resten per a completar el període esmentat.

Article 192. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa d'estacionament de vehicles són:

CVE-DOGC-A-19357090-2019

a) El temps d'utilització del domini públic portuari.

b) El tipus de vehicle.

2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per minuts complets. Els terminis inicial i final del període d'utilització coincideixen amb els moments d'entrada i sortida del vehicle de les zones d'estacionament.

3. Els vehicles es classifiquen en:

a) Motocicletes i vehicles o remolcs de dues rodes.

b) Cotxes de turisme i altres automòbils.

c) Autocars i altres vehicles projectats per al transport col·lectiu.

d) Altres vehicles de tracció mecànica.

Article 193. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa d'estacionament de vehicles es pot calcular pels mètodes d'estimació directa i d'estimació objectiva.

2. La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar amb caràcter general per mitjà del mètode d'estimació directa. No obstant això, amb la sol·licitud prèvia de la persona obligada tributàriament, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar pel mètode d'estimació objectiva.

3. No es poden aplicar simultàniament els mètodes d'estimació directa i objectiva.

4. En el mètode d'estimació directa, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes recollides en les tarifes següents pel temps d'utilització del domini públic portuari calculat en minuts.

Tipus de vehicle	Preu per minut	Preu màxim diari
Motocicletes i vehicles o remolcs de dues rodes	0,010 €	2,02 €
Cotxes de turisme i altres automòbils	0,020 €	8,08 €
Autocars i altres vehicles projectats per al transport col·lectiu	0,040 €	32,31 €
Altres vehicles de tracció mecànica	0,030 €	14,13 €

5. En el mètode d'estimació objectiva, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar multiplicant les quanties fixes recollides en les tarifes adjuntes pel temps d'utilització del domini públic portuari calculat en mesos i anys.

Tipus de vehicle	Preu per mes	Preu per any
Motocicletes i vehicles o remolcs de dues rodes	33,78 €	368,54 €
Cotxes de turisme i altres automòbils	135,13 €	1.474,15 €
Autocars i altres vehicles projectats per al transport col·lectiu	538,05 €	5.896,60 €
Altres vehicles de tracció mecànica	236,49 €	2.579,16 €

6. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en la proporció que

correspongui si hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

a) L'estacionament prolongat.

b) L'estacionament de vehicles del personal que dona servei als ports.

7. La quota de la taxa només pot ésser objecte d'una reducció. En cas que es compleixin els requisits per a aplicar més d'una reducció, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a l'obligat tributari.

8. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en un 10% si l'estacionament té una durada superior a tres dies.

9. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en un 10% si l'estacionament del vehicle el fan persones que treballen en empreses o organismes situats a la zona de servei portuària.

10. Als efectes d'aplicar la reducció, les persones obligades tributàriament han d'acreditar aquesta circumstància mitjançant l'exhibició de la targeta d'identificació corresponent expedida per l'Administració portuària.

11. Els contribuents que s'acullen al mètode d'estimació objectiva tenen una bonificació del 30% de la quota íntegra de la taxa, que Ports de la Generalitat ha d'aplicar d'ofici.

Capítol V. Taxes portuàries per prestació de serveis o realització d'activitats administratives

Secció primera. Taxa per utilització de la bàscula (TP1)

Article 194. Fet imposable

El fet imposable de la taxa per utilització de la bàscula consisteix en la determinació del pes de les mercaderies i els vehicles mitjançant les bàscules de titularitat de l'Administració portuària.

Article 195. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per utilització de la bàscula, en concepte de contribuent, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària propietàries de les mercaderies o dels vehicles el pes dels quals es determina per mitjà de les bàscules de titularitat de l'Administració portuària.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa, en concepte de substitut del contribuent, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària que sol·licitin o motivin la realització de l'activitat en què consisteix el fet imposable.

Article 196. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa per utilització de la bàscula s'acredita quan se sol·licita la prestació de l'activitat en què consisteix el fet imposable.

2. El pagament del deute tributari s'ha de fer per avançat.

Article 197. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa per utilització de la bàscula són:

a) El tipus d'objecte pesant.

b) La procedència o la destinació de la mercaderia.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

c) El nombre d'ocasions en què es fa l'activitat.

2. Els objectes pesants es classifiquen en:

a) Mercaderies.

b) Vehicles amb mercaderies.

c) Altres objectes.

3. La procedència o la destinació de les mercaderies és la instal·lació portuària on es produeix la pesada o una altra instal·lació.

Article 198. Quota tributària

La quota íntegra de la taxa per utilització de la bàscula es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent pel nombre d'ocasions en què es fa l'activitat en la qual consisteix el fet imposable.

Tipus d'objecte pesant	Tipus específic per pesada
Pesada amb mercaderies procedents de la instal·lació portuària o amb destinació a la instal·lació portuària	3,89 euros
Pesada amb mercaderies alienes a la instal·lació portuària	4,08 euros
Altres objectes	4,18 euros

Secció segona. Taxa de seguretat portuària (TP2)

Article 199. Fet imposable

El fet imposable de la taxa de seguretat portuària consisteix en la prestació per part de l'Administració portuària del servei portuari general d'inspecció, ordenació i control del tràfic de passatgers i equipatges a la zona de servei portuària de competència de la Generalitat.

Article 200. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa de seguretat portuària, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el propietari, el navilier i el capità del vaixell.

2. Té la condició de subjecte passiu de la taxa, en concepte de substitut del contribuent, la part consignatària del vaixell, si està consignat.

Article 201. Acreditament i exigibilitat

1. La taxa de seguretat portuària s'acredita quan s'inicien les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit dels passatgers i els equipatges.

2. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

Article 202. Elements de quantificació de la taxa

1. L'element de quantificació de la taxa de seguretat portuària és el nombre de passatgers.

2. La modalitat de passatge és en règim de creuer turístic.

Article 203. Quota tributària

La quota íntegra de la taxa de seguretat portuària es determina multiplicant la tarifa de 0,67 euros al dia pel nombre de passatgers en règim de creuer turístic.

Capítol VI. Taxa pel servei portuari de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells

Article 204. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa per la recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells consisteix en la prestació del servei de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells o les embarcacions que accedeixen per via marítima o fluvial a una infraestructura portuària que és competència de la Generalitat de Catalunya.

2. Aquesta taxa només és exigible a les zones de serveis portuàries de competència de la Generalitat.

Article 205. Supòsits de no-subjecció

No resten subjectes a la taxa per la recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells:

- a) Els vaixells pesquers.
- b) Les embarcacions d'esbarjo autoritzades per a un màxim de dotze passatgers.

Article 206. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per la recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària:

- a) En el cas de vaixells, el propietari, el navilier i el capità o el patró.
- b) En el cas d'embarcacions d'esbarjo, el propietari de l'embarcació i el capità o el patró.

2. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa, en concepte de substitut del contribuent:

- a) En el cas de vaixells, el consignatari, quan el vaixell es troba consignat.
- b) En el cas d'embarcacions d'esbarjo, el titular de la concessió o l'autorització o el contractista, si l'accés s'efectua en una infraestructura portuària gestionada en règim d'autorització, concessió o contracte.

Article 207. Exempcions

Resten exempts de la taxa per la recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells:

- a) Els vaixells la titularitat dels quals correspongui a l'Administració general de l'Estat, a les comunitats autònomes o als municipis que estiguin destinats de manera exclusiva a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.
- b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats de manera exclusiva a la prestació de serveis de llur competència en règim de gestió directa.

Article 208. Acreditament i exigibilitat

1. El període impositiu i l'acreditament de la taxa per la recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells

CVE-DOGC-A-19357090-2019

resten establerts de la manera següent:

a) En el cas de vaixells i embarcacions que tenen la base en infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, el període impositiu coincideix amb el mes natural i la taxa s'acredita el dia 1 de cada mes.

b) En el cas de vaixells i embarcacions transeünts o que no tenen la base en infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, la taxa s'acredita quan el vaixell o l'embarcació entra en les aigües de la zona de servei de la infraestructura portuària en qüestió.

2. El pagament del deute tributari es produeix de la manera següent:

a) En el cas de vaixells i embarcacions de base, l'autoliquidació i l'ingrés es fan per avançat i es poden referir a un o a diversos períodes de meritació, amb un màxim de sis mesos.

b) En el cas de vaixells i embarcacions transeünts o assimilats, l'autoliquidació i l'ingrés s'han de fer abans d'abandonar la infraestructura portuària.

3. El producte de la recaptació de la taxa de recepció obligatòria resta afectat íntegrament a sufragar el cost del servei de recepció de residus generats per vaixells que presten les instal·lacions portuàries de titularitat de la Generalitat, en facin ús o no, amb la finalitat de reduir els abocaments al mar dels residus generats pels vaixells i les embarcacions.

Article 209. Quota tributària

1. La quota de la taxa per la recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells resta fixada i és aplicable d'acord amb les modalitats següents:

a) Els vaixells i les embarcacions que tenen la base en infraestructures portuàries de competència de la Generalitat: 125,38 euros al mes.

b) Els vaixells i les embarcacions transeünts: 125,38 euros per escala.

2. El pagament de la quota dona dret a descarregar per mitjans de recollida terrestre un volum màxim de 2 metres cúbics de residus inclosos en l'annex V del Conveni MARPOL 73/78, per cada mes o escala.

3. La recollida de volums superiors o de residus inclosos en altres annexos del Conveni MARPOL 73/78 se subjecta a les condicions tècniques i econòmiques que regulin la prestació del servei corresponent.

4. A la quota fixada li són aplicables les reduccions fixades per aquest article, en la proporció que correspongui si hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

a) La possessió d'un certificat d'exempció total en vigor.

b) La possessió d'un certificat d'exempció parcial en vigor.

c) La generació de quantitats reduïdes de deixalles.

d) El tipus de vaixell.

e) El lliurament de totes les deixalles generades pel vaixell.

f) El lliurament parcial de les deixalles generades pel vaixell.

5. La quota de la taxa només pot ésser objecte d'una reducció. Si hi concorren els requisits per a aplicar dues o més reduccions, només s'hi aplica la que resulti més favorable al subjecte passiu.

6. La quota de la taxa es redueix en el 100% quan el capità o el patró del vaixell o l'embarcació tingui una certificació d'exempció total vigent, emesa per l'òrgan administratiu competent en matèria de marina mercant i aplicable en la infraestructura portuària de què es tracti, o acreditat davant Ports de la Generalitat el lliurament de les seves deixalles corresponents als annexos I, IV i V del Conveni MARPOL 73/78 a una empresa autoritzada per a prestar el servei portuari específic de recepció de deixalles generades per vaixells i embarcacions i residus de càrrega en la infraestructura portuària de què es tracti.

7. La quota de la taxa es redueix en el 75% si el capità o el patró del vaixell o l'embarcació té una certificació d'exempció parcial vigent, emesa per l'òrgan administratiu competent en matèria de marina mercant i aplicable en la infraestructura portuària de què es tracti, o acreditat davant Ports de la Generalitat el lliurament parcial de les seves deixalles corresponents als annexos I, IV i V del Conveni MARPOL 73/78 a una empresa autoritzada per a prestar el servei portuari específic de recepció de deixalles generades per vaixells i embarcacions i

CVE-DOGC-A-19357090-2019

residus de càrrega en la infraestructura portuària de què es tracti.

8. La quota de la taxa es redueix en el 25% en el cas de:

- a) Vaixells turístics locals.
- b) Vaixells destinats al dragatge i a l'avituallament.
- c) Vaixells destinats a la prestació de serveis portuaris generals o específics.
- d) Vaixells destinats a l'aqüicultura o a viviers flotants.
- e) Embarcacions professionals dedicades al lloguer amb o sense patró.

Capítol VII. Cànon per la prestació de serveis portuaris específics i desenvolupament d'activitats comercials o industrials i realització d'usos lucratius

Article 210. Fet imposable

Constitueix el fet imposable del cànon per la prestació de serveis portuaris específics i l'exercici d'activitats comercials o industrials i la realització d'usos lucratius la prestació dels serveis, l'exercici de les activitats o la realització dels usos esmentats en les infraestructures portuàries en virtut d'autorització, concessió o contracte. No s'hi inclouen les activitats formatives i de competició esportiva dutes a terme per entitats nauticoesportives.

Article 211. Subjecte passiu

És subjecte passiu del cànon per la prestació de serveis portuaris específics i desenvolupament d'activitats comercials o industrials i realització d'usos lucratius la persona física o jurídica titular de l'autorització d'activitat, la concessió o el contracte habilitant.

Article 212. Acreditament i exigibilitat

1. El cànon per la prestació de serveis portuaris específics i desenvolupament d'activitats comercials o industrials i realització d'usos lucratius s'acredita anualment, en els terminis i en les condicions que assenyalava el títol habilitant.
2. En el supòsit que el cànon sigui exigible per avançat, la quantia del primer exercici s'ha de calcular d'acord amb les estimacions efectuades sobre el volum de negoci i, en els exercicis successius, sobre les dades reals dels anys anteriors.

Article 213. Import

L'import del cànon per la prestació de serveis portuaris específics i desenvolupament d'activitats comercials o industrials i realització d'usos lucratius s'estableix sobre el volum de les activitats en una quantia de fins al 7% de la facturació en funció dels tipus d'activitat, del seu interès portuari, de la quantia de la inversió i dels beneficis previstos.

Capítol VIII. Preus privats per la realització d'activitats econòmiques i serveis diversos

Article 214. Preus privats

Correspon a Ports de la Generalitat determinar i revisar el preu exigible als particulars en contraprestació per les activitats econòmiques i els serveis diversos que presta a sol·licitud d'aquests.

Article 215. Exigibilitat

1. Ports de la Generalitat pot exigir el pagament del preu de les activitats econòmiques i serveis diversos des del moment en què rep la petició de la persona interessada. A aquest efecte, s'ha d'expedir la factura corresponent. El sol·licitant l'ha de fer efectiva en el termini de trenta dies naturals a comptar de la data de la notificació.
2. Per a garantir el cobrament de les factures emeses es pot exigir un dipòsit previ o la constitució d'aval per l'import corresponent.
3. Un cop transcorregut el termini de pagament sense que el sol·licitant hagi fet efectiu el preu exigít, la direcció general de l'entitat portuària ha de certificar aquesta circumstància i ho ha de notificar a la persona obligada al pagament. La quantitat deguda genera l'interès legal del diner vigent incrementat en dos punts durant el període en què s'hagi incorregut en mora.
4. Si la persona obligada al pagament ha constituït alguna garantia, l'entitat portuària, amb l'apercebiment previ a la persona interessada, ha de procedir al cobrament de la quantitat deguda amb càrrec a aquesta garantia. Altrament, Ports de la Generalitat ha de reclamar la quantitat deguda davant els òrgans de la jurisdicció ordinària.
5. El certificat emès per la direcció general de Ports de la Generalitat té la consideració de títol executiu als efectes de l'acció executiva, d'acord amb el que estableix l'article 517 de la Llei d'enjudiciament civil, i permet la promoció del procés d'execució corresponent, independentment de l'import efectivament reclamat.
6. La manca de pagament dels interessos meritats durant el període en què s'ha incorregut en mora habilita igualment Ports de la Generalitat per a l'exercici de l'acció executiva en la manera establerta per aquest article.

Article 216. Reclamacions de preus privats

En matèria de preus privats per la realització d'activitats econòmiques i serveis diversos, les persones interessades poden plantejar en defensa de llurs interessos les reclamacions que considerin pertinents d'acord amb la normativa sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Capítol IX. Tarifes màximes dels serveis portuaris específics

Article 217. Import màxim de les tarifes

1. Correspon a Ports de la Generalitat fixar les tarifes màximes exigibles per les persones físiques o jurídiques o les entitats sense personalitat jurídica que presten els serveis portuaris específics.
2. Si els serveis portuaris específics són de sol·licitud o recepció obligatòria o els presta directament Ports de la Generalitat, els usuaris han de pagar les tarifes corresponents.

Llibre tercer. Transport de passatgers en aigües marítimes i continentals

Títol I. Disposicions generals

Article 218. Serveis de transport de persones

1. Els serveis de transport objecte d'aquesta llei són els destinats al transport de persones i, si escau, de llurs equipatges, en els àmbits següents:
 - a) Transport en aigües marítimes: el que es fa íntegrament entre ports i llocs del litoral de Catalunya i el que

CVE-DOGC-A-19357090-2019

es fa entre aquests i els punts situats en els marges dels rius que transcorren pel territori de Catalunya fins al lloc on siguin navegables o on resulti evident l'efecte de les mareas.

b) Transport en aigües continentals: el que es fa íntegrament entre punts situats en els marges dels rius que transcorren pel territori de Catalunya i dels llacs.

2. S'entén que estan compresos dins d'aquesta modalitat els transports amb finalitats turístiques i el desplaçament a llocs per a fer pràctiques esportives, i també, en general, qualsevol activitat comercial que impliqui el transport de persones en embarcacions proveïdes de mitjans mecànics de propulsió, sens perjudici del que disposa l'apartat 3.

3. El lloguer d'embarcacions d'esbarjo, amb o sense patró, no té la consideració, als efectes d'aquesta llei, de transport de viatgers i, per tant, resta exclòs del seu àmbit d'aplicació. També resta exclòs del seu àmbit d'aplicació el desplaçament en embarcacions que siguin propietat d'empreses que duen a terme una activitat principal diferent de la de transport, de la qual aquest en resulta complementari.

Article 219. Classificació

Els serveis de transport objecte d'aquesta llei, d'acord amb les condicions de prestació, es classifiquen en:

a) Línies regulars: les que estan subjectes a itineraris, freqüència d'escales, preus i altres condicions de transport establertes prèviament i que es presten amb una periodicitat predeterminada.

b) Línies no regulars o ocasionals: totes les que, per llurs característiques, no es poden considerar regulars.

Article 220. Competències administratives

La regulació, l'ordenació i el control del transport de passatgers en aigües marítimes i continentals i de les activitats que s'hi relacionen corresponen al departament competent en matèria de transports, d'acord amb aquesta llei.

Títol II. Serveis de transport de passatgers

Capítol I. Règim de prestació dels serveis

Article 221. Llibertat de prestació

Tota persona física o jurídica que compleixi els requisits establerts per aquesta llei i la resta de normativa que li sigui aplicable pot prestar els serveis de transport objecte d'aquesta llei, en règim de competència real i efectiva.

Article 222. Vaixells

Els serveis de transport a què fa referència aquesta llei amb finalitat mercantil resten reservats a vaixells abanderats en qualsevol dels estats membres de la Unió Europea o pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu.

Article 223. Prestació dels serveis

La prestació dels serveis de transport objecte d'aquesta llei resta subjecta al compliment de les prescripcions establertes per la normativa vigent sobre transport i seguretat de vaixells, i també als requeriments o les ordres que emanin dels òrgans administratius competents en aquesta matèria.

Capítol II. Requisits per a la prestació dels serveis

Article 224. Comunicació

1. Les persones interessades a prestar els serveis de transport a què fa referència aquesta llei han de notificar-ho de manera fefaent a la direcció general competent en matèria de transports amb una antelació mínima d'un mes a l'inici de l'activitat, tot acreditant el compliment dels requisits establerts per a exercir l'activitat.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, la comunicació ha d'anar acompanyada de la documentació relativa a les circumstàncies següents:

- a) Les dades identificatives de les persones físiques o entitats comunicants, degudament registrades com a empreses navilieres, de conformitat amb la normativa aplicable.
- b) La documentació acreditativa que el vaixell que es pretén emprar en la prestació del servei compleix els requisits exigits per la normativa per a poder navegar i els requeriments tècnics i de seguretat, en funció de les característiques del transport que es vol prestar, en la qual ha de constar el nombre màxim de passatgers que pot transportar, emès per l'administració competent en la matèria.
- c) L'assegurança de responsabilitat civil de la persona prestadora dels serveis de transport, que cobreixi els danys a terceres persones derivats de l'exercici de l'activitat, en els termes que es determinin per via reglamentària. La subscripció de l'assegurança s'entén sens perjudici d'altres que hagin d'ésser formalitzades en funció de la classe de transport que es vol prestar.
- d) La classe de servei: si es tracta de serveis regulars, cal que hi constin l'itinerari o itineraris, els punts de partida i arribada i els llocs on es fan les escales; si es tracta de serveis no regulars, la zona del litoral o les aigües continentals on es prevegi prestar el servei de transport, els punts de partida i arribada i la previsió d'escales.
- e) Els preus aplicables per la prestació dels serveis.
- f) Una declaració responsable de no tenir deutes amb l'Administració de la Generalitat, i d'estar al corrent de les obligacions tributàries i de seguretat social, amb l'autorització expressa perquè es pugui comprovar la veracitat de la declaració.
- g) El títol de patró d'aigües fluvials o continentals, si es tracta de prestar transport exclusivament en aigües continentals.
- h) Tota altra documentació que es determini per reglament.

3. La documentació a què fa referència l'apartat 2.b i c es pot substituir, en els serveis que es prestin amb vaixells de nova adquisició, respectivament, per una memòria justificativa de llurs condicions tècniques, que especifiqui el nombre màxim de passatgers permès, i pel compromís de formalitzar l'assegurança de responsabilitat civil corresponent.

4. Els navilieres han de comunicar a la direcció general competent en matèria de transports, cada tres anys, a comptar de l'inici de l'activitat, si tenen intenció de continuar prestant el servei. La comunicació ha d'anar acompanyada d'una declaració responsable sobre el manteniment de les condicions exigides per a l'exercici d'aquesta activitat.

5. La cessació en la prestació del servei regular s'ha de comunicar a l'òrgan competent de la Generalitat amb quinze dies d'antelació.

6. La comunicació d'inici d'activitat ho és sens perjudici de l'obtenció dels títols habilitants que exigeixen la normativa municipal i la resta de legislació vigent.

Article 225. Incompliment dels requisits

1. En el supòsit que la direcció general competent en matèria de transports constati que la comunicació no incorpora tots els documents que acrediten el compliment dels requisits establerts per l'article 224, i hagi transcorregut el termini legal d'esmena atorgat a aquest efecte, ha de dictar una resolució motivada en què ordeni la paralització immediata del servei o la prohibició d'iniciar-lo fins que s'hagi esmenat l'omissió, sens perjudici de les sancions administratives que siguin procedents.

2. Les persones interessades no poden fer efectiva cap modificació dels serveis prestats fins que no hagin

CVE-DOGC-A-19357090-2019

transcorregut almenys deu dies des de la comunicació, llevat que, per raons d'interès general, siguin autoritzades expressament abans que el termini hagi finalitzat.

Article 226. Cessament de l'activitat

1. Les causes següents determinen la impossibilitat legal de continuar prestant l'activitat de transport:

- a) Extinció de la personalitat del transportista.
- b) Sanció administrativa ferma.
- c) Manca de notificació preceptiva de la intenció de continuar duent a terme l'activitat i del manteniment de les condicions.
- d) Impagament reiterat dels tributs portuaris legalment exigibles.
- e) Comprovació, per part de l'administració competent en matèria de transport, de la inexactitud o falsedat en qualsevol dada, manifestació o document de caràcter essencial que s'hagués aportat o de l'incompliment dels requisits establerts per la legislació aplicable.

2. Si el cessament de l'activitat es produeix a instàncies de l'administració competent en matèria de transport, aquest s'acorda per mitjà d'una resolució, un cop tramitat un procediment que ha de donar audiència al transportista afectat.

Llibre quart. Règim de policia i sancionador

Títol I. Règim de policia

Capítol I. Potestat inspectora

Article 227. Inspecció i vigilància

1. Correspon a l'Administració portuària, sens perjudici de les competències municipals i de les competències de l'Agència Catalana de l'Aigua, la potestat d'inspecció i vigilància amb relació a les infraestructures portuàries incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, i també amb relació a les operacions i els serveis que s'hi presten, siguin quins siguin el règim de gestió i utilització del domini públic portuari i de la zona de servei del port i la forma de prestació dels serveis.

2. La policia portuària de Barcelona i de Tarragona és el cos policial amb competències en els serveis de vigilància, seguretat i policia en les zones comunes dels dits ports, sens perjudici de les competències que corresponen a altres administracions, de conformitat amb el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.

3. L'actuació inspectora és duta a terme pel personal designat per l'Administració portuària. En els ports gestionats per mitjà de contracte subjecte a la normativa sobre contractació pública, l'Administració portuària pot designar, a proposta dels òrgans representatius de l'empresa contractista, una persona que exerceixi aquestes funcions en l'àmbit de la concessió.

4. La potestat d'inspecció i vigilància dels serveis de transport marítim correspon als òrgans d'inspecció del departament competent en matèria de transports, sens perjudici de les competències d'altres administracions públiques.

5. En qualsevol cas, el personal encarregat de la inspecció i vigilància d'acord amb els apartats 3 i 4 té la consideració d'agent de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions, i els fets constatats que es formalitzen en un document públic tenen valor probatori, en els termes establerts per la legislació sobre procediment administratiu comú.

6. Les actes esteses pels serveis d'inspecció han de reflectir amb claredat les circumstàncies dels fets o activitats que poden ésser constitutius d'infracció, les dades personals del presumpte infractor i de la persona

CVE-DOGC-A-19357090-2019

inspeccionada i la conformitat o disconformitat motivada de les persones interessades, juntament amb la indicació de les normes que es reputin infringides.

7. La potestat inspectora comprèn, entre altres, les facultats següents:

- a) Accedir a tots els espais compresos a la zona de servei portuari, incloses les edificacions i les instal·lacions, independentment del tipus de gestió i de la titularitat.
- b) Accedir a la documentació administrativa, financera, comptable o de qualsevol altra naturalesa que sigui necessària per a l'exercici de la funció inspectora, i requerir a aquests efectes els informes, documents i antecedents que, de manera justificada, s'estimin pertinents.
- c) Comprovar el compliment de les condicions del títol habilitant i, en general, de les exigències de les normatives sectorials aplicables.
- d) Verificar que les obres, les activitats i els serveis es duguin a terme d'acord amb la normativa aplicable.
- e) Accedir, en els termes establerts per la legislació vigent, a les instal·lacions de propietat privada quan sigui necessari per a fer-hi les comprovacions pertinents.
- f) Formalitzar les actes de denúncia.

8. Les empreses de transport marítim i els capitans o patrons han de facilitar al personal dels serveis d'inspecció tota la documentació que els requereixin, i han de permetre'ls l'accés a les embarcacions destinades als serveis de transport marítim i a les instal·lacions de suport, sempre que resulti necessari per a verificar el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei i pels títols corresponents.

9. El personal de guardamolls i el personal de vigilància en els àmbits subjectes a títol habilitant tenen la missió de prevenir, evitar i denunciar les infraccions que es puguin cometre amb relació al que disposa aquesta llei, i han d'informar les diverses autoritats competents per raó de la matèria de les actuacions que hagin fet.

10. La inspecció i vigilància de la zona de servei portuària s'ha d'exercir respectant les competències municipals i actuant de manera coordinada amb la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i la policia local. El personal d'inspecció pot sol·licitar, per a un compliment eficaç de la seva funció, el suport necessari de les forces de seguretat. A aquests efectes, l'Administració portuària ho ha de sol·licitar en cada cas a l'autoritat competent.

11. Amb l'objectiu d'aconseguir una major eficàcia i coordinació i d'optimitzar l'aprofitament dels recursos humans i materials disponibles en les tasques de control i inspecció, l'Administració portuària pot subscriure acords i convenis de col·laboració amb el departament competent en matèria de seguretat pública i amb la resta d'administracions públiques als efectes de preveure, si escau, l'intercanvi d'informació i la intervenció en matèries de llur competència.

Capítol II. Mesures de policia

Article 228. Facultats de policia

1. Correspon a l'Administració portuària l'adopció de les mesures necessàries per a garantir l'adequat desenvolupament de les operacions portuàries. Aquesta potestat la faculta per a acordar:

- a) La recuperació de qualsevol espai o element inclòs en el domini públic portuari ocupat sense títol suficient o sense ajustar-se al títol atorgat o a la normativa sobre usos, activitats o serveis, inclosos els edificis i instal·lacions, les embarcacions, els vehicles i les mercaderies.
- b) La declaració de la situació d'abandonament de vaixells, vehicles, mercaderies i, en general, qualsevol altre equipament.
- c) L'adopció de les mesures de seguretat exigibles quan un vaixell presenti perill d'enfonsament a la zona de servei portuària i l'armadora o persona responsable no atengui les instruccions rebudes de l'Administració portuària.

2. L'Administració portuària pot ordenar la paralització immediata de les obres, el precintament de les instal·lacions i la suspensió dels serveis i de les activitats que no tinguin el títol administratiu corresponent o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat, sens perjudici de l'exercici per altres administracions de les

CVE-DOGC-A-19357090-2019

competències que tinguin reconegudes per la normativa sectorial aplicable.

3. L'Administració portuària pot acordar la immobilització de vaixells, embarcacions, vehicles, mercaderies o qualsevol objecte que estigui a la zona de servei portuària sense autorització o en un lloc diferent de l'autoritzat, i també fer-ne el trasllat on estimi més convenient, sens perjudici del pagament de la taxa o tarifa procedent i de la iniciació del procediment sancionador corresponent, si fos procedent. Aquesta immobilització s'ha de mantenir en els supòsits de transmissió del bé, que resta, en tot cas, afecte al pagament del deute resultant de l'estada a la zona de servei portuària.

Article 229. Ordres individuals

1. L'Administració portuària pot dictar ordres als usuaris de la zona de servei portuària que imposin el deure de fer, no fer o suportar, amb la finalitat de garantir:

- a) La correcta i normal explotació del domini públic portuari i el desenvolupament de les operacions portuàries.
- b) La neteja i salubritat de les aigües, els terrenys, les obres i les instal·lacions existents a la zona de servei dels ports i instal·lacions marítimes menors i la protecció del medi ambient.
- c) La seguretat en el domini públic portuari.

2. El contingut de les ordres que dicti l'Administració portuària s'ha d'ajustar, en tot cas, als principis d'igualtat de tracte i de congruència amb els motius i les finalitats que les justifiquen i, en el cas que hi hagi diverses opcions, s'ha d'optar sempre per la menys restrictiva de la llibertat individual.

Article 230. Abandonament de vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes

1. L'Administració portuària pot adoptar les mesures necessàries per a garantir el correcte desenvolupament de les operacions portuàries i la disponibilitat dels espais portuaris, elements d'atraca i punts d'amarratge. A aquests efectes, pot adoptar la declaració de situació d'abandonament del vaixell o l'embarcació, que n'ha de permetre el trasllat, el fondeig o el tractament com a residu. L'adopció de l'acord esmentat exigeix, amb caràcter previ, l'audiència del propietari, el navilier o el consignatari, i la tramitació del procediment que pertorqui.

2. L'Administració portuària pot sol·licitar a l'Administració marítima que l'auxilli per a garantir la navegació a la zona de servei portuària, i també la seguretat dels vaixells, en els supòsits en què un vaixell o embarcació es declari en situació d'abandonament.

3. En les situacions que requereixin una intervenció urgent per necessitats de les operacions portuàries i la navegació, i també en els casos en què el fondeig o la localització d'un vaixell o embarcació en les aigües portuàries obstaculitzi l'accés al canal de navegació, impedeixi el pas per la bocana o comporti un risc cert per als altres vaixells i embarcacions, l'Administració portuària pot adoptar les mesures provisionals d'urgència necessàries.

4. Als efectes d'aquesta llei, es consideren abandonats:

- a) Els vaixells i embarcacions que romanguin atracats, amarrats o fondejats en el mateix lloc de la zona de servei portuària durant més de sis mesos consecutius, sense activitat exterior, si s'han abonat les taxes i tarifes corresponents a aquests períodes.
- b) Els vaixells, embarcacions i vehicles mancats de matrícula o de les dades suficients per a identificar-ne el propietari o consignatari, i que siguin a la zona de servei portuària sense autorització.

5. Els vehicles, la maquinària i els objectes en general que romanguin en el mateix lloc dins la zona de servei portuària, per un període superior a un mes, i que presentin desperfectes que en permetin presumir racionalment la situació d'abandonament s'han de tractar com a residus.

6. El procediment de declaració de situació d'abandonament s'inicia per mitjà d'un acord que es publica i notifica en els termes establerts per reglament. Una vegada feta la declaració de situació d'abandonament, els béns s'han d'alienar en subhasta pública, en els termes que s'estableixin per reglament.

7. Correspon a Ports de la Generalitat la propietat dels vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes que hagin estat declarats en situació d'abandonament de conformitat amb aquesta llei.

8. Les quantitats obtingudes en cas d'alienació per mitjà de subhasta pública s'han d'aplicar, un cop deduïdes

CVE-DOGC-A-19357090-2019

les despeses de gestió, al rescabament dels deutes incorreguts amb l'Administració portuària o amb la persona que gestiona el port amb relació a l'abandonament.

9. L'impagament de les taxes aplicables i de les despeses ocasionades pel trasllat, el fondeig, el dipòsit i altres d'anàlegs com a conseqüència de l'abandonament, un cop notificada aquesta situació i amb l'advertiment previ a la persona deutora, ha de permetre a l'Administració portuària iniciar el procediment administratiu de constrenyiment.

Article 231. Embargament i retenció judicial o administrativa

L'Administració portuària pot, en els casos d'embargament o retenció judicial o administrativa de vaixells o altres equipaments, sempre que sigui necessari per a garantir l'operativitat o la seguretat de les operacions portuàries, determinar-ne la ubicació a la zona de servei portuària, informant-ne a l'autoritat que hagi decretat l'embargament o retenció.

Article 232. Negativa a l'entrada i a la prestació de serveis i activitats

1. Els responsables de la gestió d'una infraestructura portuària resten facultats per a denegar l'entrada, la prestació de serveis portuaris o la realització d'activitats econòmiques, en els supòsits següents:

- a) Per absència de sol·licitud formalitzada d'acord amb els requisits que estableixi la legislació vigent.
- b) Si l'entrada, la prestació de serveis o la realització d'activitats econòmiques pot posar en perill la seguretat de la instal·lació, dels usuaris o d'altres embarcacions.
- c) Per manca de la preceptiva assegurança de responsabilitat civil que respongui dels danys i perjudicis que es pugui ocasionar a altres vaixells o usuaris, o a qualsevol element de la zona de servei portuària.
- d) En el supòsit de vaixells abanderats en països en els quals no s'exigeixi l'assegurança obligatòria, es pot sol·licitar que dipositin una quantitat suficient per a respondre dels danys i perjudicis que puguin ocasionar durant el període d'escala.
- e) Si és procedent d'acord amb les indicacions formulades per l'autoritat marítima.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, és obligatori prestar els serveis corresponents quan l'embarcació es trobi en situació de perill per a la navegació o la seguretat de la vida humana, o en cas d'emergència o força major.

3. L'incompliment de les obligacions del titular o l'usuari d'un dret d'ús preferent, i també la manca de pagament de les quotes de conservació, manteniment i gestió o de les tarifes dels serveis i activitats que es prestin o utilitzin, o de qualsevol altra quantitat exigible d'acord amb la normativa vigent, dona lloc a un requeriment per escrit per part del gestor de la instal·lació perquè el titular o l'usuari rectifiqui la conducta o es posi al corrent del pagament, en un termini no inferior a trenta dies, amb l'advertiment exprés que, en cas contrari, s'ha de denegar la prestació de serveis i activitats.

4. Si el requeriment no és atès en el termini fixat, el gestor de la instal·lació ho ha de comunicar a l'Administració portuària, que pot autoritzar el gestor de la instal·lació perquè, si escau, pugui immobilitzar l'embarcació en el seu lloc d'amarratge, o, si les circumstàncies ho aconsellen i sempre de manera motivada, la pugui retirar de la làmina d'aigua.

Títol II. Infraccions i sancions

Capítol I. Infraccions administratives

Secció primera. Disposicions generals

Article 233. Tipificació

CVE-DOGC-A-19357090-2019

1. Són infraccions administratives les accions o omissions tipificades per aquesta llei.
2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 234. Prescripció de les infraccions

1. El termini de prescripció de les infraccions tipificades per aquesta llei és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i un any per a les lleus.
2. Els terminis comencen a computar a partir de la data en què ha estat comesa la infracció o a partir de la consumació de la conducta constitutiva de la infracció.
3. En el cas d'infraccions continuades, el termini de prescripció es computa a partir del moment de la finalització de l'activitat o de l'últim acte amb el qual la infracció es consumi.
4. Si els fets, actes o omissions constitutius d'infracció són desconeguts per absència de signes externs, el termini comença a comptar a partir de la data en què aquests es manifestin.
5. Independentment del temps transcorregut des de la comissió de la infracció, l'Administració pot exigir la restitució i la reposició dels béns a l'estat anterior.

Secció segona. Infraccions en matèria portuària

Article 235. Tipificació

1. Són infraccions lleus:

- a) Qualsevol acció o omissió que causi danys o perjudicis als béns de domini públic, a les instal·lacions i equipaments, a les mercaderies, als contenidors o a qualsevol altre element situat a la zona de servei portuària, i també la utilització indeguda o sense autorització d'aquests elements quan aquesta sigui necessària, sempre que no impedeixi el normal desenvolupament de les operacions portuàries.
- b) L'execució d'obres o instal·lacions a la zona de servei portuària amb incompliment de les condicions del títol atorgat.
- c) L'ocupació i l'ús de qualsevol element de la zona de servei portuària sense el títol corresponent, o en condicions diferents de les que s'hi estableixen, sempre que no s'obstaculitzi l'activitat normal pròpia de la instal·lació portuària.
- d) L'exercici d'activitats econòmiques a la zona de servei portuària sense l'obtenció prèvia de llicència o sense efectuar-ne la comunicació.
- e) L'incompliment de les obligacions derivades de l'autorització de gestió de serveis portuaris específics.
- f) El fet de dipositar estris i materials de les embarcacions, incloses les xarxes de pesca, en zones no habilitades.
- g) La tinença a bord dels vaixells i embarcacions de materials inflamables, explosius o perillosos, excepte els coets i bengales de senyalització reglamentaris, les reserves de combustible i les bombones de gas imprescindibles per al subministrament dels equipaments i llur funcionament.
- h) La realització de treballs o activitats en els vaixells i embarcacions, tant en dàrsena com en sec, que puguin resultar perillosos o molestos per a altres usuaris, incomplint els requeriments i les ordres de suspensió.
- i) L'estacionament de vehicles fora dels espais destinats a aquest ús o amb incompliment de les condicions o de la senyalització que el regula.
- j) La publicitat no autoritzada a la zona de servei portuària.
- k) L'omissió o aportació de manera defectuosa, voluntàriament o per negligència inexcusable, de qualsevol informació que s'hagi de subministrar a l'Administració portuària, a requeriment d'aquesta o per prescripció legal.
- l) La negativa a col·laborar amb l'Administració portuària en l'exercici de les funcions de tutela i policia.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

- m) La realització d'activitats no autoritzades a la zona de servei portuària.
- n) L'incompliment de les normes d'utilització dels diversos serveis, àrees i activitats i, si és el cas, de les franges d'horari d'utilització establertes.
- o) L'incompliment injustificat de les ordres verbals dictades per l'Administració portuària en els termes establerts per l'article 227.
- p) L'encesa de focs o fogueres a la zona de servei portuària, especialment durant les operacions de subministrament de carburant.
- q) La pesca amb canya dins la zona de servei, excepte en els espais autoritzats expressament.
- r) El desembarcament irregular de la pesca i el fet de transportar-la sense l'autorització preceptiva.
- s) La manca de lliurament dels residus o les aigües brutes o residuals en les instal·lacions que el gestor de la instal·lació posi a disposició dels usuaris i que pugui comportar contaminació o danys en les aigües portuàries o en el recinte portuari en general, i també la manca de justificació del lliurament de tota classe de residus a una empresa gestora del servei de recepció de deixalles generades per vaixells i de residus de càrrega quan sigui preceptiu.
- t) La manca d'un pla interior de contingències per contaminació marítima accidental o d'un pla marítim quan resulti preceptiu.
- u) El fet de no disposar de les instal·lacions especials o dels mitjans suficients, amb equips propis o contractats, per a la prevenció i la lluita contra la contaminació, de conformitat amb el que estableix la legislació sectorial i, especialment, en les operacions de subministrament de carburants.
- v) L'abocament de productes contaminants líquids, sòlids o gasosos a la zona de servei portuària.
- w) L'incompliment de les mesures de protecció ambiental obligatòries.
- x) L'execució d'obres de dragatge amb incompliment d'alguna de les condicions establertes en l'autorització.
- y) L'incompliment de les condicions relatives al règim d'ús dels punts d'amarratge.

2. Són infraccions greus:

- a) Les infraccions tipificades com a lleus si provoquen lesions a les persones o en motiven la baixa laboral per temps inferior a set dies, o bé causen danys i perjudicis que impedeixin parcialment el funcionament dels béns o les instal·lacions.
- b) El falsejament de qualsevol informació aportada a requeriment de l'Administració portuària o en compliment d'una obligació legal.
- c) L'obstrucció de les funcions de control i de policia de l'Administració.
- d) La manca de subscripció i de manteniment en vigor de les assegurances de responsabilitat civil o de cobertura d'incendis i robatoris exigides per la legislació vigent.
- e) L'execució d'obres o instal·lacions a la zona de servei portuària sense disposar del títol habilitant establert per aquesta llei, sens perjudici que sigui aplicable el règim sancionador establert per a les infraccions relacionades amb l'execució d'obres o instal·lacions sotmeses a la normativa urbanística o a normatives sectorials altres que la portuària.
- f) L'ocupació i l'ús del domini públic sense el títol corresponent o el fet de destorbar l'activitat normal de la zona de servei portuària o de desatendre un requeriment exprés de l'Administració portuària per al cessament de la conducta.
- g) La gestió o conservació inadequada de les infraestructures portuàries, si no constitueix infracció molt greu.
- h) L'augment de la superfície ocupada o el volum i alçària construïts fins a un 20% respecte del projecte autoritzat, sens perjudici de la caducitat o resolució del títol habilitant.
- i) L'incompliment de la normativa reguladora de l'ús d'embarcacions i artefactes flotants.
- j) La reincidència en qualsevol de les faltes lleus abans que transcorri el termini de prescripció.

3. Són infraccions molt greus:

- a) Les infraccions tipificades com a lleus o greus si provoquen en les persones lesions determinants de baixa

CVE-DOGC-A-19357090-2019

laboral per un temps superior a set dies, o bé si causen danys i perjudicis que impedeixin totalment el funcionament o la utilització del bé o la instal·lació.

- b) La gestió o conservació inadequades de la infraestructura portuària si afecta negativament la seguretat de les persones, els béns o el medi ambient.
- c) L'augment de la superfície ocupada o el volum i alçària construïts en més d'un 20% respecte del projecte autoritzat, sens perjudici de la caducitat o resolució del títol habilitant.
- d) L'execució d'obres de dragatge sense autorització.
- e) L'emissió d'abocaments o substàncies contaminants líquides, sòlides o gasoses i qualsevol altra incidència o actuació negativa per a l'entorn terrestre, marítim o fluvial inclòs a la zona de servei portuària que impliqui un risc greu per a la salut de les persones o per al medi ambient.
- f) L'emissió d'abocaments o substàncies contaminants líquides, sòlides o gasoses, i qualsevol altra incidència o actuació negativa per a un entorn terrestre, marítim o fluvial inclòs a la zona de servei portuària que impliqui un risc molt greu per a la salut de les persones o per al medi ambient.
- g) La reincidència en qualsevol de les faltes greus abans que transcorri el termini de prescripció.

Article 236. Infraccions en matèria de tributs portuaris

En matèria de tributs portuaris s'aplica el règim d'infraccions i sancions establert per la Llei general tributària i per les disposicions que la despleguen o la complementen.

Article 237. Responsables

1. Són responsables de les infraccions administratives tipificades per aquesta llei les persones físiques o jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica següents:

- a) Amb caràcter solidari, l'autor o responsable de l'acció o omissió i, si escau, l'empresa amb la qual té relació de dependència, si la infracció és comesa en compliment de les seves funcions.
- b) Si les infraccions són imputables a una persona jurídica, són considerades responsables subsidiàries les persones físiques que n'integren els òrgans rectors o de direcció, excepte aquelles que hagin votat en contra dels acords adoptats.
- c) En cas d'incompliment de les condicions d'un contracte o d'un títol administratiu, el contractista o titular d'aquest.
- d) En el cas d'infraccions relacionades amb les embarcacions, l'armador amb caràcter solidari i, subsidiàriament, el capità o el patró. Si es tracta d'infraccions relacionades amb l'estada del vaixell al port, el consignatari és responsable solidari amb l'armador.
- e) En el cas d'obres, instal·lacions o activitats dutes a terme o exercides sense títol suficient, qui promogui l'activitat, la persona física o jurídica que l'executa, qui desenvolupi la direcció tècnica i el cessionari del dret d'ús preferent sobre elements portuaris, si escau.
- f) En el cas d'infraccions per manipulació de mercaderies, amb caràcter solidari, el personal que la manipula i l'empresa estibadora responsable d'aquestes operacions i, subsidiàriament, el consignatari de les mercaderies.

2. Les sancions imposades als diferents subjectes arran d'una mateixa infracció tenen caràcter independent entre si.

Secció tercera. Infraccions en matèria de transport en aigües marítimes i continentals

Article 238. Infraccions administratives

1. Són infraccions lleus:

- a) Cobrar preus diferents dels posats en coneixement de l'Administració.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

b) No mantenir les embarcacions en les condicions necessàries de neteja i conservació per a garantir la correcta prestació del servei de transport.

c) Negar-se injustificadament a satisfer les demandes dels usuaris a l'accés a les línies regulars de transport.

2. Són infraccions greus:

a) Prestar serveis de transport en condicions diferents de les comunicades, llevat que la infracció sigui qualificada de molt greu d'acord amb l'apartat 3.b.

b) Incomplir reiteradament i sense cap justificació els itineraris i freqüències de les línies regulars.

c) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, llevat que la infracció sigui qualificada de molt greu d'acord amb l'apartat 3.c.

d) Incomplir els requeriments i les obligacions d'informació que estableix aquesta llei.

e) Reincidir en les infraccions tipificades com a lleus, abans que transcorri el termini de prescripció.

3. Són infraccions molt greus:

a) Prestar serveis de transport sense haver-ne efectuat la comunicació.

b) Prestar serveis de transport en condicions que puguin afectar la seguretat de les persones, perquè puguin comportar un perill greu o directe, o danys al medi ambient.

c) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció o obstruir-la, de manera que s'impedeixi o es retardi l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.

d) No subscriure les assegurances obligatòries establertes per aquesta llei, si no constitueix infracció penal o no ha estat objecte de sanció per la jurisdicció penal; no estar al corrent del pagament de les assegurances obligatòries establertes per aquesta llei, o subscriure-les amb cobertura o import insuficients.

e) Prestar el transport de persones en nombre superior al comunicat.

f) Modificar les característiques tècniques i de seguretat de l'embarcació acreditades per l'administració competent en matèria de seguretat en el transport i de la vida humana en el mar, i en matèria d'inspecció tècnica i operativa d'embarcacions, tripulacions i mercaderies, d'acord amb les quals es va efectuar la comunicació.

g) Reincidir en les infraccions qualificades de greus.

Article 239. Responsables

La responsabilitat administrativa per les infraccions comeses en la prestació dels serveis de transport correspon:

a) Al responsable de la prestació del servei, quan l'activitat hagi estat comunicada i, subsidiàriament, a l'armador, el navilier i el capità de l'embarcació.

b) A l'armador, el navilier i el capità de l'embarcació, si es tracta d'infraccions tipificades per aquesta llei sense haver efectuat la comunicació.

Capítol II. Sancions administratives

Secció primera. Disposicions generals

Article 240. Principis generals

1. Les accions i omissions constitutives d'infracció administrativa són sancionades de conformitat amb les disposicions d'aquesta llei.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

2. Si un mateix fet o omissió és constitutiu de dues o més infraccions o si de la comissió d'una infracció se'n deriva necessàriament una altra, s'imposa únicament la sanció corresponent a la infracció més greu de les comeses.

3. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa, sempre que entre l'il·lícit penal i la infracció administrativa concorri identitat de subjecte, d'objecte i de fonament.

4. Si la infracció pot ésser constitutiva de delictes o falta, l'òrgan administratiu n'ha de donar trasllat al Ministeri Fiscal i acordar la suspensió del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat sentència ferma o resolució que posi fi al procediment penal. Si en les actuacions penals no s'aprecia l'existència de delictes o falta, l'Administració continua l'expedient sancionador, tenint en compte els fets declarats provats en la resolució de l'òrgan judicial competent.

5. La suspensió del procediment administratiu sancionador per raó de la tramitació del procés penal no obsta l'obligació de complir immediatament les mesures administratives adoptades per a la salvaguarda del correcte desenvolupament de les operacions portuàries.

Article 241. Sancions principals i accessòries

1. Les sancions que es poden imposar per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta llei són:

a) Apercibiment, únicament en cas d'infraccions lleus.

b) Multa.

c) Suspensió total o parcial de l'exercici de les activitats econòmiques a la zona de servei portuària per un termini no superior a dos anys, o de la prestació dels serveis de transport de persones en aigües marítimes i continentals.

d) Inhabilitació de l'infractor per a ésser titular d'autoritzacions, llicències i concessions, per un termini no superior a dos anys en cas d'infraccions greus i fins a quatre anys en les molt greus, atenent les circumstàncies concurrents en cada cas.

2. La multa constitueix la sanció principal, mentre que les altres sancions establertes per l'apartat 1 tenen el caràcter d'accessòries.

3. Les multes poden ésser objecte de pagament fraccionat.

4. El Govern, a proposta del departament competent en matèria de ports i transports, pot actualitzar o modificar justificadament la quantia de les multes.

Article 242. Criteris de gradació de les sancions

1. La quantia de les multes i l'extensió temporal de les sancions accessòries es determina en funció dels criteris següents:

a) Els danys i perjudicis produïts.

b) El risc objectiu causat a les persones o als béns.

c) El grau de culpabilitat i existència d'intencionalitat.

d) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

e) La rellevància externa de la conducta infractora.

f) La gravetat del fet constitutiu de la infracció.

g) La reincidència.

h) La continuïtat i la persistència.

i) La realització d'actes per a ocultar el descobriment de la infracció.

j) L'ús de violència o qualsevol altre tipus de coacció sobre el personal al servei de l'Administració en exercici de les seves funcions, sobre els gestors de les instal·lacions portuàries o sobre el personal encarregat de la inspecció i vigilància, en els termes establerts per l'article 227.2 i 3, si els fets no són constitutius d'il·lícit

penal.

2. Als efectes de graduar les sancions, es considera reincidència la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa si així ha estat declarat per resolució ferma en via administrativa.

3. El reconeixement voluntari de la pròpia responsabilitat per l'infractor, comunicat a l'òrgan instructor abans de la notificació de la proposta de resolució sancionadora, redueix fins a un 40% la quantia de la multa en les infraccions lleus, fins a un 30% en les infraccions greus i fins a un 20% en les infraccions molt greus.

Article 243. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les imposades per infraccions greus, al cap de dos anys, i les imposades per infraccions lleus, al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les sancions s'inicia l'endemà del dia en què sigui executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o del dia en què hagi finalitzat el termini establert per a presentar-hi recurs.

Secció segona. Sancions en matèria portuària

Article 244. Multes

Les infraccions en matèria portuària són sancionables amb les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, fins a 30.000 euros.
- b) Les infraccions greus, fins a 300.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, fins a 600.000 euros.

Secció tercera. Sancions en matèria de transport de passatgers en aigües marítimes i continentals

Article 245. Multes

1. Les infraccions en matèria de transport de persones en aigües marítimes i continentals són sancionables amb les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, fins a 6.000 euros.
- b) Les infraccions greus, fins a 60.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, fins a 120.000 euros.

2. La comissió de les infraccions vinculades a l'exercici d'activitats comporta, a més de la sanció pecuniària que correspongui, la suspensió de l'activitat.

Capítol III. Competència i mesures provisionals o cautelars

Article 246. Òrgans competents

1. La competència per a imposar les sancions en matèria portuària establertes per aquesta llei correspon als òrgans següents:

- a) El director general competent en matèria de ports i el president de Ports de la Generalitat, en funció de l'àmbit competencial, en el cas de les multes de fins a 30.000 euros.
- b) El conseller competent en la matèria, a proposta del director general competent en matèria de ports o del president de Ports de la Generalitat, en el cas de les multes de fins a 300.000 euros, de les sancions

CVE-DOGC-A-19357090-2019

accessòries de suspensió de fins a dos anys i de la inhabilitació de l'infractor fins a dos anys.

c) El Govern, a proposta del conseller competent en la matèria, en el cas de les multes a partir de 300.000 euros i de la sanció accessòria d'inhabilitació de l'infractor a partir de dos anys.

2. La competència per a imposar les sancions en matèria de transport de persones en aigües marítimes i continentals establertes per aquesta llei correspon als òrgans següents:

a) El director dels serveis territorials competents en matèria de transport, en el cas de les sancions per la comissió d'infraccions lleus i greus.

b) El director general competent en matèria de transports, en el cas de les sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

3. L'òrgan competent per a imposar les sancions per la comissió d'infraccions en matèria de tributs portuaris, i en el cas de les sancions no pecuniàries de caràcter accessori, és el president de Ports de la Generalitat, sens perjudici de les sancions accessòries que estableix l'apartat 1.

4. La quantia de les sancions que, en cada cas, correspongui aplicar es pot condonar parcialment per mitjà d'acord motivat de l'òrgan competent per a imposar la multa, sempre que s'hagin justificat les raons objectives que aconsellen adoptar aquesta mesura. En qualsevol cas, és requisit indispensable per a l'adopció d'aquesta mesura que l'infractor, amb el requeriment previ de l'Administració i en el termini atorgat a aquest efecte, hagi corregit la situació alterada per la comissió de la infracció.

Article 247. Mesures provisionals

1. Un cop iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per a resoldre pot adoptar, a proposta de l'instructor de l'expedient i per mitjà d'acord motivat, les mesures provisionals que estimi pertinents per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, si existissin elements de judicis suficients, per a preservar els interessos generals o per a evitar el manteniment dels efectes de la infracció, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i menor onerositat.

2. Abans que s'iniciï el procediment sancionador, l'òrgan competent per a iniciar-lo o instruir-lo, d'ofici o a instància de part, en casos d'urgència inajornables i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar motivadament les mesures provisionals que resultin necessàries i proporcionades.

3. Les mesures provisionals han d'ésser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins els quinze dies següents a la data d'adopció, i pot ésser objecte del recurs que correspongui. Aquestes mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment en aquest termini o si l'acord d'inici no conté un pronunciament exprés sobre aquest aspecte.

4. L'Administració portuària pot ordenar la paralització immediata de les obres i la suspensió dels usos, de les activitats o dels serveis que no disposin del títol administratiu corresponent o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat o de la comunicació efectuada. Així mateix, pot acordar el precintament de les obres o de les instal·lacions i la retirada dels materials, de la maquinària o dels equips que s'utilitzin en les obres, els serveis o les activitats a càrrec de la persona interessada per tal de garantir l'efectivitat de la resolució sancionadora. A aquests efectes, pot requerir la col·laboració de les forces i cossos de seguretat.

5. L'Administració pot ordenar la retirada de vaixells i embarcacions del lloc d'amarratge que ocupin sense disposar de la preceptiva autorització administrativa o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat. Així mateix, l'Administració pot ordenar l'adopció immediata de les mesures necessàries per a evitar els danys que pugui provocar un vaixell o una altra embarcació en perill d'enfonsament o en situació de causar danys a béns, elements portuaris o altres embarcacions. També pot ordenar la immediata retenció, per causa justificada, dels vaixells i embarcacions per a garantir les possibles responsabilitats administratives o econòmiques dels propietaris, llurs representants degudament autoritzats, els capitans o patrons, sens perjudici que aquesta mesura cautelar pugui ésser substituïda per la constitució d'un aval suficient.

6. L'Administració pot ordenar l'adopció immediata de les mesures necessàries per a evitar la contaminació generada per tot tipus d'abocaments.

7. L'adopció de les mesures cautelars o provisionals establertes per aquest article correspon a l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador pertinent.

Capítol IV. Mesures de caràcter no sancionador

Article 248. Altres mesures no sancionadores

1. Les accions o omissions que siguin constitutives d'infracció poden donar lloc, independentment de la sanció que correspongui, a l'adopció de les mesures següents:

- a) La imposició de multes coercitives.
 - b) La restitució dels béns, la reposició de la situació alterada i la indemnització pels danys i perjudicis causats.
 - c) La caducitat o resolució del títol administratiu habilitant.
 - d) La denegació d'entrada a la infraestructura portuària, i també de la prestació de serveis i activitats econòmiques.
 - e) L'obligació de pagament de les taxes i tarifes corresponents als serveis obtinguts sense autorització o amb desobediència de l'ordre de sortida.
2. Les mesures establertes per aquest article no tenen caràcter sancionador.

Article 249. Multes coercitives

1. Per a l'execució dels actes administratius que impliquin una obligació dels destinataris, d'acord amb aquesta llei, l'Administració portuària pot imposar multes coercitives en compliment de la legislació administrativa general i amb els requeriments i advertiments previs que pertoquin.
2. Les multes coercitives poden ésser imposades de manera reiterada i la quantia de cadascuna no pot ésser superior a 3.000 euros.
3. La imposició de multes coercitives és independent i compatible amb la imposició de multes en concepte de sanció.
4. Si les multes coercitives s'imposen per a exigir el compliment d'una sanció econòmica, la competència per a fixar-les correspon a l'òrgan administratiu que ha dictat la resolució en l'expedient sancionador, i l'import de cadascuna no pot ésser superior al 20% de la quantia de la sanció econòmica.

Article 250. Restitució dels béns i reposició de la situació alterada i indemnització dels danys i perjudicis econòmics causats

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir els béns i de reposar la situació alterada a l'estat anterior a la comissió de la infracció, i de l'obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis causats.
2. En el supòsit que la reparació del dany sigui urgent per a garantir el bon funcionament de la infraestructura portuària, el gestor, públic o privat, de la instal·lació n'ha d'assumir l'execució subsidiària i fer immediatament les actuacions de reparació i restitució del dany causat. En qualsevol cas, les despeses corresponents són a càrrec de la persona responsable de la infracció. En els supòsits de cessió d'elements objecte d'una concessió o contracte, si no és possible determinar el responsable de la realització de les obres o instal·lacions no autoritzades, la reparació ha d'anar a càrrec del cessionari en concepte de responsabilitat subsidiària, sens perjudici de les accions de retorn que puguin correspondre.
3. Si la restitució i la reposició a l'estat anterior no és possible i, en tot cas, quan s'han produït danys i perjudicis, els infractors han d'abonar les indemnitzacions que corresponguin. La quantia de la indemnització, que en cap cas pot ésser inferior al valor del benefici obtingut per l'infractor, s'ha de fixar segons els criteris següents, aplicant aquell que proporcioni el valor més alt:
 - a) El valor teòric de la restitució i la reposició.
 - b) El valor dels béns afectats.
 - c) El benefici obtingut per l'infractor amb l'activitat il·legal.
4. Correspon al mateix òrgan competent per a imposar la sanció la facultat d'exigir el compliment de l'obligació de restituir i reposar la situació alterada al seu estat anterior, i també de fixar l'import de la indemnització,

CVE-DOGC-A-19357090-2019

amb la instrucció prèvia de l'expedient administratiu corresponent. L'abast de la restitució també es pot determinar en un expedient independent, respectant els principis i les garanties del procediment administratiu.

5. L'acció de l'Administració per a exigir al responsable la reposició dels béns a l'estat anterior al de la comissió de la infracció i per a reclamar els danys i perjudicis causats és imprescriptible.

6. L'import de les multes coercitives i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució i de reposició dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció, i també l'import de les indemnitzacions per danys i perjudicis, pot ésser exigít per mitjà del procediment administratiu de constreyniment.

7. La suspensió de les resolucions definitives dictades en aquesta matèria exigeix que l'interessat en garanteixi l'import per mitjà de la constitució d'una fiança o dipòsit suficient.

Disposicions addicionals

Primera. Procediment específic d'adjudicació de contractes de concessió de serveis de les infraestructures portuàries existents

1. La persona física, jurídica o entitat sense personalitat jurídica que, en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, gestioni la infraestructura portuària en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, pot sol·licitar l'adjudicació d'un nou contracte de concessió de serveis de les infraestructures portuàries en els termes d'aquesta disposició.

2. A aquest efecte, la persona o entitat interessada ha de manifestar la seva voluntat d'acollir-se al règim que estableix aquesta disposició mitjançant la presentació d'una sol·licitud d'inici del procediment per a l'adjudicació del contracte de concessió de serveis de les infraestructures portuàries que li permeti continuar explotant la infraestructura portuària de què es tracti.

3. La sol·licitud només es pot presentar dins l'últim terç del termini de vigència del títol habilitant i, en tot cas, dos anys abans que finalitzi el termini que indica el títol administratiu.

4. La sol·licitud ha d'anar acompanyada d'una memòria justificativa, en la qual s'han de fer constar les circumstàncies següents:

a) Una declaració expressa de voler continuar gestionant la infraestructura portuària a què es refereix el títol administratiu.

b) La justificació de les necessitats que cal satisfer, els factors socials, tècnics, econòmics, mediambientals, d'integració territorial i administratius corresponents, i llur adequació al Pla de ports vigent.

c) Les relatives al règim previst d'utilització i explotació, tipologia de flota i usos genèrics previstos i classes d'amarratge i serveis portuaris (cessions per terminis determinats, lloguers, xàrters i transeünts). A aquests efectes, s'hi ha d'incloure una relació de les persones titulars de drets d'ús preferent en el moment de presentar la sol·licitud, amb certificació de llur situació i de les obligacions concretes.

d) Els estats financers, auditats, de l'últim exercici de l'entitat.

e) Un informe tècnic detallat de l'estat de les instal·lacions, infraestructures i superestructures portuàries, tant de l'espai terrestre com de la part submergida, juntament amb el pla de manteniment preventiu i correctiu del darrer any.

f) Les relatives als aspectes ambientals vinculats a la gestió de la infraestructura portuària.

5. L'Administració portuària ha de valorar la sol·licitud corresponent i, en el termini de tres mesos a partir de la recepció de la petició, ha d'emetre una resolució amb algun dels continguts següents:

a) Decidir si gestiona la infraestructura portuària directament o indirectament.

b) Deferir el procés a una nova licitació en el moment que finalitzi la vigència del títol administratiu.

c) Decidir la iniciació de l'expedient de contractació corresponent.

d) Desestimar la petició de la persona sol·licitant.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

6. La decisió de desestimació és procedent en els casos següents:

- a) Si la infraestructura portuària ha vist alterada la seva identitat física o els elements que la configuraven, com a conseqüència de modificacions o reordenacions substancials aprovades per l'Administració portuària.
- b) Si la persona sol·licitant ha incomplert les condicions del títol administratiu o la normativa portuària durant la vigència d'aquest, o no ha reparat la situació alterada en els terminis i termes establerts per l'Administració portuària.

7. Aquesta sol·licitud no atorga cap dret a la persona interessada i el venciment del termini establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa en determina la desestimació.

8. La preparació i l'adjudicació del contracte de concessió de serveis de les infraestructures portuàries s'han de fer d'acord amb el que estableix aquesta llei.

9. L'adjudicació del contracte es fa mitjançant el procediment restringit.

10. Per a valorar les proposicions i determinar l'oferta econòmicament més avantatjosa, cal seguir els criteris objectius establerts en el plec de clàusules administratives particulars del procediment restringit. Aquestes condicions, com a mínim, han de versar sobre els aspectes següents:

- a) L'adequació de la proposta als criteris establerts en el Pla de ports.
- b) L'interès públic i social de la proposta.
- c) La integració de la infraestructura portuària en el municipi en què s'ubica.
- d) La proposta de gestió ambiental de la infraestructura portuària.
- e) La promoció de la nàutica esportiva.

11. El compliment, els efectes i l'extinció del contracte de concessió de serveis de les infraestructures portuàries adjudicat d'acord amb aquesta disposició es regeix pel que estableix aquesta llei, sense que en cap cas es pugui plantejar una nova sol·licitud a l'empara d'aquesta disposició addicional.

Segona. Categories dels ports esportius

El reglament que ha de regular la forma i els efectes de les categories dels ports esportius a què fa referència l'article 8 s'ha d'aprovar en el termini d'un any a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

Tercera. Foment de la navegació esportiva a vela

L'Administració portuària, amb la col·laboració de les federacions esportives representatives de cada activitat, ha de promoure les accions que resultin pertinents, en desplegament del que estableix aquesta llei, a fi de fomentar les activitats nauticoesportives, i de manera especial la navegació esportiva a vela.

Quarta. Règim aplicable a les autoritzacions de transport de passatgers en aigües marítimes i continentals preexistents

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els serveis de transport de passatgers en aigües marítimes i continentals que es presten a l'empara d'autoritzacions atorgades abans mantenen la vigència, i resten sotmesos al règim d'aquesta llei, sense necessitat que l'empresa faci una nova comunicació.

Cinquena. Funcions internes de vigilància de l'activitat

Els empleats de les entitats concessionàries que gestionen infraestructures i serveis portuaris en els termes que estableix aquesta llei que siguin designats per a l'exercici de funcions internes de vigilància de l'activitat mitjançant l'habilitació establerta per reglament tenen la consideració d'agents de l'autoritat en l'exercici de les funcions de vigilància immediata de l'observança, pels usuaris i per terceres persones en general, de les normes de policia establertes legalment.

CVE-DOGC-A-19357090-2019

Sisena. Nàutica popular

1. L'Administració portuària ha de vetllar perquè el sistema portuari ofereixi un nombre raonable d'amarratges destinats a la nàutica popular sobre el nombre total d'amarratges que s'ofereixen, destinats preferentment a la progressiva incorporació d'embarcacions d'un nivell baix d'emissions, en els termes que s'estableixin per reglament, el qual ha d'especificar el percentatge sobre el nombre total d'amarratges oferts.
2. Als efectes d'aquesta disposició es considera nàutica popular la que es practica en embarcacions que no superen els 7 metres d'eslora.

Setena. Marines interiors de Santa Margarida i Empuriabrava

1. Les marines interiors són infraestructures portuàries singulars, situades en una urbanització marítimoterrestre, construïdes a partir de la inundació artificial de terrenys no inclosos en el domini públic marítimoterrestre, que es regulen per aquesta disposició addicional i, si escau, per les normes que la despleguen i per la resta de preceptes aplicables d'aquesta llei.
2. Tenen la consideració de marines interiors els enclavaments de Santa Margarida, en el terme municipal de Roses, i Empuriabrava, en el terme municipal de Castelló d'Empúries, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria primera.
3. La marina interior d'Empuriabrava, en el terme municipal de Castelló d'Empúries, es regeix per l'Ordre ministerial del 24 de juliol de 1980, per la qual se'n va autoritzar la construcció i explotació, per un termini de cinquanta anys.
4. La marina interior de Santa Margarida, en el terme municipal de Roses, es configura com a sistema viari navegable, en els termes que s'estableixin en els corresponents instruments d'ordenació territorial o urbanística. El règim aplicable a la seva gestió ha d'ésser acordat entre l'Administració portuària i l'Ajuntament de Roses, especialment pel que fa a les funcions de conservació, manteniment i vigilància del conjunt de la urbanització marítimoterrestre, inclosos els canals o vials navegables.
5. L'Ajuntament de Roses pot establir, en les seves ordenances municipals, en el marc de la legislació vigent en matèria d'hisendes locals, les taxes i altres tributs exigibles com a contraprestació de les tasques i funcions que pugui assolir d'acord amb el que estableix aquesta llei, respecte a la marina de Santa Margarida, i també els derivats d'actuacions extraordinàries de conservació, reparació o rehabilitació dels elements de la urbanització marítimoterrestre, inclosos els canals o vials navegables.
6. L'Ajuntament de Castelló d'Empúries, atenent la consideració de la marina d'Empuriabrava, com a sistema viari navegable integrat en el corresponent instrument d'ordenació territorial o urbanística, exerceix les funcions de conservació, manteniment i vigilància del conjunt de la urbanització marítimoterrestre, inclosos els canals o vials navegables, en els termes que s'acordin amb l'Administració portuària.
7. L'Ajuntament de Roses, en el cas de la marina de Santa Margarida, i l'Ajuntament de Castelló d'Empúries, en el cas de la marina d'Empuriabrava, han d'establir en les ordenances municipals respectives, en el marc de la legislació vigent en matèria de finances locals, les taxes i altres tributs exigibles com a contraprestació de les tasques i les funcions que aquesta llei els atribueix, i també els derivats d'actuacions extraordinàries de conservació, reparació o rehabilitació dels elements de la urbanització marítimoterrestre, inclosos els canals o vials navegables.
8. Els titulars de les dàrsenes i de les parcel·les confrontants amb els canals tenen, d'acord amb llur quota de participació aprovada per l'Administració, l'obligació de contribuir a les despeses de conservació, vigilància i manteniment del conjunt de la marina.
9. Les obres de construcció de noves dàrsenes en les urbanitzacions marítimoterrestre de Santa Margarida i Empuriabrava, i tota ampliació o modificació de les existents, requereixen l'informe de l'Administració portuària, el qual és vinculant pel que fa a les condicions tècniques que garanteixin la seguretat dels canals i la resta d'elements infraestructurals.

Vuitena. Planejament urbanístic

1. Les infraestructures portuàries que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei no disposin de planejament derivat han d'ésser ordenades mitjançant la figura del pla director urbanístic portuari, que pot incloure'n una o diverses d'existents.
2. El planejament urbanístic vigent en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei es pot modificar sense

CVE-DOGC-A-19357090-2019

introduir-hi alteracions substancials, entre les quals s'inclou la modificació del perímetre de la zona de servei portuari. Altrament, l'ordenació urbanística requereix un pla director urbanístic portuari.

Novena. Seguretat pública

1. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra exerceix en les infraestructures del sistema portuari les seves funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia d'aquestes, en col·laboració i coordinació amb les policies locals, d'acord amb el que estableix aquesta llei i la legislació en matèria de policia local, i sense detriment de les competències que té assignades per llei la policia portuària en els ports de Barcelona i Tarragona.
2. En els casos en què resulti necessari, s'han d'habilitar espais a la zona de servei portuari per a ubicar-hi les instal·lacions que siguin necessàries per a l'exercici de les funcions de policia integral.
3. Les policies locals, d'acord amb la legislació en matèria de policia local, també han de col·laborar en les tasques de seguretat pública en les infraestructures del sistema portuari.

Desena. Programa d'actuació, d'inversions i de finançament

Cal incloure un pla d'electrificació progressiva per a la connexió a la xarxa elèctrica local en el programa d'actuació, d'inversions i de finançament de Ports de la Generalitat. L'electrificació per a la connexió a la xarxa elèctrica local s'ha d'incloure també en els nous projectes d'infraestructures portuàries.

Onzena. Règim especial per al municipi de Barcelona

1. De conformitat amb la normativa reguladora del règim especial del municipi de Barcelona, l'aprovació i la modificació de tots els instruments de planejament establerts en el títol I del llibre segon que afectin ports situats al seu terme municipal, i les actuacions de delimitació, investigació i tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari, s'han de sotmetre a l'informe previ i preceptiu de l'Ajuntament de Barcelona.
2. El departament competent en aquesta matèria ha d'establir mecanismes de participació amb l'Ajuntament de Barcelona en el procés d'elaboració dels instruments de planejament a què fa referència l'apartat 1.
3. La Generalitat, en exercici de les seves competències, pot delegar a l'Ajuntament de Barcelona, en els termes que siguin acordats entre ambdues administracions, les competències relacionades amb la gestió de les infraestructures portuàries situades en aquesta ciutat.

Dotzena. Gestió de les llotges pesqueres

L'atorgament de concessions sobre el domini públic portuari que tinguin com a objecte la gestió i l'ús de llotges pesqueres es regeix pel que determina aquesta llei i per la normativa aplicable en matèria de confraries de pescadors.

Tretzena. Creació d'una àrea de control d'emissions de sofre a la Mediterrània

El Govern ha d'impulsar, amb els països de la Mediterrània, la creació d'una àrea de control d'emissions (ECA) de sofre a la mar Mediterrània, per a limitar el contingut de sofre dels combustibles d'ús marítim.

Disposicions transitòries

Primera. Procediments administratius iniciats abans de l'entrada en vigor de la llei

1. Els procediments administratius que estiguin en procés de tramitació passen a regir-se per aquesta llei a partir de la data d'entrada en vigor, amb l'excepció del que estableix l'apartat 2. Els actes de tràmit dictats a

CVE-DOGC-A-19357090-2019

l'empara de la legislació anterior i sota la seva vigència conserven la validesa, sempre que llur manteniment no produeixi un efecte contrari a les disposicions d'aquesta llei.

2. Els procediments en tràmit a instància de promotors d'actuacions urbanístiques per a la implantació d'una marina interior constituïda per una xarxa de canals o una única làmina d'aigua resten subjectes, fins a la seva resolució, a les disposicions de la Llei 5/1998, de ports de la Generalitat, i del Decret 17/2005, que aprova el reglament de marines interiors de Catalunya, que els siguin d'aplicació. Les mateixes disposicions constitueixen el règim jurídic de les obres i instal·lacions resultants i de llur explotació, en els termes de la concessió que sigui atorgada i durant el termini en què siguin vigents.

Segona. Planejament urbanístic

La planificació urbanística de les infraestructures portuàries que hagi estat aprovada inicialment en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei pot seguir la tramitació excepte si, per raons motivades, l'Administració portuària decideix iniciar la tramitació d'un pla director urbanístic portuari; en la resta de casos, es manté vigent el plantejament aprovat.

Tercera. Pla de ports

Mentre no s'aprovi el pla de ports, d'acord amb l'article 9, continua vigent el Pla de ports aprovat mitjançant el Decret 41/2007, del 20 de febrer, en tot allò que no contradigui aquesta llei.

Quarta. Infraccions i sancions

1. Aquesta llei és aplicable a les infraccions comeses abans que hagi entrat en vigor, sempre que aplicar-la resulti més favorable per al subjecte infractor i que la sanció imposada no hagi adquirit fermesa.
2. La revisió de les sancions no fermes i l'aplicació de la nova normativa queden encomanades als òrgans administratius que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei coneixen els recursos, amb l'audiència prèvia de la persona interessada.
3. Els procediments sancionadors relatius a matèries regulades per aquesta llei iniciats abans que hagi entrat en vigor s'han de continuar tramitant d'acord amb la legislació anterior, tret que el contingut d'aquesta llei sigui més beneficiós per als afectats.

Cinquena. Personal i mitjans

1. S'habilita Ports de la Generalitat per a adaptar la seva estructura al nou model d'Administració portuària, d'acord amb el títol II del llibre segon.
2. Aquesta adaptació no resta subjecta a les limitacions genèriques que puguin establir les lleis de pressupostos en matèria de personal destinades al conjunt del sector públic de la Generalitat, a efectes de poder prestar el servei públic portuari assignat i exercir les funcions que s'atribueixen per a l'assoliment dels objectius establerts amb els recursos necessaris.
3. El canvi a la nova organització administrativa de l'Administració portuària s'ha de fer efectiu en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Sisena. Règim transitori d'autoritzacions i concessions

1. Les autoritzacions i concessions vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei mantenen les condicions establertes en el títol d'atorgament, incloses les relatives al seu termini.
2. Pel que fa al règim tributari aplicable, els titulars de les autoritzacions i concessions vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei han de manifestar de manera expressa a l'Administració portuària, dins el termini de sis mesos, si opten per mantenir el règim jurídic que els és aplicable o per adaptar-lo al que disposa aquesta llei.
3. Sens perjudici del que disposa l'apartat 2, els títols habilitants atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei han de sotmetre el règim de prorroga al que estableixen els articles 53 i 71, segons que correspongui en

cada cas.

Setena. Moratòria per a la construcció de nous ports

Es determina una moratòria de set anys per a la construcció de nous ports, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Vuitena. Mesures per a l'electrificació

Els ports que són competència de la Generalitat han de prendre les mesures necessàries per a l'electrificació abans que s'acabi l'any 2024.

Disposició derogatòria

1. Sens perjudici del que estableix la disposició transitòria primera, resten derogades les normes següents:

- a) La Llei 5/1998, del 17 d'abril, de ports de Catalunya.
 - b) La Llei 10/2000, del 7 de juliol, d'ordenació del transport en aigües marítimes i fluvials.
 - c) L'article 22 de la Llei 12/2004, del 27 de desembre, de mesures financeres.
 - d) Els articles 25.11, 25.12, 25.13, 25.14, 25.21 i 25.22 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny.
 - e) El text articulat de les taxes aplicables per Ports de la Generalitat, aprovat pel Decret legislatiu 2/2010, del 3 d'agost.
2. Resten derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei o que la contradiguin.

Disposicions finals

Primera. Habilitació

1. Es faculta el Govern i el conseller competent en matèria de ports perquè dictin les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei, i, especialment, per a dictar un reglament d'explotació i policia aplicable al conjunt de les instal·lacions integrades en el sistema portuari català i que tingui en compte les especificitats de cadascuna de les zones de gestió.
2. S'autoritza el conseller competent en matèria de ports perquè dicti les disposicions de desplegament que siguin procedents en matèria de tributs portuaris, en els casos establerts per aquesta llei.

Segona. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat del títol V del llibre segon, sobre règim econòmic financer del sistema portuari, que entra en vigor l'1 de gener de 2020.
2. Els preceptes que eventualment puguin comportar despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que

CVE-DOGC-A-19357090-2019

els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 23 de desembre de 2019

Joaquim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya

(19.357.090)